la humanitat

Any IV — Núm. 1.071 — Preu: 15 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, dijous, 1 d'agost del 1935

EL TEMPS. — A Catalunya el cel està serè arreu. Solament apareixen alguns núvols a les costes de Tarragona. Els vents són de direccions de component N. i d'alguna intensitat a les costes de Girona i moderats de l'E. a les de Barcelona i Tarragona.

Temperatures extremes: Màxima, 43 graus a Seròs; mínima, 11 graus al Port de la Bonaigua.

PER TRACTAR DEL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

Ha celebrat la primera sessió el Consell de la S. de N.

La reunió fou secreta i es suspengué per a celebrar noves negociacions particulars

Itàlia sembla disposada a acceptar l'arbitratge d'un tercer --- El Negus recomana serenitat a la seva delegació

LAVAL CONFERENCIA AMB EL DELEGAT ESPANYOL

Ginebra, 31. — El senyor Laval ha celebrat aquest matí una conferència amb el representant d'Itàlia baró Aloisi, i amb el delegat d'Espanya senyor López Olivan.

El senyor Eden ha celebrat una entrevista amb el delegat d'Etiopia senyor Hawariate i més tard també s'entrevistà amb el baró Aloisi. A

Eden, delegat anglès

migdia, el senyor Eden ha dinat amb el senyor Avenol.

Durant tot el matí s'han celebrat gran nombre d'entrevistes entre els delegats, sense que segons sembla, s'hagi arribat a fixar una línia de conducta.

UNA NOVA GESTIO PACIFICA D'ITALIA?

Roma, 31. — En els cercles polítics ben informats de Roma ha circulat, aquest matí, importants rumors segons els quals el senyor Mussolini es proposava realitzar una gestió pacífica en relació amb el conflicte italo-abissini.

Segons aquests rumors, Itàlia accediria a abandonar la seva oposició a la proposta del nomenament d'un cinquè àrbitre.

SI NO HI HA ABANS UNA SOLUCIO NO ES REUNIRA EL CONSELL

Ginebra, 31. — En els cercles de la S. D. N., aquest matí es tenia la impressió que si les conferències preliminars dels senyors Eden, Laval i Aloisi no donen la pauta per a un arranjament provisional del conflicte italo-abissini, és possible que sigui ajornada la reunió que havia de celebrar avui el Consell de la Societat de Nacions, per a tractar d'aquest afer.

S'INSISTEIX QUE ITALIA ES POSSIBLE QUE ACCEPTI EL CINQUE ARBITRE

Ginebra, 31. — En els cercles ginebrins es considera que la labor a desenrotllar pel Consell que ha de reunir-se aquesta tarda és de les més complexes i greus que s'han plantejat a la Societat de Nacions, tota vegada que haurà de tractar del litigi italo-abissini.

El Consell de la S. D. N., haurà de posar en joc els seus bons desigs a les dues parts en litigi per al nomenament d'un cinquè àrbitre neutral, el qual presidiria en qualitat de super-àrbitre les deliberacions dels delegats italians i etiòpics que fins ara s'han reunit, sota la base d'un procediment de conciliació.

Tant els italians com els abissinis tenen dipositada les majors esperances en la intervenció de Laval.

Ha cridat molt l'atenció el fet que els periodistes estrangers no han pogut trobar l'allotjament dels delegats abissinis, que són els mateixos que varen assistir a les conferències d'arbitratge de La Haya o sigui: el ministre d'Abissínia a París, senyor Tecla Hawariate, els francesos professors Jeze i Lapardella i l'americà Potter.

La sessió d'aquesta tarda serà secreta.

A darrera hora es considerava possible que la sessió d'aquesta tarda o bé sigui de durada mínima o fins i tot sigui ajornada en el cas que no s'arribi a un acord en la confecció de la fórmula per a l'Ordre del dia de la sessió.

Es comenta el fet veritablement extraordinari que moltes grans potències hagin enviat delegats secundaris i no els seus ministres d'Afers Estrangers, ja que només Portugal ha enviat el seu ministre de Relacions Exteriors, mentre que les altres Estats estan representats pels seus ministres a Berna o a París.

El secretari general de la S. D .N., senyor Avenol, s'ha entrevistat, aquest matí, amb el president en funcions Litvinoff i amb els senyors Hawariate i Jeze, delegats d'Abissínia.

Ens abstenim de recollir els rumors de tota mena que circulen i que posen de relleu una important lluita diplomàtica.

El «Journal des Nations» creu que el cinquè àrbitre neutral serà elegit entre el jurisconsult suec senyor Hamarsk Jeeld i el membre del Consell de la S. D. N. senyor Cantilo, delegat de l'Argentina.

ELS PREPARATIUS BELLICS D'ABISSINIA

Londres, 31.—Avui, s'ha rebut una interessant informació d'Addis Abeba, segons la qual, més d'un milió

Laval, delegat francès

d'etiòpics es preparen activament per a la guerra de la independència d'Abissínia, netejant i engrassant les armes de foc i esmolant les armes blanques.

Fins i tot, minyonets de 10 i 11 anys s'exerciten en el maneig de la llança nacional i del fusell, per tal de defensar el seu país.

Es freqüent veure a Abissínia grups de dones exercitant-se en el maneig de les armes i preparant els atuells per tal d'acompanyar els seus parents al teatre de la guerra.

UN SENADOR ITALIA PARLA DE LA DISSOLUCIO DE LA S. DE N.

Roma, 31. — El director de «La Tribuna», senador Davanzati, en un article que publica en aquest diari culpa la Societat de Nacions, de no trobar-se en condicions de resoldre una qüestió, sinó d'ésser, pel contrari una gran dificultat per a les relacions entre els Estats europeus, degut a les diversitats d'opinions.

El periodista acaba el seu article dient:

«Ho diem fracament: La Societat de Nacions no és capaç d'oposar-se a les decisions, que són de l'exclusiva incumbència d'Itàlia en la qüestió italo-abissini. Amb aquesta seguretat creiem que ha arribat el moment d'examinar si una iniciativa de la Itàlia del senyor Mussolini no fóra necessària per tal d'alliberar Europa d'aquesta equivocació que és la Societat de Nacions».

FRANÇA PRESTARA AJUT FINANCER A ITALIA?

Londres, 31. — El redactor diplomàtic del «Daily Telegraph» diu especialment: «Els ministres anglesos creuen que l'única possibilitat de portar Itàlia a la moderació, consisteix en una estreta col·laboració entre Anglaterra i França. L'antiga amistat italo-anglesa ha contribuït àmpliament a corroborar la posició d'Itàlia a Abissínia, però els efectes d'aquestat amistat han estat contrarestats per la propaganda anglòfoba dels periòdics italians. L'allunyament aparent del Govern francès ha deixat al lloc a un interes creixent. Les dues raons d'aquests fenòmens són, aparentment que la política francesa està basada tan sòlidament com l'anglesa a la Societat de Nacions, i que França es neguiteja per les conseqüències financeres i econòmiques d'una aventura militar italiana. Itàlia, que està mancada en absolut de diners, cerca l'ajut de França. Però el senyor Laval, no ignora que no pot exposar-se al fet que se'l culpi d'haver malmès les economies franceses aconseguides amb els nous impostos i les reduccions de sous i pensions, per tal d'afavorir els interessos colonials d'Itàlia.

Aquests factors, possiblement exerciran una influència considerable sobre les negociacions confidencials de les potències».

VAIXELLS DE GUERRA ITALIANS CRIDATS A LES SEVES BASES

París, 31. — L'Agència Fournier anuncia que els vaixells de guerra italians que visitaven alguns ports turcs han estat cridats telegràficament i han començat el seu viatge de retorn a les seves bases.

UN FURIOS ATAC ITALIA A ANGLATERRA

Milà, 31. — «Il Popolo d'Italia» adreça en el seu article de fons nous i violents atacs contra Anglaterra. Diu especialment:

«Hi havia un mitjà de solucionar la diferència italo-abissini sense haver de recórrer a les armes. Aquest mitjà hauria consistit què Anglaterra hagués aconsellat el Negus la conveniència de concertar amb Itàlia, un compromís a l'estil anglès, és a dir, de la manera que Anglaterra ha aplicat a nacions que estan molt més civilitzades que Abissínia; però des de l'incident d'Ual-Ual Anglaterra ha pres partit obertament pels esclavistes ja abans que estés format el Comitè d'arbitratge i conciliació. Els agents d'Anglaterra a Abissínia i Ginebra han resolt la diferència a favor dels interessos secrets britànics en el país del Negus. Londres declara amb una actitud angelical que ha de prendre la defensa de la Societat de Nacions. El que passa, en realitat, és que la Gran Bretanya mobilitza la Societat de Nacions per tal de defensar els seus propis projectes imperialistes.

Està perfectament clar que sense l'ajut anglès, el Negus hauria cedit i acceptat un compromís amb el qual s'hauria pogut evitar la guerra. Però el Negus parla de guerra i anuncia que és imminent. Si parla d'aquesta manera és perquè es sent amb força per a fer-ho».

L'ESGLESIA COPTA A FAVOR D'ETIOPIA

Alexandria, 31. — El patriarca copta ha convocat el Consell Suprem de l'Església copta d'Egipte que compta en aquest país amb uns 850.000 afiliats, amb l'objecte de determinar l'actitud de l'església copta davant el conflicte italo-abissini.

Com es recordarà una tercera part aproximadament de la poblacio d'Abissínia pertany a la religió copta.

S'anuncia que la «Unió de joves musulmans» d'Egipte, organitzaran també, manifestacions a favor d'Abissínia.

A ABISSINIA NOMES QUEDA UNA DONA ITALIANA

Addis Abeba, 31. — Els residents italians continuen abandonant ràpidament el territori abissini. Segons una informació digna de tot crèdit, a Addis Abeba només queda una sola dona italiana.

ELS ETIOPICS OFESOS AMB ITALIA

Londres, 31. — L'agència Reuter ha rebut una informació d'Addis Abbeba, que, en essència, diu el que segueix:

El poble etiop ha considerat com un greu insult i un signe evident de les intencions d'Itàlia, l'actitud del ministre d'Itàlia a Addis Abbeba, senyor Vinci, el qual no assistí a les festes de l'aniversari de l'emperador Haile Selassie.

A diversos cercles abissinis es considera que, després de l'esmentada conducta, resulta absurd que encara es mantinguin les relacions diplomàtiques entre Abissínia i Itàlia.

A Addis Abbeba regna la major desorientació arran dels acords que pugui adoptar la Societat de Nacions i que puguin executar les grans potències en relació amb el conflicte italo-abissini.

Un alt funcionari etiop ha declarat al corresponsal de l'agència Reuter: «Esperem que Itàlia no ens atacarà. Tenim ben present que la nostra inferioritat seria manifesta; però, al mateix temps, considerem que Mussolini ha anat massa lluny i que

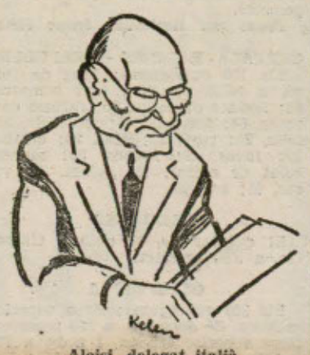

Aloisi, delegat italià

es fa difícil que torni enrera per qüestió de principi. Sigui el que sigui l'epíleg de Ginebra, nosaltres defensarem la nostra independència i lluitarem com a lleons al costat del nostre Emperador».

ELS JAPONESOS DIUEN QUE ELLS NO S'EMBOLICARAN

Toquio, 31. En relació amb l'actual conflicte italo-abissini l'opinió pública japonesa manté l'actitud de neutral espectador al marge del conflicte; però, a benefici del mutu amor a la humanitat i a la pau mundial condemna la innecessària invocació d'Itàlia al problema de la raça.

El periòdic «Hokumin» diu en el seu comentari que el Japó no és tan càndid per a ésser embolicat en la baralla, a pesar de la sensacional campanya antijaponesa de la premsa italiana.

No obstant, no pot ésser indiferent el fet que Itàlia injecti l'element de la raça en la seva controvèrsia amb Abissínia i allegui infonamentadament que el Govern japonès defensa la causa de la raça de color contra Itàlia.

L'esmentat periòdic declara que qualsevol intent de canviar el món en camp per a la baralla de la raça ha d'ésser rebutjat per amor a la pau mundial.

Per la seva part, el periòdic «Nichi Nichi», diu que l'intent de la premsa italiana d'injectar l'element de la raça en la controvèrsia italo-etiop, no solament ha d'ésser vist amb recel per una tercera part desapassionada, sinó que també ha d'ésser condemnat com una estratagema covarda de pertorbació de la pau internacional.

EGIPTE S'INTERESSA MOLT PELS ABISSINIS

Londres, 31. — Comuniquen d'Alexandria al «Times» que els egipcis donen proves d'un interès sempre en augment pel conflicte italo-abissini i d'una oberta simpatia per Abissínia.

Oficials egipcis i turcs retirats sol·liciten l'honor d'ingressar a l'exèrcit abissini.

Als mercats egipcis es manifesta l'alarma per l'encariment i la manca de civada, a conseqüència de les considerables compres d'aquest producte fetes pels italians.

Es declara que, en breu, Egipte es veurà obligat a importar civada a preus molt alts.

L'IMAN DEL IEMEN PROHIBEIX EL RECLUTAMENT D'OBRERS PELS ITALIANS : ELS OBRERS ITALIANS NO PODEN RESISTIR EL CLIMA

Londres, 31. — Un cable d'Aden diu que els agents del Govern italià tractaren de reclutar obrers al territori del Iemen per tal d'ésser ocupats pels enginyers militars italians en la construcció de pistes, carreteres, vies ferrades i aeròdroms a Eritrea, junt a la frontera amb Abissínia.

Assabentat de tals gestions, l'Iman del Iemen les ha prohibides en absolut.

Sembla que el clima d'Eritrea resulta veritablement mortífer per als milers d'obrers italians arribats del seu país contractats pel Govern.

La pròpia informació afegeix que, d'un moment a l'altre, són esperats al Iemen uns delegats de l'Emperador d'Abissínia, els quals reberen d'aquest l'encàrrec de sollicitar de l'Iman l'autorització per a reclutar obrers per a l'exèrcit, i es creu que, donades les excellents relacions existents entre Abissínia i el Iemen el sobirà d'aquest país accedirà a la petició.

(Segueix a la pàgina 6)

EL CANAL DE SUEZ I EL CONFLICTE ITALO-ETIOPIC

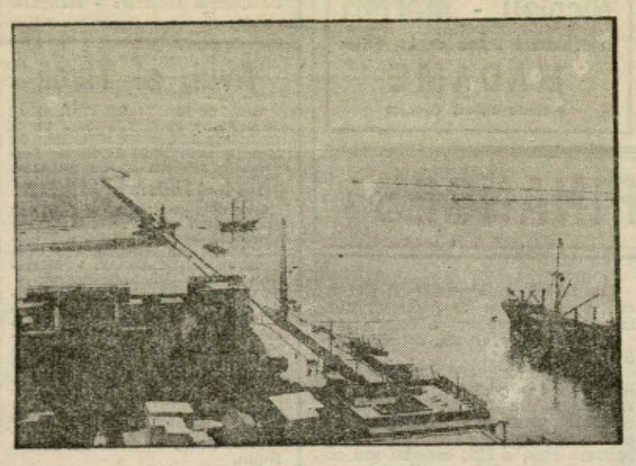

Mentre les cancelleries donen voltes a l'afer entre Itàlia i Abissínia, el Govern anglès té sobre la taula la possible conveniència de tancar el canal de Suez al pas dels vaixells italians. - A la foto, una vista d'una de les entrades del canal. A l'esquerra, el monument a de Lesseps (Fot. Keystone.)

Guió del moment

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

EL PROBLEMA DEL CAMP

La curtedat mental dels terratinents s'entossudeix a mantenir i a agreujar el problema agrari. Ells i els seus advocats dretistes no han parat fins a enderrocar —encara que només sigui temporalment— les lleis de reforma que havien elaborat les Constituents de la República i el Parlament de Catalunya. I hem de dir que, per dissort, en aquesta matèria els terratinents catalans i els de les altres terres de l'Estat espanyol s'han mostrat, si fa o no fa, a un mateix nivell.

El fet és aquest: unes lleis que venien a resoldre o a encarrilar l'importantissim problema dels conreus i que, dins llur sentit esquerrista, presentaven un caràcter en certa manera moderat i transaccional, han estat sabotejades per les dretes. I el sabotatge encara seria més radical si la tendència dels propietaris rústics s'hagués imposat del tot.

Quina follia i quina ignorància! Amb llur actitud, els terratinents grossos, mitjans i petits han obert altre cop una ferida vella. Anulant o alterant substancialment les lleis de reforma agrària, que ells haurien d'haver acceptat per egoisme ben entès, hom justifica per endavant les futures reivindicacions dels camperols i es va a perill de trobar-se, el dia de demà, amb una legislació més expeditiva.

* * *

Tenia raó el senyor Sànchez Albornoz quan afirmava dies enrera, davant el Congrés, que la Reforma agrària era una garantia contra l'avenç de les tendències extremistes en la qüestió de la terra. Tendia, en efecte, a afavorir els treballadors agrícoles; però respectava, en general, els drets bàsics dels propietaris. Si la majoria d'aquests fossin intel·ligents, comprendrien la veritat d'aquella teoria que presenta les reformes socials de la democràcia com una assegurança per als patrons i propietaris, en virtut de la qual han de cedir una part de llurs guanys per tal de conservar el conjunt del patrimoni.

Es tristament simptomàtic que les dretes del Congrés espanyol hagin votat la contrareforma agrària quan ja s'ha entrat en l'etapa de liquidació de la política reaccionària que té per punt de partida el 19 de novembre del 1933. En el cas que la contrareforma hagués estat aprovada abans, s'hauria pogut dir que els dretistes comptaven amb un llarg període de govern per a fer prevaler llurs interessos. ¿Però què significa l'intent de desfer l'obra esquerrista en el mateix moment que tothom preveu un canvi molt pròxim en la política de la República?

* * *

Els antecedents sobre el problema agrari i els exemples de la més moderna legislació agrària de l'estranger, confirmen el caràcter prudent i limitat que tenien les reformes votades pels Parlaments de Madrid i de Barcelona. L'esperit de justícia social que portaven aquelles lleis, s'ajuntava al respecte dels interessos legítims i al propòsit de fer suau l'aplicació dels preceptes reformadors.

Els rendistes de la propietat rústica s'adonaran aviat del gros error que han comès. I aleshores comprendran que llurs defensors de les dretes no han vacillat a endossar-los una mena de lletra de canvi que en el seu dia ha d'ésser protestada fatalment.

A. ROVIRA I VIRGILI

antena

L'altre dia el senyor Mas Yebra, que ara fa de president de la «Cambra de la Propietat Urbana» de Barcelona, innovava als propietaris de Cornellà que s'estava cercant la manera de constituir a Ginebra una mena d'Internacional de la propietat urbana. Es potser per això que aquest senyor —influenciat pels postulats internacionalistes—ha provat de realitzar una mica d'assault al Poder». El Poder, en aquest cas, és la Conselleria de Finances de la Generalitat.

Contem-ho. Al Butlletí de la Generalitat *havia aparegut una ordre de cobrament dels rebuts de l'impost que grava la propietat en un 100 per 100. I com que això no li va agradar gaire al senyor Mas Yebra va decidir publicar una nota a la Premsa del diumenge en la qual es recomana que no es paguin aquells rebuts perquè «es fan gestions»...*

El gestor de Finances no s'ha deixat prendre «el Poder» tan fàcilment i s'hi ha tornat amb una nota que diu que cal pagar.

Tot plegat potser només es tracta d'una impaciència del senyor Mas Yebra, el «patriota» que ara se'ns ha tornat internacionalista.

* * *

Aquells demagogs dretans que no paraven de dir que les esquerres no feien valorar els fruits del camp, s'han enganxat els dits. Els nostres pagesos tenen el blat a l'era i no el poden vendre. Per si encara no n'hi havia prou, el pagès que pot vendre el blat (a menys de preu de taxa, és clar) ha de pagar una pesseta per cada cent quilos d'acord amb la llei votada a Madrid per les dretes, Lliga inclosa.

Cal recordar que malgrat les campanyes dretanes, l'any passat la nostra pagesia va veure venut el cereal i... a preu de taxa! La Generalitat era governada per les esquerres.

Voteu, voteu les dretes!

* * *

La Lliga, que diu als Sindicats agrícoles que els prestarà tot l'ajut, no es recorda que l'actual legislació «triguera» s'aprovà amb els vots dels seus diputats.

Es per això que ha causat indignació l'habilitat dels senyors Florensa i Massot, que en presentar-se a la reunió de bladers de Lleida, volien fer veure que continuaven al costat dels interessos cerealistes.

Per cert que el disgust dels nostres pagesos és tan patent que l'altre dia i mentre un dirigent d'un Sindicat—nodrit per gent lligaire—explicava públicament les taxes, impostos, etc., que afecten el blat, un oient no es va poder estar d'interrompre:

—¡No podiem esperar res més de les dretes!

* * *

La confraternitat cedo-radical marxa amb un vent de popa que dóna gust. Després de les harmonies dels gestors de la Diputació i Ajuntament de Madrid, n'han succeït moltes d'altres dignes de la més gran admiració dels partidaris del «menys política i més administració». Entre les que excel·leixen, cal comptar les posades de manifest en les recents diades de germanor esdevingudes entre radicals i cedistes a Màlaga i a València.

Tot aquest moviment d'harmonia entre els governamentals no porta pas traces de minvar. Al contrari, s'estén, s'estén. Hi ha qui espera de Mallorca una nova Administrativa similar a la de València que acabarà d'afiançar el «menys política i més administració».

* * *

La Premsa porta la nova que una negra, que quan no parla en francès ho fa en caló, s'ha vestit de coloraines i porta al cap una grossa hortènsia. Si l'escolteu, conta que es diu Mercedes Alba de Borbón y Romanones. *D'amistats també n'està ben proveïda, puix que diu que és molt íntima de l'exrei i del cardenal Segura.*

Diario de Madrid *retoca aquesta informació d'aquesta forma:* «La mulata demente que se ha puesto los mejores apellidos que encontró.»

No tenim res a dir-hi.

* * *

Els diaris monàrquics madrilenys posen el crit al cel davant la concentració que la Ceda anuncia a Madrid per al mes d'octubre. La Nación *s'escama del «a los 300» que alludeix la quantitat d'actes que preté agavellar la Ceda en les noves eleccions, perquè pressuposa una aliança amb els monàrquics, cosa, diu, que caldrà parlar-ne molt llargament. Per la seva part* El Siglo Futuro *avisa els capellans partidaris de la Ceda, que només poden ésser republicans els «enchufistas» o els nécis.*

*

SETMANARIS SUSPESOS

Per ordre de l'autoritat militar han estat suspesos fins a nova ordre els nostres col·legues setmanaris «La Rambla»

*

En aquest número:

A la pàgina 10,

L'apassionant reportatge

A LA RECERCA DEL «MON PERDUT»

A la pàgina 12,

PRESONS DE CATALUNYA: MONTJUIC

per Lluís Capdevila

Llegiu cada dia

LA HUMANITAT

el diari popular de Catalunya

Detenció d'un lladre famós

La policia recupera gran quantitat de joies que es trobaven en el seu domicili

La policia tingué noticies que havia arribat a Barcelona un lladre famós i que fa temps degut a la persecució de què era objecte havia desaparegut d'ací i marxà cap a l'estranger.

A aquest efecte els agents encarregats de la seva detenció muntaren un servei que donà per resultat la seva detenció.

En portar-se a cap la seva detenció intentà fer-se escàpol per la part del darrera de la casa on vivia, la qual cosa no li sortí com ell desitjava ja que s'havien pres les degudes mesures.

El detingut fou portat a la Prefectura de Policia junt amb un grapat de joies que tenia al seu domicili. Es tracta d'un subjecte anomenat Gabriel Regalado Vita, el qual ha sofert diverses condemnes i que per ésser ja massa conegut d'ací marxà cap al Migdia de França, on tenia en neguit els hotels i platges de moda.

La majoria de les joies ocupades són de plata, or i brillants. Es tenen noticies que aquest individu junt amb uns altres venien sovint a Barcelona, principalment quan donaven un cop d'importància a l'estranger.

Ací desmuntaven les joies, les pignoraven o bé venien el que podien.

Unes arrecades de brillants que estaven a poder del detingut es trobaren desmuntades, pel que sembla, a punt de vendre-se-les.

El Regalado, tenia ja la maleta a punt de marxa, però aquesta vegada li ha sortit malament el viatge.

També li foren trobats uns guants de goma, eina especial per a portar a terme el treball a què es dedicava.

El lladre quedà rigorosament incomunicat als calabossos de Prefectura.

UNA ALTRA CONCENTRACIO

—Esplèndid! Treurem el ventre de pena una altra vegada! (Per Bartolí.)

Aquest número ha estat visat per la censura

· ESPECTACLES PUBLICS ·

TEATRES

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de Comèdies Valencianes dirichida per el primer actor

PEPE ALBA

Avui, dichous. Nit, a les 10'15. **Butaques, 2 ptes. Debut de la Companyia.** Primer: la comèdia en un acte de **Felipe Melià:**

Lo que no torna

Grandiós èxit de **Pepe Alba.** — Segon. **Estrena. Estrena. Estrena** de la bonica comèdia en dos actes de **F. Melià i Xusep Lluís Almunia:**

RIALLES

Una de les més grans creacions de **Pepe Alba**

TEATRE POLIORAMA

TOURNEE ARTISTICA

Gran Fregolino

(L'home de les mil cares)

Demà, divendres. Tarda, a les 5'30 i nit, a les 10'15:

GRAN FREGOLINO

amb la seva Companyia

Avui, la Companyia oficial de TEATRE CATALA

Nicolau - Martori

representarà l'obra de **Ll. Elies:**

MADAME

a Sant Hilari Sacalm

TEATRE BARCELONA

2 UNICS DIES, 2

Tarda, a les 4'30 i nit, a les 10'15:

Espectacle internacional

GUMANAYAGUA HABANERA

amb la màxima atracció **«Rosa Negra Molinet»** i el famós compositor cubà **L. Quintero,** amb els seus 10 professors.

Divendres, nit, debut de la Companyia **Guerrero - Mendoza.**

Avui, al Tívoli

NIT, 10'15. ESDEVENIMENT TEATRAL! PRESENTACIO de la Companyia del COLISEUM, de Madrid amb l'**ESTRENA** de l'espectacle modern en 23 quadros:

¡Hip! ¡Hip...! ¡Hurra!

Llibre dels senyors **Vela i Sierra;** música del mestre **GUERRERO** que dirigirà l'orquestra del COLISEUM i del SINDICAT MUSICAL de CATALUNYA. - Principals figures del repartiment: **CONCHITA LEONARDO, OLVIDO RODRIGUEZ, REYES CASTIZO «LA YANKEE», MARUJA GONZALEZ, «LOS TRES DIAMANTES NEGROS», PACO GALLEGO (GALLEGUITO), LINO RODRIGUEZ, PACO BERNAL, Aurèlia Ballesta, Isabelita Najera. 30 magnífics decorats de CASTELLS, de Barcelona. 300 vestits d'ANTONI LOPEZ, de Barcelona. Sobre figurins de Cecília Hijón.**

GRAN PRICE

VODEVIL CATALA
Visita López - Giménez Sales

Avui, tarda i nit. Exit sorollós:

COM MES COSINS...

Local refrigerat. Temperatura molt fresca. **Butaques, 1 pta. - General, tarda, 0'40. Nit, 0'50.**

Molt aviat:
LA MEVA DONA.....ES UN HOME

TEATRE ROMEA

Telèfon 22026

La sala més fresca de Barcelona. Preus Popularíssims. Butaques a 2 ptes. A les 5'30 i 10'15:

SOL DE OTOÑO

L'obra d'aquest estiu. Un altre gran èxit de la Companyia titular d'aquest teatre. La pàgina teatral més encesa en tendreses i emoció — Demà, divendres, dissabte i diumenge, a les 5'30 i 10'15: **SOL DE OTOÑO.**

Principal Palace

Gran Companyia de Revistes Frívoles Guiró

Avui, tarda. **Butaques a 2 ptes. Nit, a 4.** A les 5'15. La super-revista de gran èxit: **LAS DE VILLADIEGO,** per tota l'excellent Companyia. Nit, a les 10'15, la revista de l'any, la revista bomba en dos actes i 17 quadros, de **Vela i Sierra;** música del popularíssim mestre **Alonso:**

HIJAS DE MI ALMA!

per Cèlia Montalvan, Mapy Cortés, Mary Cell, Ignasi León, Vicenç Aparici, Valeria Ruiz León i la parella de ball **Simone i Cardona. 40 bellíssimes vice-tiples, 40**

Sumptuosa presentació - Interpretació insuperable.

LLEGIU CADA DIA
LA HUMANITAT

TEATRE COMIC

REVISTES

AVUI, tarda, 5'15. Butaques, 1 pta.: **LAS VAMPIRESAS,** per **Laura Pinillos, Alady i Lepe.** Nit, 10'15. El gran èxit:

LA SOTA DE OROS

triomf de **Laura Pinillos, Alady, Lepe** i tota la Companyia - Gran presentació.

CINEMES

COLISEUM

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: **REVISTA PARAMOUNT — QUIEN COMPRA UNA CANCION** (Dibuixos), i

EL REY SOLDADO

per Emil Jannings
Distribuïda per Artistes Associats.

EMPRESA CAPITOL

CAPITOL. — Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: **RADIO REVISTA 1935,** la pel·lícula musical de l'any; **FUMISTA MODELO; EXPOSICION DEL AUTOMOVIL; ESCUPIENDO METRALLA; EL CANAL DEL PANAMA; PROYECTILES HUMANOS i DIBUIXOS.**

Demà, estrena: **EL PODEROSO BARNUM,** per Wallace Beery i Adolphe Menjou.

EXCELSIOR. — **Aquest local continua tancat per reformes .**

COMTAL. — Avui, sessió contínua de 3'45 a 12'30: **CABALLEROS DE CAPA Y ESPADA,** per Weesler i Wolssey; **LA NAVE DEL TERROR,** per Neil Hamilton; **GERCAS Y BALAS,** per Buch Jones.

WALKYRIA. — Avui, sessió contínua de 4 a 12'30: **PASO A LA JUVENTUD,** per Jean Kiepura i Martha Eggerth; **MALACA,** el millor film de feres comentat en espanyol; **EN MALA COMPAÑIA,** per Frederic March i Silvia Sidney i **DIBUIXOS.**

PUBLI - CINEMA

Sessió contínua. Seient UNA PESSETA: **NOTICIARIS - DOCUMENTALS - VIATGES, etc.**

CINEMA PARIS

Avda. Pta. Angel, 11 i 13
Telèfon 14544

SEMPRE EL PROGRAMA MES ATRACTIU I EL SALO PREFERIT PER LA SEVA AGRADABLE VENTILACIO

Tarda, 4. Nit, 9'45: Brigitte Helm en

ORO

(Solament tarda)

Marlene Dietrich en

CAPRICHO IMPERIAL

Martha Eggerth i Gustau Froelich en

UNA CANCION UN BESO Y UNA MUJER

Preferència, 1 pta. Especial, 0'70. DIUMENGE, MATINAL, 10'30. PREU UNIC, 1 pta. — **Dilluns vinent: VAMPIRESAS - MASCARADA - LA PRINCESA DE LA CZARDA.**

VARIETATS

FRONTO NOVETATS

Avui, dijous, tarda, a les 4: CHIQUITO BILBAO-SOMORROSTRO contra AZURMENDI - ARRIGORRIAGA. Nit, a les 10'15: IZAGUIRRE - URZAY contra QUINTANA IV - CHIQUITO GALLARTA. — Detalls per cartells.

Frontó Principal Palace

Avui, dijous, tarda: GUILLERMIN - MOTRICO contra AROSTEGUI - MODESTO. Nit: ISIDORO II - MAGUREGUI I contra RECALDE II - RAMOS II.

Rodamon's Band

JAZZ BRASSERIE

E. E. COFINER

Via Laietana, 6 - Tel. 15588

BRAUS - MONUMENTAL

Avui, 1er. d'agost, tarda, a les 5

Esdeveniment!!
Esdeveniment!!

EL EMPASTRE

i desencaixonament d'una correguda de

MIURAS

Entrada, 0'75

MARICEL - PARK

Gran Parc d'Atraccions. —

Fresc - Divertiments
Entrada, 50 cèntims
Funicular i entrada, 1 pta.

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

Barcelona. — Tarda i nit: Espectacle Internacional Gumanayagua - Habanera.
Còmic. — Tarda: «Las vampiresas». Nit: «La sota de oros».
Gran Price. — Tarda i nit: «Com més cosins...»
Romea. — Tarda i nit: «Sol de otoño».
Principal Palace. — Tarda: «Las de Villadiego». Nit: «Hijas de mi alma!»
Tívoli. — Nit: Hip! Hip... Hurra!»
Espanyol. — Nit: «Lo que no torna» «Rialles».

CINEMES

Amèrica. — «La casa de los muertos», «El misterio del Acuarium» i «El fantasma de Creswood».
Arenes. — Dibuixos, «Fruta verde» i Orquestra Patxendes.
Actualitats. — «Baboona» i Noticiari Fox.
Arnau. — «El modo de amar», «El teniente seductor» i «La canción de Paris».
Astòria. — «El amuleto» i altres.
Avinguda. — «Condenado a muerte», «La senda sangrienta».
Barcelona. — «La venus rubia», «El tigre del mar negro» i «Un bravo entre bravos».
Boheme. — «Tarzán y su compañera» «Agua en el suelo» i «El adorable embustero».
Bosc. — «Mandalay», «La calle 42» Dibuixos.
Bohèmia. — «La isla del misterio», «Al Este sin rumbo» i «Mujercita de gran señor».
Broadway. — «Jack es el hombre», «Mi pasado» i «El tigre del ring».
Coliseum. — «El rey soldado».
Cèntric Cinema. — «La intrépida», «El mundo sin careta» i «Siempre en mi corazón».
Capitol. — «Radio Revista 1935», cinc pel·lícules més i dibuixos.
Comtal. — «El club de media noche», «Mujeres peligrosas» i «Alguacil de la frontera».
Diana. — «Camino del Infierno», «La matanza» i «El fiscal vengador».
Esplai. — «El último vals de Chopin», «El hijo perdido», «El modo de amar».
Entença. — «El novio de mamá», «Alegria estudiantil» i «Mujeres alerta».
Foc Nou. — «La isla de las almas perdidas», «El misterio del Acuarium» i «El fantasma de Crestwood».
Goya. — «Violetas imperiales», «Los Nibelungos» i «Avería en la línea».
Iris. — «King Kong», «Cargamento salvaje» i «Al Este de Borneo».
Kursaal. — «París mediterráneo», «Whoope», i «La princesa de la Zarda».
Laietana. — «El secreto de madame Blanche», «En nombre de la ley» i «Un lío de familia».
Marina. — «La reina Cristina de Suecia», «Bolero» i «El último rodeo».
Maryland. — «El Zarewitsch», «El rey de los Campos Eliseos».
Metropol. — «La mujer desnuda», «La señora no quiere hijos».
Mistral. — «La isla del tesoro», «El mundo es mío» i «La señorita de los cuentos de Hoffman».
Monumental — «El presidio», «Marruecos» i «Pobre Tenorio».
Mundial . — «El amante improvisado», «Vidas nocturnas» i «Un loco de verano».
Núria. — «Cleopatra», «Capturados» i «Bajo el cielo de Cuba».
Pathe Palace. — «Sinfonía del corazón», «Música en el aire» i «Papá bohemio».
Principal. — «Mandalay», «La calle 42» i Dibuixos.
Publi Cinema. — Reportatges d'actualitat.
Rambles. — «Cleopatra» i altres.
Royal. — «Volga en llamas», «El lago de las damas» i «Un mal paso».
Select Cinema. — Extasis», «Carita de angel» i Dibuixos.
Smart. — «Carolina» i «La ciudad de cartón».
Splèndid. — «La reina Cristina de Suecia» i «La rubia del Folies».
Talia. — «Pescada en la calle», «Luces de Buenos Aires» i «El desaparecido».
Triomf. — «La reina Cristina de Suecia», «Bolero» i «El último rodeo».
Tetuan. — «Cuando nace falta un amigo», «Héroes del azar».
Volga. — «Viva Villa!» i «La ciudad de cartón».
Verdi. — «Calles de Nova York», «Por el mar viene la ilusión» i «No soy ningún angel».
Xile. — «Caballeros rústicos», «Fueros humanos» i «Sor Angélica».
Walkyria. — «En mala compañía», «Malaca» i «Paso a la juventud».

Vós coneixeu les subhastes de l'HOTEL DE VENDES del carrer de Pelai, 8?

Es la veritable rematada d'ocasions en tota mena d'articles, al preu que en volgueu pagar

Tots els dies a les quatre de la tarda

La mar i l'aire

*

VAIXELLS ENTRATS

De Palamós, amb càrrega general, el vaixell «Ampurdàn»; de Les Palmes, Tenerife i Càdiz, amb correu, mercaderies i 34 passatgers, el motor postal «Villa de Madrid»; d'Eivissa, amb correu, mercaderies i 121 passatgers, el vaixell postal «Ciudad de Ibiza»; de Palma, amb correu, mercaderies i 158 passatgers, el vaixell postal «Rey Jaime I»; de Palma, amb correu, mercaderies i 99 passatgers, el vaixell postal «Rey Jaime II»; de Maó, amb correu, mercaderies i 99 passatgers, el vaixell postal «Ciudad de Barcelona»; de Rotter dam, Amsterdam i Gibraltar, amb quatre passatgers de trànsit i amb càrrega general i de trànsit, el vaixell holandès Venus»; d'Alexandria, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell anglès «Castalian»; de Bilbao i escales, amb tres passatgers i càrrega general, el motor espanyol «Axpe Mendi»; de Reiciavic i escales, amb bacallà, el vaixell noruec «Hurgund»; de Marsella, amb càrrega general i de trànsit, el motor espanyol «Darro»; de Liverpool i escales, amb càrrega general i de trànsit, el motor anglès «Pinto»; de Buenos Aires i escales, amb passatge i càrrega general i de trànsit, el transatlàntis motor espanyol «Cabo San Agustín»; de Gottemburg i escales, amb fusta i passatge, el motor suec «Gdynio»; de Veracruz, L'Havana, Nova York i Càdiz, amb passatge i càrrega general, el transatlàntic postal «Manuel Arnús»; de Marsella, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell italià «Capo Arnia».

VELA. — De Palma, amb càrrega general, el pailebot «Carmen»; de Torrevieja, amb sal, el pailebot «Salinero»; de València, amb gra, el pailebot «Cala Engosamba»; de Palma, amb grà, el pailebot «Pedro Compte», de Gandia, amb efectes, el pailebot «Cala Castell».

DISTANCIA NAVEGADA DELS VAIXELLS SORTITS AHIR

Fóra d'horitzó es troben els vaixells espanyols «Ambos», amb ciment cap a Cartagena; el «Roberto R.», amb passatge i càrrega general, cap a Cartagena; els correus «Rey Jaime II», amb passatge i càrrega general, cap a Maó, i el «Rey Jaime I», amb passatge i càrrega general, cap a Palma; el «Cabo Silleiro», amb càrrega general, cap a Bilbao i escales; l'anglès «Cano», amb càrrega general i de trànsit, cap a Londres i escales; l'holandès «Sala Wati», amb càrrega general i de trànsit, cap a Pasajes i escales.

VELA. — El «Miguel», en llast, cap a Palma; el «Comercio», amb càrrega general, cap a San Feliu de Guixols; el «Pons Martí», amb efectes, cap a Maó; el «Cala Contesa», amb efectes, cap a Palma.

DE PESCA. — El vaixell espanyol «Santa Cristina», amb el seu equip, cap a la mar.

BASE AERONAVAL

Procedent de Roma, amb escales a Gènova i Marsella, a les 17'50, arribà l'hidroavió postal italià «Saboya I-Volo», amb correu, mercaderies i 13 passatgers.

AERODROM DE L'AERONAUTICA NAVAL

Procedent de València, a les 8'55, arribà l'avió postal espanyol «Fokker 10 Ec-Ama», amb set pasatgers i mercaderies.

Procedent de Madrid, a les 12'10, arribà l'avió postal espanyol «Fokker 8», amb correu, mercaderies i vuit passatgers.

Procedent de Berlín, amb escales a Stutgart, Ginebra i Marsella, a les 14'35, arribà l'avió postal alemany «Junkers», amb correu, mercaderies i 14 passatgers.

AERODROM DE L'AIR-FRANCE

Procedent de Tolosa, a les 7'10, arribà l'avió postal francès, amb correu, mercaderies i quatre passatgers.

Procedent de Marsella, a les 7'10, arribà l'avió postal francès, amb correu, mercaderies i dos passatgers.

Procedent de Casablanca, a les 13'15, arribà l'avió postal francès, amb escales a Rabat, Tànger i Alacant, amb correu, mercaderies i cinc passatgers.

Sortí, a les 9'45, l'avió postal espanyol cap a Madrid, amb correu, mercaderies i nou passatgers.

Sortí a les 14'30, l'avió espanyol, cap a València, amb dos passatgers i mercaderies.

· COMERÇ I FINANCES ·

LA BORSA

Impressió

Els deutes de l'Estat seguiren sostinguts i amb molt poc negoci. Diem sostinguts perquè les diferències amb la tanca anterior foren de petita importància tant en puja com en baixa.

Les Obligacions municipals amb un xic més de negoci i amb tendència ferma. Diputacions, Provincials i Tresoreria de la Generalitat repetiren canvis.

Amb Obligacions ferroviàries seguí la fluixedat en el sector Alacant. Les Obligacions Nord amb molt poca cotització. No marcaren gaires diferències llevat les mines de Sant Joan de les Abadesses les quals perderen sis enters, però hem de fer constar que feia més d'un mes que no s'havien cotitzat. Les Obligacions industrials més aviat sostingudes .

Les accions tractades a fi de mes, el sector de ferroviàries no mostraren cap tendència, però en el rotlle d'accions industrials seguí la tendència de puja ja fa dos dies iniciada.

Borsa del matí

Nord, 48'00; Alacant, 37'30, 37'25, 37'35, 37'30; Rif, 69'75, 69'50, 70'50, 70'35; Explosius, 131'25, 133'25; Ford, 295, 296; Asland, 78'75, 78'50; Aigües, 196'50, 197'75, 196'25, 196'75; Tramvies D., 31'50, 31'00; Colonial, 40'00, 40'50; Felgueres, 41'00; Gas E., 124'75.

Borsí del migdia

Nord, 48'00; Alacant, 37'30, 37'05, 37'10; Ford, 296, 295, 295'50; Gas E., 125, 125'50, 125'25; Rif, 70'50, 70'75, 70'15, 70'25; Explosius, 133'50, 134'50, 134; Colonial, 40'25; Aigües, 197'75, 198; Sucres, 32'25.

Borsa oficial

Nord, 47'20; Colonial, 40'00; Gas E., 124, 124'50; Chade, 431 paritat; Chade D., 84'60 paritat; Chade E., 84'60 paritat; Aigües, 196'50, 197; Filipines, 392; Explosius, 132'75, 133'25; Rif, 69'75, 70'25; Ford, 295, 296'50.

MERCATS DE CATALUNYA

*

REUS

Preus a l'engròs del dia 27 de juny del 1935, facilitats pel Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Reus.

FRUITS

Els 41'600 quilograms: Avellana gra primera, a 103 pessetes; avellana gra petita, a 93.

Els 58'400 quilograms: Avellana crosta negreta, a 60 pessetes; avellana crosta comuna, a 55.

Els 50'400 quilograms: Ametlla molla, a 55 pessetes.

Els 100 quilograms: Ametlla gra llarga, a 275 pessetes; ametlla gra llarga propietari, a 285; ametlla gra esperança primera, a 270; ametlla gra esperança segona, a 260; ametlla gra comuna país, a 253; ametlla gra comuna Aragó, a 255; ametlla marcona grossa, 320; ametlla gra marcona propietari, a 285.

VINS

Vi blanc camp, a 8'50 rals; vi negre camp, a 9; vi blanc Conca i Urgell, a 8i50; vi rosat, a 9; vi negre, a 9; vi negre Priorat sec, a 10; vi negre Priorat amistelat, a 11; vi blanc Ribera Ebre, a 9; vi negre Ribera Ebre, a 9; vi blanc Mancha, a 9'50; mistela blanca, a 13; mistela negra, a 14; most blanc ensofrat, a 9; most negre ensofrat, a 9.

Preus per grau i càrrega de 121'6 litres franc Reus.

Alcohol industrial 96/97°, a 255 pessetes; alcohol refinat vínic 96/97° a 245; alcohol destilat 95/96°, a 240 pessetes.

Preus per hectolitre franc Reus.

CEREALS - FARINES - DESPULLES

Els 100 quilograms: Blat de força, a 56'50 pessetes; blat comarca, 51; farines de força, 70; farines corrents, 64; farineta, 41; tercerillo, 37; trits, 35; segó, 33; ordi, 33; civada, 33; faves, 49; favons, 50; moresc (blat de moro), 43; guixes, 37; veces, 41; erp, 39.

GARROFES

El quintar de 40 quilos: Garrofes, a 5'50 pessetes.

OLI D'OLIVA

Els 100 quilograms: Reus superior primera, de dècimes°, a 180 pessetes; Reus superior segona, 1 a 2°, a 170 a 175; Reus fluixos, 5°, a 165; Urgell superior, de dècimes°, a 180; Tortosa corrent, de 5°, a 165; Tortosa fi, 3°, a 167; Tortosa superior, 2°, a 167; Tortosa extra, de 1 1/2°, a 172; Aragó fi, de dècimes°, a 180.

CANVIS DE MONEDES

Lliures	36'50	36'40
Francs	48'35	48'45
Dòlars	7'33	7'35
Lires	60'00	60'30
Marcs	2'945	2'965
Suïssos	239'75	240'00
Belgues	124'00	124'50
Florins	4'97	4'99
Escuts	33'00	33'40
Cor. Praga	30'60	30'80
Cor. sueques	1'83	1'85
Cor. noruegues	1'81	1'84
Cor. daneses	1'62	1'64

TANCA

Deutes de l'Estat

	Ant.	Avui
Interior 4 % A	79 75	79 75
» B	79 75	79 75
» C	79 75	79 75
» D	79 75	79 85
» E	80 —	79 75
» F	80 —	79 75
» G i H	75 50	75 —
Perp. Ext. 4 % A	98 25	98 50
» » B	98 25	98 50
» » C	98 25	98 50
» » D	98 25	98 50
» » E	98 15	98 55
» » F	98 25	98 50
» » G i H	98 50	
Amortit. 4 % A	89 25	
» 1900 B	83 75	
» C	89 —	
Amortit. 5 % A	99 50	99 35
» 1900 B	99 50	99 35
» C	99 50	99 50
» D	99 —	
» E	99 25	
» F	99 —	
Amortit. 5 % A	99 50	99 50
» 1917 B	99 50	
» C	99 50	
» D	99 25	
» E	95 —	
» F	94 75	
Amortit. 5 % A	100 10	
» 1926 B	100 10	
» C	100 —	
» D	103 —	
» E	102 15	
» F	101 70	
Amort. 4 1/2 % A	99 75	
» 1928 B	100 —	99 85
» C	99 75	
Amortit. 5 % A	100 10	100 20
» 1927 sense B	100 10	100 20
» impostos C	100 10	100 20
» D	100 10	100 20
» E	100 10	
» F	100 10	
Amortit. 5 % A	99 —	99 —
» 1927 amb B	99 —	99 10
» impostos C	99 —	99 10
» D	99 —	99 —
» E	99 10	
» F	99 10	
Amortit. 5 % A	84 50	84 75
» 1928 B	84 50	
» C	84 50	84 75
Amortit. 4 % A	98 75	99 25
» 1928 B	98 75	99 25
» C	98 50	
Amortit. 5 % A	100 —	
» 1929 B	100 —	100 15
» C	100 —	100 15
» D	100 —	
» E	100 75	
» F	100 10	
Bons or Tresoreria A...	236 75	
Bons or Tresoreria B...	236 75	
Deute Ferroviari 5 % A	99 75	99 75
Deute Ferroviari 5 % B	99 75	100 —
Deute Ferroviari 5 % C	99 75	
Deute Ferrv. 4 1/2 % A	100 25	
Deute Ferrv. 4 1/2 % B	100 25	
Deute Ferrv. 4 1/2 % C	98 —	

Generalitat

	Ant.	Avui
Tres. Generalitat 6 %.	101 —	101 —

Ajuntaments

	Ant.	Avui
Badalona 6 %	89 —	
Barcelona, semestre ...	67 50	
» 1906 A	65 50	
» 1906 B	69 25	69 50
» 1906 C	65 25	
» 1907 D	65 —	
» 1910 D	65 —	
» 1912 B ampl.	66 —	
» 1912 E	68 —	
» 1912 F	63 —	
» 1913 B ampl.	68 —	
» 1910 B	69 —	
» 1917 B	68 —	69 50
» 1918 B	68 —	69 50
» 1919 B	69 25	69 50
» 1920 B	69 25	69 50
» 1921 6 %	69 —	69 —
» 1921 6 % dc	69 —	69 50
» 1925 6 %	88 —	
» 1926 6 %	88 —	87 75
» 1929 6 %	86 25	87 75
» 1922 Expos.	89 —	
» 1925 Balmes	86 —	87 50
» 1928 Balmes	87 —	
» 1928 P. Frc.	88 —	
» 1928 5 %	76 75	77 —
» 1934 6 %	93 —	98 —
» Eixampla 1907	68 75	
» Eixampla 1913	71 —	
» Eixampla 1927	68 —	88 —
» Bons Reforma	69 —	69 50
Càdiz 5 1/2 % 1929	83 —	83 —
Màlaga 6 % 1923	60 50	
Màlaga 6 % 1925	61 50	
Sevilla Exposició 6 %	94 50	94 50
València 5 %	80 —	82 25

Antigues Diputacions

	Ant.	Avui
Barcelona, 9 milions ...	81 75	
» 5 milions ...	78 75	
» sèrie B	81 50	
» sèrie C	81 —	
» 6 % 1926...	90 —	
» 6 % 1930...	98 —	98 —
» Provincials	98 —	
Mancomunitat 1914 ...	74 —	
Mancomunitat 1920 ...	69 —	
Caixa Crèdit Com.	74 —	

Juntes d'Obres Públiques

	Ant.	Avui
Port Barcelona 1908 ...	98 —	
» Barcelona, diverses	92 —	
» de Càdiz	98 75	
» de Gijón Musel...	97 —	
» de Sevilla s. D. ...	98 50	
» » s. E....	94 25	
» » s. F....	91 —	
» de Tarragona	90 —	

Valors que es cotitzen com efectes públics

	Ant.	Avui
Banc Hip. d'Esp.a 4 %.	94 50	95 15
» » » 5 %.	81 —	
» » » 5 %.	101 50	102 50
» » » 6 %.	118 25	
» » » 5 1/2 %.	104 75	105 —
» Crèdit Local 6 %.	100 —	100 —
» » » 5 1/2 %.	96 25	96 35
» » Interprv. 5 %.	99 50	99 75
» » Interprv. 6 %.	103 —	
Crèdit Local 6 %. 1932	104 —	
Bons Expos. Internac...	101 50	102 —
Local 6 %. amt. per lots	108 75	

Valors amb garantia de l'Estat

	Ant.	Avui
Caixa d'Emis. 6 %. ...	97 25	
Hidrogràfica Ebre 6 %.	94 50	

Deutes i Obligacions

	Ant.	Avui
Cèdules Argentines	1 55	
Emprést. Argenti 6 %. A	100 50	
» » B	101 —	
» » C	100 —	101 —
Empr. Austriac 6 %. A	99 —	
Empr. Austriac 6 %. B	99 75	
Empr. Austriac 6 %. C	99 —	
Gov. Imp. Marroc 5 %.	94 25	95 —
Emprst. Maizen 6 %. A	107 50	
» » B	105 35	
» » C	105 35	
Céd. 7 %. Costa Rica...	59 50	

Ferrocarrils

	Ant.	Avui
Nord Espanya 1.a s. 3 %.	58 50	
» » 2.a s. 3 %.	52 50	58 50
» » 3.a s. 3 %.	61 50	
» » 4.a s. 3 %.	59 —	
» » 5.a s. 3 %.	58 —	
Esp. Pamplona 3 %. ...	54 —	52 25
Prior. Barcelona 3 %...	38 —	
Segòvia a Medina	50 —	
Astúries 1.a hipoteca...	54 —	52 —
» 2.a hipoteca...	51 50	
» 3.a hipoteca...	54 85	
Lleida a Reus 3 %. ...	59 25	
Villalba a Segòvia	57 50	
Especials Almansa	56 50	57 25
Almansa a València ad.	52 50	50 —
Mines Sant Joan 3 %.	55 —	49 —
Alsasua i Sant Joan ...	69 75	
Osca a França	63 —	63 25
Nord especials 6 %. ...	89 50	
Id. Valencianes 5 1/2 %.	87 50	87 65
Alar a Santander	74 —	
Alacant 1.a hipoteca ...	50 —	50 75
» 2.a »	79 —	
» 3.a »	75 —	
» A 5 %.	68 —	
» B 4 1/2 %. ...	58 —	57 75
» C 4 %.	52 75	52 —
» D 4 %.	54 —	54 —
» E 4 1/2 %. ...	60 75	59 —
» F 5 %.	69 50	69 50
» G. 6 %.	83 25	82 —
» H 5 1/2 %. ...	75 50	
» I 6 %.	81 —	81 —
» J 5 %.	71 50	
» França 1864 ...	86 50	
» França 1878 ...	84 —	
» Directes	42 25	
» Reus a Roda...	81 50	
» Còrdova 3 %...	50 —	
» Badajoz 5 %...	80 —	79 50
Andalusos 1.a variable..	6 75	
» 1.a 3 %.	9 —	
» 2.a variable..	5 65	
» 2.a 3 %.	11 25	
» 1907, 3 %.	10 50	
» «Bobadilla»..	13 50	
» 1918 5 %. ...	12 —	
» 1920 6 %. ...	15 —	
F. C. de Catalunya 5 %.	66 —	66 —
» » 6 %.	85 —	
» Central d'Aragó 4 %.	78 50	
F. C. Oest Espanya 3 %.	40 —	
F. C. Cremallera 6 %...	8 50	
F. C. Secundaris	41 —	
Gran Metro 1922 6 %...	87 —	
Gran Metro 1925 6 %...	85 50	

	Ant.	Avui
Medina a Salamanca...	43 —	
Metropolità Trans. 6 %.	24 50	
Orense A B C D E F ...	38 —	
Orense G i H prior. ...	51 —	
F. C. Sarrià 6 %.	96 —	
Tànger a Fez 6 %.	106 50	

Aigua i Canals Gas i Electricitat

	Ant.	Avui
Aigües de Huelva 6 %.	54 —	
Aigües València 6 %...	100 25	
Barcelonesa Elect. 1907	99 —	
Barcelonesa Elect. 1908	98 —	
Barcelonesa Elect. 1912	98 25	
Barcelonesa Elect. 1913	98 —	
Barcelonesa Elect. 1920	102 —	
Canal d'Urgell	56 —	
Catalana Gas D	92 50	
Catalana Gas E	94 —	
Catalana Gas F	93 —	93 —
Catalana Gas G 6 %...	103 —	103 75
Catalana Gas Bons ...	103 —	
Hisp. Amer. d'Elec. 6 %.	106 50	
Hisp. Amer. d'Elec. bons	115 —	
Regants Ebre, Bons ...	65 —	
Coop. Fluid Elec. 6 %..	62 50	
Coop. Manresana Ener.	92 —	
Energ. Elec. Catal. 5 %.	93 50	
Energ. Elec. Catal. 6 %.	101 —	
Energ. Elec. Cat. 5 %. or	100 —	
Energ. Elec. C. 6 %. 1928	104 50	
Energ. Elec. C. 6 %. 1932	104 50	
Ener. Elec. C. Bons 1918	105 50	
Ener. Elec. C. Bons 1924	105 —	
Elèctrica Cinca 6 %. ...	100 —	
Elèctrica Tenerife 6 %.	98 —	
Elec. i Gas Lebon 6 %.	102 25	
Aigües Barcelona 3 %.	73 —	
Aigües Barcelona 4 %.	88 —	
Aigües Barcelona 5 %.	100 —	
Aigües Barcelona 6 %. C	104 75	
Aigües Barcelona 6 %. D	104 25	
General Regadius 6 %.	90 —	
Llum i Força Llevant...	97 —	
Manresana Elec. 6 %...	98 —	
Prod. Forces Motr. 6 %.	84 25	87 —
Prd. For. M. Bons 7 %.	93 50	
Pro. For. M. 6 %. 1923	90 25	
Can. i Regants Ebre ...	87 25	
Bons Regads. Llevant...	104 25	
Regadius Llevant 5 %.	83 —	83 —
Sevillana d'Elec. 7 sèr.	100 —	
Sevillana d'Elec. 8 sèr.	93 —	
Sevillana d'Elec. 9 sèr.	103 —	103 25
Unió Elèct. Catalunya.	104 —	104 —

Tramvies

	Ant.	Avui
Gral. Tramvies 4 %. ...	73 —	
Gral. Tramvies 5 %. ...	75 50	
Eixampla i Gràcia 4 %.	69 —	
Tramv. St. Andreu	65 50	
Tramv. Barcelona 1925.	89 50	90 —
Tramv. Barcelona 1930	88 75	88 75
Tramvies Sevilla 6 %...	95 —	
Tramvies Granada 6 %.	79 50	

Navilieres

	Ant.	Avui
Transatlàntica 4 %. ...	8 —	
Transatlànt. 6 %. 1920	15 —	
Transatlànt. 6 %. 1922	15 —	
Trans. 6 1/2 %. esp.1925	95 50	
Trans. 6 1/2 %. cns.1925	95 —	94 75
Transatlànt. 5 %. 1926	97 —	
Transatlànt. 5 %. 1928	94 25	
Bons Transmedit. 6 %.	100 —	
U. Naval Llevant 6 %.	89 50	

Obligacions Industrials

	Ant.	Avui
Aplicacions Elec. 6 %..	98 —	
Asland 6 %. preferents	90 —	
Asland 6 %. 1916	97 50	
Asland 7 %.	102 50	
Asland 6 %. Villaluenga	97 —	
Asland 6 %. Còrdova...	98 —	
Auxil. Cons. «Sansón»	85 50	
Comp. Auxil. de F. C.	94 50	
Carbons Belga 4 1/2 %.	57 —	
Colònia Güell 6 %. ...	97 50	
Const. Paviments 6 %.	87 50	
Const. Ferrov. 5 1/2 %.	85 50	
Cros, S. A. 6 %.	105 50	105 50
Electro Met. Ebre 6 %.	102 —	
El Tibidabo 5 %.	87 50	
Com. d'Obres Ced. 6 %.	86 —	
Energ. Ind. Aragón 6 %.	95 —	
Esp. Carburs Met. 6 %.	100 —	
Construccions Elec. 6 %.	92 75	
Colorants i Explos. 6 %.	100 50	
Fin. i Fid. Arnús-Gari	91 —	91 50
Fom. d'Obres 4 1/2 %.	98 —	
Fom. d'Obres 5 %.	84 —	
Fom. d'Obres 6 %. 1923	94 75	
Fom. d'Obres 6 %. 1925	99 50	
Fom. d'Obres Bons 6 %.	101 —	
Fom. d'Obres Ced. 6 %.	99 —	
Magatzems «El Siglo».	99 —	
Hotel Ritz 7 %.	84 —	
Hullera Espanyola 1924	94 —	
Hullera Espanyola 1926	88 50	
Hullera Espanyola 1932	90 —	
Madrid-Paris 6 %.	84 —	
Manufactures de Suro	94 —	
Maqu. Terres. Mar. 6 %.	88 75	
Metropolitana de Cons	86 —	
Min. Potassa Súria 7 %.	103 —	
Productes Pirelli 1928..	98 50	
Sert, S. A. 6 %.	40 —	
Telefònica 5 1/2 %. ...	103 —	102 85
Teneria Moderna 7 %..	86 —	
Unió Cotonera 6 %. ...	43 50	44 —
Unió Salinera d'Es. 6 %.	100 50	
Valèn. Millores Urbanes	98 —	96 —

Accions Industrials

	Ant.	Avui
F. C. Grans Pendents	5 —	
Funicular Montjuïc ...	15 —	
Tramv. Barc. pref. 7 %.	46 50	47 —
Tramv. Barc. pref. 6 %.	66 —	66 —
Tramv. Elèc. Granada..	60 —	
Aigües València, pref...	131 —	
Catalana Gas s. D	108 —	
Catalana Gas s. E	122 —	
Catalana Gas s. F 6 %.	104 25	104 —
Hisp. Amer. Elec. ABC	430 —	
Hisp. Amer. Elec. s. D	83 40	
Hisp. Amer. Elec. s. E	83 —	
Aigües del Llobregat...	116 —	120 —
Elec. Gas Lebon s. B...	70 —	
C.a Transmediterrània..	134 —	
Banc d'Espanya	585 —	
Banc Ext. d'Espanya ...	30 —	
Ciment «Asland» ord...	73 —	73 75
Ciment «Asland» pref...	101 50	101 50
Ciment «Sansón» ord...	30 —	
C. «Sansón», pref. 7 %.	45 —	
Cros, S. A.	187 —	187 —
Const. Ferroviària	100 —	
Cobertes i Teulades ...	92 —	
Espanya Industrial	127 —	
Carburs Metàl·lics	100 —	
Foment d'Obres	182 —	182 —

	Ant.	Avui
Tabacs Filipines	387 —	
Hispano Suïssa	85 —	
Hotel Ritz 6 %.	89 —	
Indústries Agrícoles ...	238 —	
Maquinària Terrestre...	87 —	

	Ant.	Avui
Monopoli Petrolis	143 25	
Salinera Catalana ptes.	90 —	
Telefònica 7 %. pref ...	113 75	114 50
Telefònica ordinàries .	128 —	
Unió Salinera Espanya	70 —	

Mercat de Llotja

FARINES

	Preus	
Aragó	63	65
Castella (corrent)	61	62
Id. (extra)	67	68
Força	80	90
Local, corrent	62	63
Idem extra	67	58
Regió	62	65

Preus en ptes. els 100 quilos.

BLATS

	Preus
Aragó	50
Castella	50
Extremadura (corrent).	50
Idem (cruixer).	50
Mancha	50
Navarra	50
Penedès	
Urgell	50

Preus en ptes. els 100 quilos.

ARROSSOS

	Preus	
Bomba	115	120
Idem Calaspar	125	130
Bell-lloc O.	60	61
Floret	63	64
Granja	68	70
Selecta	64	65
Trencat	47	48
Farina d'arròs	50	52

MONGETES

	Preus	
Castella (corrent)	90	95
Idem (selecta)	107	109
Estrangeres	60	80
Mallorca	60	62
Prat	70	80
València	65	75

CIGRONS

	Preus	
Andalusia	95	100
»	79	80
»	73	75
»	63	64
»	57	58
»	55	56
Marroc		
Mexicans	100	105
Palous	60	62
Sauc	165	183

Preus en ptes. els 100 quilos.

DESPULLES

	Preus	
Segones	25	26
Terceres	28	24
Quartes	21	22
Núm. 3	29	30
Núm. 4	28	29

Preus en ptes. els 60 quilos.

	Preus	
Menuts prims	20	21
Segonet	19	20
Segó	18	19

Preus en rals la quartera de 70 litres

ORDI, MORESC I CIVADES

	Preus	
Civada Extremadura ...	37	
Idem Mancha	37	
Moresc Plata, dispon....	43	43
Idem país	41 50	42
Ordi, Urgell	36	
Escaiola. Andalusia	59	60

LLEGUMINOSES

	Preus	
Faves Andalusia	44	45
Idem Extremadura	44	45
Idem Mallorca		
Favons Andalusia	44	45
Idem Extremadura	44	45
Veces Andalusia	40	
Idem estrangeres		
Ers país	42	42 50
Idem estrangers	42	42 50
Guixes	42	44
Pèsols estrangers	90	95
Idem país		
Llentilles Andalusia ...	100	
Idem Salamanca	110	120

PALLA I ALFALS

	Preus
Alfals 1.a	6
Alfals 2.a	5
Palla d'Urgell	2 50
Idem curta	2 50

Preus en ptes. els 40 quilos.

GARROFES

	Preus
Castelló, negra	38
Eivissa	28
Mallorca	28 50
Matafera, negra	31 50
Roja	30
Vinaroç, negra	33

Preus en rals els 42 quilos

Demòcrates! Llegiu LA HUMANITAT

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT 25
Telèfon 22122

Impremta
TALLERS NUM. 18
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes	3'50 ptes
Fora, un trimestre	10'50 »
Amèrica Llatina i Portugal un trimestre	13'— »
Altres països, un trimestre	27'— »

MENDICIDAD

—¡Una limosnita para estos pobres aristócratas, que llevan sin trabajo más de cuatro siglos!...

(De «Heraldo»)

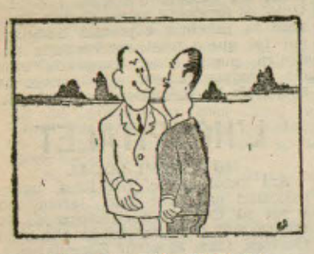

LA LEY DEL EMBUDO

—Por un poco... Si llega a ser caballero de Agosto, en vez de Caballero de Octubre...

(De «La Libertad»)

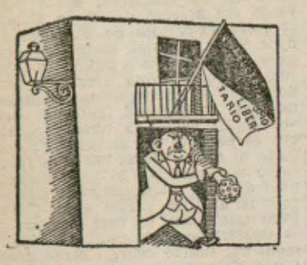

La collita «tranquilla» d'enguany

(De «La Publicitat»)

EN EL INFIERNO SE ESTA MEJOR

UN CONDENADO. — ¿Qué pecado habrán cometido los madrileños para que los achicharren así?

OTRO CONDENADO. — ¿Te parece poco tolerar a la Ceda?

UN CONDENADO. — ¡Pero si la Ceda los tenía ya fritos! ¿Para qué más?

(De «El Sol»)

SASTRERIA NACIONAL

CHAPAPRIETA. — Ya verán ustedes cómo a última hora el que se va a encontrar con un trajecito cortado voy a ser yo.

(De «La Voz»)

TAN RICAMENTE

El séptimo, descansó»

(De «El Liberal»)

UN CASO DE APURO

—¡Ay!, padre, cómo podré ganar el cielo si prohiben hacer limosna.

(De «El Diluvio».)

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Pessetes
Suma anterior	**114.522'40**
A Trescases...	1'—
Pere Pei	1'—
Jaume Gils, a la memòria de Francesc Macià.	1'—
Maria de D.	1'—
A la memòria de F. Macià	1'—
El nen Paquito Larrull Palma, a la memòria de la seva àvia (1.ª veg.)...	0'25
Francesca Casals Masó ...	0'50
M. B. V. (el deure setmanal)	3'—
A. F. B.	5'—
Un grup d'amigues per als presos	10'—
Pere Ciurana	5'—
F. Falcón, a la salut de Companys i Consellers.	1'—
E. Radigales, a la salut de Companys i Consellers.	0'50
Un grup de republicans d'esquerra, de PALLEJA (3.ª vegada)	11'60
Un matrimoni de LLEIDA (4.ª vegada)...	2'—
Una catalana	2'—
Joan Prat	1'—
Joan Pous	1'—
Carolina Fuertes	2'—
Pere Abadal i la seva filla Teresina, ferms republicans d'esquerra ...	5'—
Una família comunista ...	1'—
Sebastià Baeza	2'—
Francesc Baeza.	2'—
Una catalana, de VOLCA	1'—
Un grup Vulcanistes (2.ª vegada)	15'50
Un grup de dones de la casa Fabra i Coats (16 setmana)	18'55
Josep Mestres	1'—
Lluïsa Torres	1'—
Manel Cortés	3'—
Enric Vives	5'—
J. Gràcia Colomer...	5'—
Una republicana anticlerical (quota setmanal) ...	5'—
E. S. S.	2'—
Un grupet d'obrers catalans:	
P. J. D.	11'—
Joan Duch	1'—
M. S. E. Crivelle	6'—
Pere Dalmau i família (26 setmana)	3'—
Tudela	2'—
E. E.	2'—
C. Pérez	1'—
M. Pastor...	1'—
R. Morancho	1'—
J. Bruna	1'—
Unes esquerranes (quota setmanal)	6—
Senyora Carmeta i tres d'esquerra	3'50
Un barcelonista, 1 entrada	2'20
A. S. A. E. (21 vegada) ...	8'—
Daniel Casals	0'50
Josep Llagostera	0'50
Joan Barta Ripoll...	0'50
Antoni Giralt	0'50
UN GRUP DE CATALANS D'ESQUERRA:	
J. S.	1'—
M. F.	0'50
D. V.	0'50
B. B.	0'50
E. B.	0'50
G. V.	0'50
A. H.	0'50
M. M.	0'25
F. P.	0'25
M. C.	0'50
P. P.	0'50
J. F.	0'50
F. R.	0'50
J. M.	0'50
Grup de treballadors i treballadores d'una Impremta i llibreria (20 vegada)::	
CAIXES:	
Josep Xicola	1'—
Josep Girona...	0'25
Manuel Borruel...	1'—
Miquel Vidal	0'25
Amador Garcia	0'25
Jaume Torres	0'50
Florenci Rovira.	0'50
Josep Viladumiu	0'50
Jaume Català...	0'25
Joan Castanyé	0'25
Alfons Marcè	0'50
R. Cañisà	0'25
A. Ferrer	0'50
F. Barranquero...	0'50
Magí Ros	1'—
Josep Cañete	1'—
Joan Gil	0'50
Joaquim Cañisà	0'25
Emili Centelles	0'25
Manuel Gutiérrez...	0'50
Elies Bosch	0'25
M. V. B.	0'50
MAQUINES:	
C. G. S.	0'50
Emili Moreno	0'25
Tomàs Solsona	0'50
E. Herran	0'25
Joan Amat	1'—
J. A. M.	0'50
R. S.	0'25
L. M.	1'—
C. F.	0'25
L. C.	0'25
MINERVES:	
M. Barea...	0'50
A. Beamonte	0'50
J. Madrid	0'50
RELLIGAMENT:	
J. Sangenís	1'—
J. Planas...	1'—
J. Cortés	0'25
E. Ràfols	1'—
R. Jover	0'50
A. Majó	0'50
J. B.	0'25
Treballadors de la casa Casacuberta (Gràcia):	
TEIXIDORES:	
Maria Marcos	1'25
Maria Pedra	1'25
C. A.	1'25
V. Z.	1'25
Dues Farreres	2'50
Emília Bertran	1'25
Anneta Rebull	1'25
Antònia Albanell	1'25
Encarnació Ramon.	1'25
AJUDANTS:	
Joan Aparicio	4'—
Antoni Aparicio	2'—
Recaptat per una Comissió de dones durant les festes del carrer Navas de Tolosa (Guinardó):	
X. X.	1'—
P. A.	1'—
F. R.	0'25
J. B.	1'—
M. B.	2'—
R. F.	5'—
A. R.	3'—
X. X.	3'—
M. R.	1'—
A. R.	3'—
Emília Corominas...	1'—
Munda Capdevila	1'—
M. F.	0'50
L. M.	0'50
C. F.	5'—
L. C.	1'—
CAPELLADES, Un grup de companys (2.ª llista):	
Ramon Renan	15'—
Angel Bartrolí	3'—
A. G. G.	1'—
Isidre Font	0'50
Lleó Guinart	2'—
Miquel Estanyol	1'—
Miquel Ginàs	1'—
Jose Maria Colom	1'—
Josep Bertran	2'—
Angel Sellarès	2'—
Antoni Montal...	1'—
A. Ll. de M.	1'—
C. M. Ll.	1'—
Quintí Ràfol	2'—
Antoni Yele	5'—
Joan Massagué	1'—
Jaume Santamaria	1'—
Joan Fons	1'—
Antoni Rigol	1'—
Marian Codina	1'—
Ramon Esteve	1'—
A. M....	1'—
Ramon Sanmartí	1'—
J. P.	1'—
Josep Ferré...	1'—
R. P.	1'—
M. P.	1'—
Josep Sabaté.	1'—
S. P.	1'—
Amadeu Freixas	1'—
F. B.	0'50
Jaume Martí	1'—
Josep Martí...	1'—
Joan Font	1'—
Ramon Solanes	1'—
M. P.	0'50
Francesc Tort	0'50
P. F.	1'—
J. C.	1'—
Família Llucià...	3'—
Jaume Font Martí...	1'—
Plàcid Rossell	0'50
J. D.	2'—
Josep Blanch	0'50
A. C. i família...	3'—
Emili Castells	2'—
Josep Castells	1'50
Isidre Fons	1'—
Eduard Mayans	1'—
Josep Massagué	0'50
Antoni Llorenç, de Carme.	2'—
Josep Bartrolí	1'—
Ramon Bartrolí	1'—
Recordant Companys ...	1'—
Recordant Gassol	1'—
Artur Romeu	2'—
J. Q. F.	2'—
Xavier Ferré	1'—
C. C. C.	2'50
F. F. F.	2'50
Isidre Torres	1'—
M. B.	1'—
A. R.	1'—
Joan Alegre	1'—
Josep Vic...	2'—
Joan Rigol	2'—
Josep Compte	1'—
Antoni Sanmartí	2'—
Farriol Castells	2'—
Antoni Espasa	2'—
Jaume Ràfols	0'50
J. R.	2'—
Ramon Solé	1'—
Un empordanès de CAPELLADES	1'—
Pere Soteras	3'—
Esteve Poch	2'—
Angel Soteras	2'—
Ramon Torres	1'—
Jaume Alegre, en record de l'excursió a València	15'—
Angel Mas	2'—
Lluís Margarit	1'—
Vicenç Montferri	1'—
Josep Sunyol	0'50
Joan Martorell	2'—
Joan Bertran	2'—
Sebastià Ponce	5'—
P. S.	1'—
Marian Cases	1'—
Josep Sellarès	1'—
Martí Costa	1'—
Joan Sabaté	2'—
Un admirador de Pi i Sunyer	0'50
Alfons Vergés	1'—
Jaume Pelegrí	0'50
Ricard Teixidó	0'50
Un admirador de Companys	1'—
Antoni Guano	1'—
Josep Centelles	1'—
Eugeni Ferré	1'—
J. R.	2'60
Una capelladina	1'—
M. S., a reveure	1'—
Un que no vol clero	1'—
Amadeu Solé...	2'—
Josep Sellarès	4'—
MONTGAT, catalans d'esquerra:	
E. Rovira	0'40
M. Grive	0'25
F. Jutja	0'50
P. Mussé	1'—
A. Plantada	0'25
J. Farràs	0'25
J. Pujol	0'25
B. Argemí	1'—
S. Avat	1'—
J. Pujol	1'—
F. Moronda	0'25
J. Comas...	0'50
M. Barrachina	0'50
A. Muleré	0'50
J. Font	0'50
J. Vilanueva...	1'—
J. Farràs	1'—
R. Montagut...	0'50
A. Zario	1'—
C. Bernaveu...	0'50
F. Prats	0'25
J. Josep	1'—
J. Chimús	1'—
J. Balada	1'—
P. Villanueva	0'30
N. Garcia...	0'50
J. Meca	1'—
S. Salés	2'—
M. Dantras	2'—
X. X. Visca Azaña	0'50
X. X. Llibertat	1'—
S. Avat	1'—
X. X., un tender	1'—
A. Domènec	1'—
P. Torrents	1'—
J. Ramia...	1'—
A. Gòmez	1'—
X. X. Lluïsa Pensador ...	0'25
Gregori	1'10
F. Bernaveu	1'—
F. Berenguer	1'—
S. Gallego	0'50
C. Serra	0'65
Suma i segueix	**114.972'55**

*

UN ACTE POLITIC D'ESQUERRA AL VENDRELL

Per a mitjans del pròxim mes d'agost s'organitza, al Vendrell, una conferència pública, de caràcter polític, a càrrec del diputat senyor Marian Rubió Tudurí.

Una vegada ultimats els preparatius d'aquest acte, donarem detalls concrets sobre la seva celebració.

*

Sota l'estat de guerra

*

SENTENCIA APROVADA

L'auditor de la Divisió ha aprovat la sentència recaiguda en el Consell de guerra celebrat darrerament, contra Gabriel Fresquet i Josep Recasens, de Tarragona, processats en la causa núm. 44 de l'any passat.

A COMPLIR CONDEMNA

Han passat a la presó a complir la condemna que els fou imposada en Consell de guerra, Pere Cane i Josep Esterli, de Badalona, processats en la causa núm. 523, de l'any passat que va instruir el comandant senyor Capdevila.

AUTE DE PROCESSAMENT

El tinent jutge eventual, senyor Noailles ha decretat el processament de Pere Soler i Casanova, acusat d'haver disparat contra la Guàrdia civil, dies enrera, a L'Hospitalet.

LA CENSURA I ELS CORRESPONSALS DE PREMSA

Han visitat el general Sànchez Ocaña el president del Centre de Repòrters, amb una Comissió de la Junta i el delegat de l'esmentada entitat a la Comandància Militar, per tal de pregar-li la dulcificació de la censura per als corresponsals de diaris forans que es veuen obligats a anar a la Central de Telèfons a donar les conferències, sotmetent prèviament les quartilles a la censura, la qual cosa els ocasiona una gran pèrdua de temps. El general va prometre atendre el prec i encarregà els visitants que el visités una Comissió de corresponsals i que li proposessin una solució per a veure d'harmonitzar els interessos de tots.

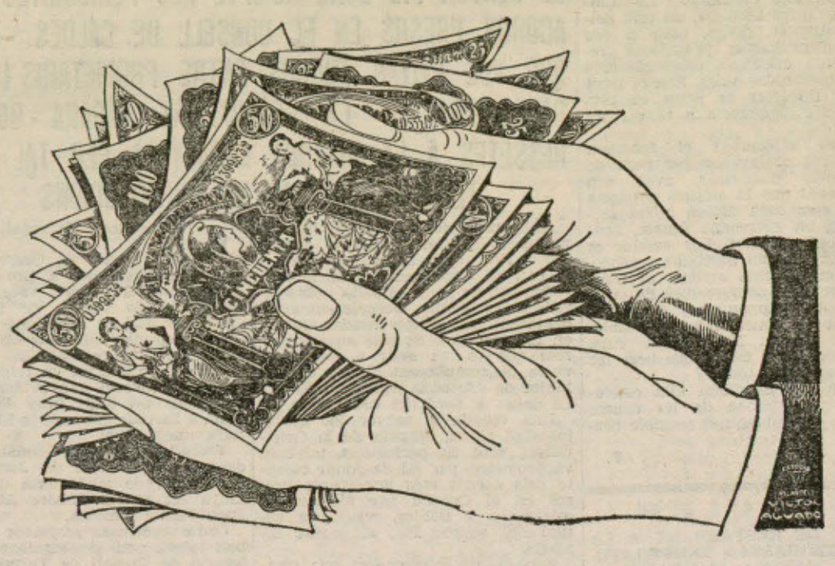

AMB LES MANS PLENES DE BITLLETS...

Podeu venir a visitar la nostra gran venda de

SALDOS I OCASIONS

DE FI DE TEMPORADA

En ella trobareu articles realment dignes de la vostra atenció a

PREUS TEMPTADORS!!

VESTITS DE BANY de punt anglès, forma moderna, per a home. Abans, 6 ptes. Ara, 2'85 ptes.

CAMISES SPORTMAN punt tripé blanques, tapeta mànega curta, totes les talles, per a home. Abans, 4 ptes. Ara, 1'65 ptes.

JAQUETES dibuixos novetat, amb coll i cinturó, bonics colors, per a senyora. Abans, 9 ptes. Ara, 4'65 ptes.

BARNUSSOS per a senyora i home, mida espléndida, preciosos dibuixos. Abans, 14 ptes. Ara, 7'65 ptes.

BRUSES barreja seda, punt canalé, amb mànegues llargues, per a senyora. Abans, 9 ptes. Ara, 4'65 ptes.

MITGES sedalina fines, fabricació Cotton, colors de moda, per a senyora. Abans, 3'50 ptes. Ara, 1'85 ptes.

VESTIDETS de seda extra treballada, amb coll, colors molt bonics, per a nen. Abans, 10 ptes. Ara, 4'85 ptes.

MITJONS per a home, fantasia, fabricació Cotton, de gran resultat. Abans, 1'75 ptes. Ara, 0'85 ptes.

PIJAMES de popelín, ratlles novetat, gran resultat, per a home. Abans, 15 ptes. Ara, 9'85 ptes.

SOCQUETES sedalina, colors moda, per a senyora. Abans, 1'50 ptes. Ara, 0'65 ptes.

SUETERS en tricot de llana fi, model clàssic, per a senyora. Abans, 8 ptes. Ara, 3'65 ptes.

PEL.LELES per a nens, amb pantalon llis i camiseta llistada. Abans, 6 ptes. Ara, 2'45 ptes.

BRUSES de punt fantasia, forma modernissima, per a senyora. Abans, 7 ptes. Ara, 3'65 ptes.

CAMISES per a home, zèfir, forma americana amb coll i punys. Abans, 9 ptes. Ara, 5'35 ptes.

MITJONS per a home en sedalina de color i negre, de gran resultat. Abans, 1'75 ptes. Ara, 0'65 ptes.

VESTITS DE BANY per a nen, de punt anglès, bonics colors, forma moderna. Abans, 4 ptes. Ara, 1'65 ptes.

VESTIDETS per a nen en seda, amb el SUETER que li fa joc. Abans, 12 ptes. Ara, 3'65 ptes.

SLIPS per a home, totes les mides, de cotó. Abans, 1'50 ptes. Ara, 0'65 ptes.

BRUSETES de llana i seda, dibuixos finíssims, amb mànega curta, per a senyora. Abans, 10 ptes. Ara, 5'85 ptes.

MITGES per a senyora, rayon, fines, amb espiga, colors de moda. Abans, 3'50 ptes. Ara, 1'95 ptes.

MAILLOTS DE BANY per a senyora en punt anglès, forma sostenidor, escot modern. Abans, 8 ptes. Ara, 3'85 ptes.

MITGES Rayon finíssimes, tots els colors, per a senyora. Abans, 4 ptes. Ara, 2'25 ptes.

VESTITS DE BANY per a senyora, amb faldilla, escot moderat. Abans, 6 ptes. Ara, 2'85 ptes.

SUETERS per a senyora, en seda extra mate, punt acresponat, preciosos colors. Abans, 24 ptes. Ara, 9'85 ptes.

Hi ha molts més articles que no anunciem per manca d'espai

AVUI, PRIMER DIA DE VENDA

CASA VILARDELL

VIA LAIETANA, 49 I 51; HOSPITAL, 36 i 38; FONTANELLA, 17; SALMERON, 17; NOU DE LA RAMBLA, 8, I CARME, 73

Totes les causes justes troben ressò en LA HUMANITAT

·EL TREBALL·

LA CONTRAREFORMA AGRARIA

Llegiu LA HUMANITAT

Les indemnitzacions que per virtut de la contrareforma agrària van a percebre els grans d'Espanya importen **CINC-CENTS SETANTA SET MILIONS DE PESSETES.**

Els més beneficiats són els següents magnats, que posseeixen les hectàrees de terra que a continuació s'especifiquen:

Duc de Medinaceli	79.146
Duc de Peñaranda	51.015
Duc de Villahermosa	47.203
Duc d'Alba	34.455
Marquès de la Romana	29.096
Marquès de Comilles	23.719
Duc de Fernàn-Núñez	17.732
Duc d'Ariòn	17.666
Duc del Infantado	17.171
Comte de Romanones	15.132
Comte de Torre Arias	13.644
Comte de Santiago	12.629
Marquesa de Mirabel	12.570
Duc de Lerma	11.879
Total	383.057

La resta fins 485.000, això és, unes 102.000 hectàrees, està repartit entre les cases de Riscal, Alburquerque, Elda, Tamanes, Viana, Torno, Narros, Mora, Sotomayor, Plasència, Real, Arianzo, Alcúdia i Sueca, Campo Alange, Camarasa i Santa Cruz.

Falten encara 68 títols més que posseeixen de 4.000 a 9.000 hectàrees.

Les esmentades indemnitzacions que sortiran del Tresor públic es distribuiran de la següent manera:

PER A 14 MAGNATS	383.000.000
PER A ALTRES 17	102.000.000
PER A ALTRES 68	92.000.000
TOTAL	577.000.000

Per la importància que aquestes xifres representen per a l'economia del país, tornem a publicar les dades que precedeixen.

Un manifest de l'Associació d'Agricultors i Arrendataris de Còrdova

"Heraldo de Madrid" publica una sèrie de denúncies de diversos indrets d'Espanya i que fan referència a l'actuació dels elements patronals protegits per les comissions gestores i altres autoritats locals.

D'un manifest publicat a tota la premsa de Madrid per l'Associació d'Agricultors i Arrendataris de Còrdova, n'extractem el següent:

"...los agricultores directos de la tierra —exponen— no pueden silenciar ni un día más las persecuciones de que vienen siendo objeto por los propietarios de fincas rústicas, que contraviniendo el espíritu de la ley pretenden lanzar para el 30 de septiembre a todos aquellos colonos que hicieron uso de las leyes de la República, no habiendo cometido estos colonos más delito que trabajar, producir y pagar hasta entonces las rentas contractuales abusivas que libremente se estipulaban en aquellos contratos.

No creyendo satisfechos sus deseos los propietarios de fincas rústicas se pretende por muchos de éstos cobrar las rentas contractuales convenidas en aquellos contratos de privilegios antes del advenimiento de la República. Las bajas de las rentas convenidas en los Jurados mixtos y en convenios particulares se encuentran hoy en vigor, pretendiéndose arrebatarles este derecho a los colonos con la amenaza de ser lanzados de sus tierras; ésta es una injusticia notoria que a todo trance conviene evitar.

Las notificaciones notariales en esta provincia se están llevando a cabo por series; esto representa los lanzamientos en masa que el espíritu de la ley trataba de evitar."

El manifiesto habla luego de las tasas de trigos en estos términos:

"No se puede silenciar por un momento más los daños que se les están causando a los pequeños colonos con la aplicación rigurosa de la ley de tasa de trigo; el mercado se paraliza, la situación económica de los colonos es difícil de resolver y trae por consecuencia la clandestinidad en las transacciones. Los obreros piden sus justos jornades de recolección y siega, ya verificados. Los colonos carecen de medios económicos por no encontrar mercado donde realizar sus cereales; pero hay más: los propietarios de fincas rústicas, aprovechándose de esta situación, llevan a los arrendatarios al Juzgado por falta de pago de sus rentas, transcurren los ocho días de consignación, y teniendo trigo suficiente para pagar estas rentas, expira el plazo sin poderlas hacer efectivas, con lo que consigue sus deseos la parte demandante.

De no darle una solución inmediata a estos dos problemas de la agricultura se llevará a la ruina a todos los pequeños colonos, daño que repercutirá en la economía nacional."

UN ALTRE ESCANDALOS LLANÇAMENT

El mateix "Heraldo" insereix la denúncia que publiquem:

"Don Isidro González, maestro de Zapardiel de la Cañada (Avila) nos escribe una carta en su deseo de que no quede ignorado el caso de desahucio de la dehesa de Castellanos de la Cañada.

Dice nuestro comunicante:

"Cuenta este desahucio con la agravante de que la dehesa objeto del contrato llevaba veinte, treinta o más años sin cultivo, por lo que habían crecido toda clase de plantas que hacían punto menos que imposible el tránsito por algunos de los parajes hoy en productiva explotación.

Pues bien; ahora, después de desbrozada, después de innumerables trabajos realizados durante los tres años de validez del contrato; después de haber introducido esa mejora en la finca, sin más compensación que la de un contrato corriente; ahora, en prueba de agradecimiento, les lanzan a 30 ó 40 pequeños colonos, para, según versiones fidedignas, hacer contrato a favor de un propietario en alta escala, que aun sus mismas propiedades tiene en arriendo.

Es posible que este nuevo arrendatario cultive directamente la dehesa? No. Esta afirmación la fundamento en el hecho de que ha intado ceder parte a los colonos desahuciados a cambio de su renúncia a prorrogar el contrato y parte a otros pequeños labradores que pacientemente se presten, por falta de trabajo, a este juego."

Crida d'estrangers

L'Oficina Central Coordinadora del Servei de Collocació Obrera de Catalunya interessa que passin per les seves oficines, Via Laietana, 16, principal, els senyors estrangers que a continuació s'esmenten.

Pierre Gaetan Olivier Piaras, Ivonne Amant Germaine, Jeanne Faly Bidart, Ali El Aonari, Hady Ben Attia, Beatrice Beck, Tamara Gruner, Catherine Schlax, Georges Schlax, Ernest Pittet, Cristina Huber Goldselimid, Wilfred Schneider, Jaume Rudissuhle, Max Broder, Irma Schmeider, Juli Werner Winterhalter, Enric Artur Weiman, Antoni Pendibene, Leisetotte Peschitz, Ricard Beninsegni, August Pescuillessi, Maria Teresa Colini i Santo Grimaldi.

D'INTERES PER ALS TREBALLADORS

EL CARNET ELECTORAL I LA CEDULA PERSONAL

Fem avinent als treballadors de Catalunya, d'ambdós sexes, que segons disposicions del Govern General, s'obrí el període de cèdules el dia 22 del present juliol i que fineix el 3 de setembre proper.

Ens fem ressò d'aquesta disposició governativa, per tal com és indispensable la cèdula personal per a proveir-se del carnet electoral, el qual no serà lliurat sense la prèvia presentació de la cèdula.

Que pensin els treballadors que les dretes, confien que bona part dels obrers, dones especialment, no es preocuparan de complir aquests requisits i, per tant, restaran vots a les esquerres.

Això no ha de passar. Cal adquirir la cèdula per a després poder tenir el carnet electoral i votar. Que no s'oblidin que en les properes eleccions les dretes faran un va-i-tot per tal de vèncer les esquerres. I com sigui que les esquerres són numèricament superiors a les dretes, posaran en joc tots els obstacles possibles a fi d'evitar que puguin votar els treballadors.

Ja confien que els parats —40.000 a Barcelona— no es preocuparan d'adquirir la cèdula. I en canvi, costi el que costi, tots, els parats i els que treballen, dones i homes, han de procurar-se la cèdula personal i després fer-se lliurar el carnet electoral.

No s'ha de perdre un moment. Cal que tot treballador es preocupi de recordar als amics el seu deure i preocupar-se dels familiars.

Amb optimisme i pensant en el triomf que ens ha de lliurar del govern de les dretes.

NOTICIARI

SINDICAT UNIO OBRERA DE LA INDUSTRIA FABRIL I TEXTIL DE BARCELONA I EL SEU RADI

Per la present es comunica als companys i companyes que, complimentant el disposat en l'article 34 dels estatuts de l'entitat, el dia 4 d'agost, a les 10 del matí, aquest sindicat celebrarà al seu estatge social, Portaferrissa, 7 i 9, primer l'assemblea general ordinària sota el següent ordre del dia:

1 Nomenament de mesa de discussió.
2 Llegida i aprovació de l'acta anterior.
3 Discussió i aprovació de l'estat de comptes.
4 Informe del Comitè pro subsidi.
5 Elecció de càrrecs de Junta vacants.
6 Preguntes i proposicions.

Telèfons de LA HUMANITAT
Redacció: 22122
Impremta: 14446

CIUTADANS:

Trameteu llibres per a la Biblioteca per als obrers en atur forçós a la nostra Redacció.

CAL INTENSIFICAR ELS DONATIUS!

Els propietaris de Barcelona protesten i es defensen

Com sigui que els propietaris de Barcelona estan en plena misèria, per mort de la gran rebaixa de preus dels lloguers, els pobrets, no poden viure i prenen acords per a la defensa de la propietat privada de la qual depèn la prosperitat i el progrés de la República.

Recentment una Comissió presidida pel que fa de president interí de la Cambra de la Propietat Urbana, Sr. Joan A. Mas Yebra, visitaren el president de l'Assemblea Municipal de l'Ajuntament gestor de Barcelona, senyor Calderó per tal de lliurar-li les conclusions aprovades en la reunió de propietaris, representants de les Cambres de la Propietat i Associacions de propietaris de tot Catalunya, per tal de protestar dels impostos sobre els solars, estiguin o no edificats.

Sembla que el senyor Calderó, en rebre amablement l'esmentada Comissió, va prometre estudiar l'assumpte.

Així mateix anaren al Govern General per tal que el senyor Escalas, gestor de Finances, recolzés les peticions dels pobres propietaris de Barcelona.

Està vist que aquests propietaris són insaciables. Mai no en tenen prou. Després de no collocar els comptadors d'aigua ni els de gas, deixant inacabats els estatges, cobrant uns preus de lloguer que no estan a l'abast dels treballadors, encara es volen pagar el luxe de tenir solars al centre de Barcelona per edificar i no volen satisfer l'impost. Per a ells, la higiene, puix que lloguen els pisos sense aigua i sense bany ni dutxa, ni l'embelliment de la ciutat, no tenen cap mena d'importància. Ço que a ells els interessa, és guanyar diners.

Mentre, hom pot veure en plena Rambla i Plaça de Catalunya, solars per a edificar.

I els llogaters?

Però ara se'ns acut una pregunta: ¿Per què els llogaters de Barcelona, no defensen els seus interessos, tal com ho ho fan els propietaris? Ja ho diem un dia, els treballadors, en tant que explotats, es federen, els patrons també, els propietaris, no cal dir-ho, cada dia ens en donen les proves de llur organització. ¿I per què, dones, els llogaters com a homes explotats per uns senyors propietaris no s'organitzen per tal de posar fre a la cobejança dels propietaris que a més a més de llogar els pisos mancant-hi coses tan essencials com sòn els comptadors de gas i aigua i la mateixa aigua, que el llogater ha de pagar, no procuren amb una sòlida organització, defensar llurs interessos?

Hom diria que els llogaters de Barcelona, a judicar per llur passivitat, sòn les persones més felices del món. Ja sabem que quan als estatges per a obrers, pertoca vetllar perquè estiguin en bones condicions, el Sindicat de la Construcció. Però si el Sindicat de la Construcció no ho fa o no pot fer-ho per mor de les circumstàncies que gairebé permanentment l'obliguen a viure en la clandestinitat, ho han de fer, directament, els mateixos llogaters. No satisfan un preu de lloguer elevat i sense condicions higièniques? Doncs a mostrar les deficiències i exigir la reparació. Es un deure social. La salut pública ho demana. Tampoc l'Ajuntament no fa res, ans al contrari. Està a partir un minyó amb els senyors propietaris.

Els propietaris de Barcelona combaten la construcció de cases per a obrers i el material que ells serveixen és dolent, insalubre i mancat d'aigua.

¿O és que els llogaters de Barcelona no es consideren com a ciutadans?

La Cultura

*

Dels Grups Escolars

UNES AULES AMB POCS ASSISTENTS

En un temps de record ben falaguer, quan la difusió cultural a Catalunya, adquirí relleus remarcables. En els moments, en què l'ensenyament a casa nostra es produí amb efectes d'una eficientíssima funció docent; s'obriren les aules de molts Grups Escolars, punt principal de les tasques governamentals desenvolupades per E. R. de C. Hom creà diversos quadres complementaris de l'obra docent organitzada. Sota les orientacions de l'anterior Patronat escolar de l'Ajuntament de Barcelona s'imprimiren petjades ben definides; juntament amb tota la joventut estudiosa per a acoblar admirablement les excelències de la cultura. S'instaurà d'acord amb aquell moviment evolutiu que operà la cultura a Catalunya, una entitat benemèrita, destinada al foment educatiu i a l'organització de l'activitat intellectual i física dels alumnes de les escoles: la Federació d'alumnes i ex-alumnes dels Grups Escolars de Barcelona.

Cal reconèixer, que l'existència d'aquest organisme escolar, és justificada i altament lloable. Es necessària per la joventut que no ha pogut formar-se una cultura durant l'adolescència, el temps que va des dels catorze anys als vint. Aquell temps en què dissortadament estaven silenciosos i obscurs de la llum resplendents de l'ensenyament...

Amb aquests estudis complementaris es constitueix el mitjà més eficaç per a poder guarir el dany causat per la manca d'instrucció en el temps oportú.

La Federació d'Alumnes i Ex-alumnes dels Grups Escolars, tal com deixem consignat, doncs, amb el seu tremp d'entusiastes propulsors, registrà una afluència extraordinària de joventut a les aules, fins el punt que els directors es veien obligats amb molta freqüència a tancar les llistes.

Després d'observar el fenomen francament afalagador per part de l'assistència d'alumnes, avui, ara precisament que la cultura catalana sofreix, com hem dit en altres avinenteses, un entrebanc funest, apareixen contrarietats. Les escoles es presenten amb un desolador i aspecte de buidor, fins arribar al punt de deserció els darrers dies de curs.

Ara podem, preguntar, nosaltres. A què obeeix aquest canvi? Possiblement no existeix la suficient cura que abans, en el temps que hem fet esment es venia tenint?

Creiem que és d'una alta conveniència preocupar-se de les causes que han produit aquest sensible descens.

V.

GLACIER
SERVEI DE RESTAURANT A LA GRAN TERRASSA - TEMPERATURA MAXIMA, 20 GRAUS
PLAÇA MACIA, 3
RAMBLA DEL CENTRE, 19

NOTICIARI

Els Cursets de Català de l'Ateneu Enciclopèdic Popular. — Ha quedat definitivament confeccionat el programa dels cursets d'estiu que pels mesos d'agost i setembre, ha organitzat la Comissió de Classes de l'A. E. P., a càrrec del senyor Salvador Roca i Roca, professor del Cens Oficial de la Generalitat de Catalunya.

El curset elemental tindrà lloc tots els dilluns, dimecres i divendres, de vuit a nou del vespre, i el superior, els dimarts, dijous i dissabtes, també de vuit a nou.

La matrícula, completament gratuita per a qualsevol dels dos cursets continua oberta per a socis i no socis de l'Ateneu, a la Secretaria, carrer del Carme, 30 i 32, primer.

*

El senyor Jaumar es sent magnànim i perdona les faltes dels empleats per un mes

A l'Ajuntament fou lliurada ahir la següent nota, que ens limitem a reproduir:

Havent-se portat a cap per la Conselleria de Governació la comprovació d'assistència dels empleats municipals a llurs respectives oficines, ha pogut palesar l'esmentada Conselleria, amb satisfacció, l'excellent esperit de treball que anima els funcionaris en llur majoria, i que només molt pocs per deixadesa o excés de confiança en unes influències que fins ara els han permès burlar el Reglament en perjudici i descrèdit dels altres que compleixen llur obligació, constitueixen una excepció de la regla general. Per això aquesta Conselleria de Governació ha de pregar a totes aquelles persones que s'interessen per empleats que a gratcient manquen a llur deure, s'abstinguin en el successiu de recomanar-los o encobrir-los, puix que està disposada, vetllant pel prestigi dels propis empleats a fer complir inexorablement les disposicions reglamentàries, imposant les sancions pertinents a tots aquells, sense excepció de cap mena, que manquin a llur obligació. No creu aquesta Conselleria que ningú que estimi el prestigi de la Corporació Municipal i ensems dels mateixos empleats, vulgui a gratcient ésser encobridor d'aquestes faltes i confia que aviat es percatarà tot el món de la necessitat de vetllar rigorosament per l'esmentat principi a fi d'aconseguir una bona marxa de l'administració municipal, tal com reclama la ciutat sencera, pel qual és indispensable l'eficaç col·laboració de tots els funcionaris.

De totes maneres per a demostrar una vegada més aquesta Conselleria que la benignitat no està renyida amb la justícia, com única i per tant darrera vegada ha acordat condonar totes les faltes d'assistència comeses durant el mes de juliol que no hagin motivat expedient especial, però recalca d'una manera categòrica que en el successiu serà inexorable per a totes aquelles faltes d'assistència que es cometin i que no siguin degudament justificades per als respectius Caps, tal com disposa el vigent Reglament General d'Empleats, i espera que aquesta condonació servirà d'estímul per a tots aquells que haurien pogut resultar negligents en el compliment de llur deure.

BANYS DE SOL ROTATIUS

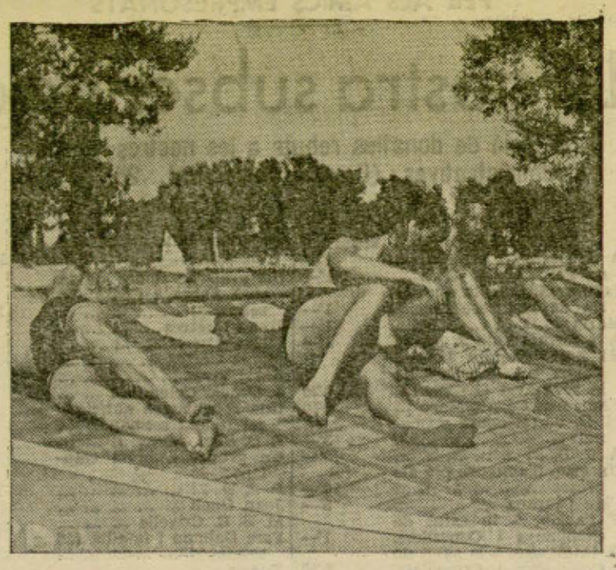

Una innovació ha aparegut en una platja de Viena, a les vores del Danubi. El bany de sol giratori. Consisteix en un gran disc semblant a la «plataforma de la risa» dels parcs d'atraccions de les nostres fires. Els qui volen embrunir-se al sol es posen damunt el disc, el qual gira molt lentament i exposa així totes les parts del cos als efectes dels raigs solars. Aquesta innovació té l'avantatge d'evitar les cremades i bronzejar la pell d'una manera uniforme. Heus ací una vista del bany de sol rotatiu

(Express-Foto)

· GOVERN GENERAL ·

EL SENYOR PIC DONA COMPTE ALS PERIODISTES DELS ACORDS PRESOS EN EL CONSELL DE CALDES --- DIU QUE VOL EVITAR ABUSOS ENTRE PROPIETARIS I «RABASSAIRES» --- LA GENERALITAT PAGARA 800.000 PESSETES A LA HISENDA ESPANYOLA PER TAL D'OBTENIR EL TRASPAS DE CONTRIBUCIONS

Ahir, prop de la una del migdia, arribà a la Generalitat el senyor Pic i Pon, amb el seu secretari i el cap de cerimonial. Tots anaven enfundats de jaqué, copalta i els aparells de cerimònia. Després ens assabentàrem que el governador, interí, en representació de tots aquells càrrecs que té, va anar a tornar la visita de compliment al cap d'Estat Major de l'Armada, l'almirall Xavier de Salas, a bord del «Jaume I».

Una vegada el senyor Pic quedà installat al seu despatx de la Generalitat, rebé els periodistes, tal com va prometre, per tal de donar compte dels acords més importants presos en el Consell que els gestors celebraren a Caldes, residència actual del senyor Pic, el passat dimarts.

Explicà als informadors que s'havien destinat cent mil pessetes a la circumscripció de Barcelona per a l'atur forçós, com s'havia fet amb Tarragona i Girona. Aquesta quantitat la repartiran els gestors de Treball i Obres Públiques, i és destinades especialment a construccions.

Després digué el senyor Pic que faria redactar una nota, que publicaria el «Butlletí», per tal que siguin denunciats immediatament a la Generalitat tots aquells conflictes que es plantegin als pobles de Catalunya, entre els propietaris i els «rabassaires». Digué que convenia que tots els abusos siguin denunciats per tal d'evitar atropells d'una i altra part.

Per tal de conèixer l'estat d'aquests conflictes, s'ha oficiat a tots els jutjats de Catalunya perquè enviïn una relació de les causes per desnonament que estiguin plantejades.

—Tot això —digué— sens perjudici que les visites que el Consell pensa fer pels pobles, es portin a terme precisament en aquells que hi hagi conflictes, per tal de normalitzar i atendre les queixes.

S'estudià també el problema econòmic. S'acordà posar-se d'acord amb el ministre d'Hisenda per a procedir a dipositar la quantitat de 800.000 pessetes que reclama la Hisenda espanyola en concepte de drets reials pel traspàs a la Diputació primer, i després a la Generalitat, del servei de recaptació de contribucions. Nosaltres creiem que no procedeix el pagament esmentat, però com que ho exigeixen per al retraspàs dels serveis de contribucions, de moment dipositarem les pessetes.

Digué després el senyor Pic que el Consell havia destinat la quantitat de 200.000 pessetes a l'Hospital Clínic, perquè, junt amb les 100.000 votades per l'Ajuntament, serveixin de moment per a pagar els subministraments més imprescindibles. Tots els altres ja s'estudiaran.

També s'ocupà el Consell de la instància presentada pels metges del Cos d'Ordre Públic, que foren declarats excedents. Tal com ho demanen, ha estat acceptat que, amb els sous d'excedents, prestin els serveis com si fossin titulars.

Del Departament de Cultura es donà compte de les gestions que es porten a terme per a la formació definitiva de l'inventari del patrimoni artístic, civil i eclesiàstic de Catalunya. Si pot obtenir-se, serà una obra que fa molts anys es prosegueix.

—La resta dels assumptes que vàrem tractar —afegí el senyor Pic— foren de tràmit i sense importància. El Consell continuarà reunint-se durant tot l'estiu. Per tant, les vacances queden suspeses i les farem l'any que ve... Bé, vull dir nosaltres, o bé els consellers que hi hagi.

GLACIER
SERVEI A LA CARTA
I COBERTS

RESTAURANT
GLACIER
LA MILLOR TEMPERATURA D'ESTIU

Llegiu LA HUMANITAT

El «Butlletí Oficial»

En la seva edició d'ahir, publicà, entre altres, les següents disposicions:

Presidència. — Ordre donant publicitat a la Llei de la República del 13 del mes que som, disposant que pel ministre de Treball, Sanitat i Previsió podrà ésser autoritzada la constitució dels Jurats Mixtos per a determinades indústries.

Ordre donant publicitat al decret del Govern de la República, del 10 del corrent mes, relatiu a inscripcions al Cens Electoral Social, en les seves seccions Patronal, Obrera i Especial.

Justícia i Dret. — Ordre convocant oposicions per a proveir una plaça d'oficial primer, vacant a la Secretaria de Guerra de l'Audiència Territorial de Barcelona.

Ordre-circular adreçada als senyors jutges de primera instància i municipals de Catalunya, en relació amb la nova redacció que la Llei de la República del 6 de juny d'enguany dóna a l'article quart de la Llei d'Enjudiciament Civil.

Treball. — Ordre nomenant president i vicepresident del Jurat Mixt de Treball de la Mineria de Catalunya els senyors Isidre Alabern i Joan Ferrer i Alsina.

Ordre nomenant inspector de Treball interí, amb destinació a la Delegació de Treball de Tarragona, el senyor Sebastià Besora i Besora.

Ordre nomenant inspector auxiliar de Treball, interí, amb destinació a la Delegació de Lleida, el senyor Ramon Mas i Fontanals.

Ordre nomenant vicepresident interí de l'Agrupació de Jurats Mixtos del Treball Industrial de Lleida, el senyor Josep Baró i Bonet.

Obres Públiques. — Ordre convocant una conferència a la ciutat de Girona, per tal de cercar solucions per a preservar i posar en valor les belleses naturals de la Costa Brava.

AJUNTAMENT

*

TORNA A ESSER ALCALDE EL GOVERNADOR GENERAL, SENYOR PIC I PON

Ahir, dimecres, a les vuit del vespre i amb les formalitats de rúbrica, es possessionà de l'Alcaldia l'alcalde en propietat, senyor Joan Pic i Pon, el qual havia estat absent uns dies de Barcelona. Per tant, ha cessat en l'exercici accidental de la dita Alcaldia el primer Conseller-regidor, senyor Jaumar de Bofarull.

EL SECRETARI DE L'AJUNTAMENT, SENYOR PI I SUNYER, MALALT

Fa llit, a causa de trobar-se malalt, per la qual cosa es veu obligat a repòs absolut durant uns quants dies, el secretari de l'Ajuntament d'aquesta ciutat, senyor Josep M. Pi i Sunyer.

Per l'esmentada causa, s'ha possessionat accidentalment de la Secretaria el Cap de la Secció municipal de Governació, senyor Amador Conde.

ANUNCIEU A
LA HUMANITAT

COMARQUES

*

TARRAGONA

INFORMACIO LOCAL

— Inaugurat el diumenge passat el servei d'autoòmnibus a Santes Creus amb gran èxit, la companyia de ferrocarrils del Nord ha anunciat que també es proposa inaugurar un servei diari a Poblet utilitzant els autoòmnibus que fan el trajecte Tarragona Lleida.

Una cop aquests serveis en marxa i millorats també els d'autoòmnibus, es podrà dir que la nostra ciutat compta amb una xarxa de comunicacions ràpides vora la mar i als llocs més atraients de la muntanya, i que a més d'ésser atraients i de comptar amb grans dolls d'aigua, comptem amb uns monestirs de gran valor arqueològic i històric per als catalans.

— Per a demà, l'empresa del Teatre Tarragona té anunciat un esdeveniment líric extraordinari.

En ell actuaran Maria Teresa Planas, Ricard Mairal, Pau Gorgé, Matilde Rossi i Felip Sanagustín.

Es posaran en escena «El duo de l'Africana», «El Maestro Campanone» i «Los Gavilanes».

— Els alumnes de l'Escola de Treball preparen per al proper diumenge una excursió a Vallcarca, on pensen conèixer els detalls referents a la producció de ciment en una d'aquelles fàbriques.

— Darrerament s'han inaugurat dues noves peixeteries als carrers de Merceria i Major, on com les ja existents als carrers d'August i de La Unió, és exposat i venut el peix fresc amb la màxima expressió d'higiene per tal que aquesta mercaderia tan nostra pugui ésser comprada amb els màxims honors que mereix la major de les delicadeses del paladar.

L'HOSPITALET

NOTICIARI LOCAL

Ara resulta que, nosaltres, insignificants cronistes d'ací, tenim veu i vot al Consell de Govern de la nostra mai prou remenada Comissió Gestora. Com és això? Senzillament. Diuen els nostres imponderables gestors que per por que divulguéssim a tort i a dret la nova tupinada gestoril maquinada a espatlles del poble, no s'han atrevit a concedir la fusta de les barraques de la vella Plaça del Mercat de Santa Eulàlia al conseller-regidor de Finances senyor Saret, el qual, segons ells, pagava aquesta fusta a millor preu que ningú. No, senyors consellers-regidors - gestors - governatius, nosaltres no som malpensats, però, si hem aconseguit evitar la nova tupinada que es pensava fer de cedir aquesta fusta al senyor Saret per a la fabricació de caramels o el que sigui, ens plau dir que estem satisfets d'haver prestat un bon servei a la ciutat. Però, que consti en acta, senyors de la Gestora, que ha estat en compliment del nostre deure i sense gratificació de cap mena.

—Dissabte tingué lloc al café-bar Eulalienc, el concert que anualment es ve celebant per tal de commemorar la data de la fundació del «Quartet Eulalienc» feta en l'any 1923 a iniciativa del senyor Joan Carbó, per a fomentar el gust artístic a la barriada. El programa fou executat amb una pulcritud sense parió pels components del «Quartet», el qual és compost pels senyors següents: Carmel Sevilla, tenor; Josep Camps, bariton; Joan Abril, baix, i Joan Carbó, mestre director.

Per companyerisme i admiració al «Quartet», prengueren part en aquest festival els joves veïns de Santa Eulàlia, senyors Joan Marsellès, bariton; Josep Saborit, piano; Josep Ginènez, bariton; Benet Pañella, tenor; Josep Argente, bariton; Josep Gassó, piano, i Antoni Gassó, violí; tots ells assoliren un gran èxit.

Per a completar la festa, el diumenge, l'orquestra «La Catalònia», de Granollers, sota la batuta del mestre Bataller executà unes selectes peces del seu extens repertori, les quals foren escoltades amb una veritable religiositat pel nombrós auditori que emplenava l'espaiós local de gom a gom.

La festa resultà magnífica. Felicitem el senyor Carbó perquè aquesta és una de les múltiples maneres d'educar el poble.

—Per al repartiment de premis del campionat local verificat al «Billar Club Eulalienc», va celebrar-se un vermut d'honor als participants del torneig. A més de l'admirable organització cal elogiar, especialment, la formosa tasca del seu president Feliu Plans, degut a la qual s'ha despertat una veritable passió pel billar entre l'element jove d'ací.

GLACIER
RESTAURANT DE MODA
TOTES LES NITS
«POLLASTRO ALLO SPIEDO»

*

La commemoració de l'assassinat de Jaurés

París, 31. — Els socialistes han celebrat actes commemoratius arreu de França amb motiu d'haver-se acomplert avui el vint-i-un aniversari de l'assassinat de Jean Jaurés, perpetrat el 31 de juliol del 1914 en un café del carrer Montmartre, mentre sopava el líder socialista.

ELS CAMPIONATS D'ESPANYA DE REM

Prat, del Nàutic de Tarragona, campió d'skiff en les proves disputades el passat diumenge al port de Barcelona

(Fot. Centelles)

Republicans! Llegiu LA HUMANITAT

· LA PREMSA ·

Unes manifestacions del senyor Azaña?

Simplement a títol d'informació, i per tenir un interès polític qualsevol manifestació del senyor Manuel Azaña, reproduïm a continuació del nostre col·lega El Diluvio *les següents paraules del líder republicà i cap de la «Izquierda Republicana», que, segons el nostre amic i diputat català senyor Josep A. Trabal, foren pronunciades en el curs d'una conversa sostinguda per l'esmentat diputat, en companyia del senyor Santaló i algun altre, al domicili particular de l'ex-President del Consell:*

«—La entrevista existió, en efecto —nos dijo el señor Trabal—, pero temo que se haya fantaseado mucho sobre cuanto se habló en ella. Tuvo por único objeto manifestar al ilustre prócer republicano, la simpatía que nos merecía el discurso pronunciado en Bilbao. No crea usted que esta visita obedeciese a otro propósito, ni tuviera otra mayor finalidad. La propuso súbitamente el señor Santaló al final de la reunión semanal de la minoría y se llevó a cabo en seguida.

—No obstante, hubimos de argüir nosotros, se viene afirmando por las peñas políticas que en el curso de la entrevista, el señor Azaña formuló algunas afirmaciones de suma trascendencia para el futuro político de nuestra región, especialmente en relación con las tendencias extremistas del catalanismo; más claro, ¿es cierto que el señor Azaña manifestó su repulsa terminante frente a las ideas separatistas?

—Su pregunta, con ser clara, no deja de ser compleja, nos dice el señor Trabal. Pero, en fin, como no se pidió secreto y creo mejor que la opinión pública conozca la verdad entera y no la verdad a medias, estoy dispuesto a contestar su pregunta, en todos cuantos motivos de obligada discreción me lo permitan.

En síntesis, el señor Azaña vino a decirnos: «Siempre he concebido la República como un todo, no uniforme, pero sí unido. Mi concepto de la República va desde la forma unitaria a la federal, pasando por las autonomías regionales y nada creo tener que decir acerca de la consideración que me merecen las aspiraciones políticas de este tipo. En este aspecto, mi gestión política habla por mí; pero, con el separatismo, es cosa distinta y siempre he manifestado mi criterio radicalmente opuesto al mismo. Para algunos, el separatismo podrá ser una posición política; para mí es un error, deplorable para Cataluña y para toda España. Siempre lo he creído así y creo de mi deber hacerlo constar en la ocasión presente».

—Bien, pero todo esto nada tiene que ver con la Esquerra ...

—Verà usted. El señor Azaña, seguidamente, puso de relieve ante la minoría que, a juicio de ilustres personalidades del republicanismo y del suyo propio, el manifiesto publicado recientemente por la Comisión Ejecutiva de la Esquerra, no aclaraba suficientemente la posición de nuestro Partido en relación con los núcleos que, dentro del mismo, han venido representando el radicalismo nacionalista más acentuado; es decir, un nacionalismo que, con frecuencia, podía dar lugar a que se le confundiese con el separatismo. El señor Azaña señaló la absoluta necesidad de deslindar claramente los campos e insistió en considerar que el Manifiesto en cuestión, permitía interpretaciones dudosas. Recuerdo perfectamente que, al tratar este punto, dijo, casi exactamente el señor Azaña: «Esta es una de las diferencias más notorias entre el idioma catalán y el castellano. El nuestro es más terminante y no admite determinados giros con los cuales se pueden dejar en una discreta penumbra elementos esenciales del pensamiento que se expone. Afortunadamente yo sé leer el catalán y he entendido en el Manifiesto todo lo que dice, lo que quiere decir y lo que deja sin mentar».

—Y, si no es excesiva indiscreción, ¿cuál fué la respuesta de la minoría?

—El señor Santaló expuso su criterio que resultó coincidente con el del señor Azaña, en la necesidad de exponer claramente las ideologías políticas y en su discrepancia con el separatismo e hizo constar, además, que tal era el criterio del Comité Ejecutivo de la Esquerra, criterio que se había procurado que apareciese claramente en el Manifiesto.

—Así, pues, ¿no hay conflicto?...

—No, indudablemente. Ni puede, ni debe haberlo. Y con claridad en los ideales y en los fines, no es imposible la coordinación de los esfuerzos.

El señor Azaña, por su parte, se esforzó en usar de toda claridad y contestando al señor Santaló, dijo casi textualmente: «Sea cual fuere el contenido o la interpretación del Manifiesto, esto es asunto cuya exégesis les corresponde a ustedes. Ahora bien, hay algo que sí me corresponde aclarar y dejar bien sentado y, es, que, conmigo, no ha de contarse para nada, absolutamente para nada a base de partidos que directa o indirectamente apoyen o alberguen en su seno ideales o núcleos separatistas. Para nada; ni tan siquiera para tratar de restablecer el Estatuto pues que no tendría ninguna garantía acerca del cumplimiento del mismo».

—La declaración tiene una trascendencia enorme, pues si nada dice de nuevo, precisa actitudes futuras de suma trascendencia...

—Ya lo creo que tiene trascendencia y creo, además, que está destinada a hacer meditar seriamente a cuantos creen que la política puede hacerse a base de habilidades y de reservas mentales, impropias de la claridad que exigen el propio decoro —el personal y el de los partidos— y la gravedad de las circunstancias por que hemos y estamos pasando.

Es evidente que la Esquerra Republicana no es, ni ha sido, separatista; pero es también indiscutible que, todos los republicanos de izquierda, hemos de tener el máximo empeño en evitar que se desvíe la actividad de la juventud, por senderos peligrosos.

Ejercitando una política decorosa, no puede admitirse que quienes tienen un ideal le nieguen publicidad y traten de hacerlo prosperar disimulado bajo la bandera de una organización política más moderada. Algo de ello ocurrió antes del 6 de octubre, pero actualmente no creo que nadie tenga ganas de repetir la suerte, ya que tendría enfrente a la casi totalidad de la democracia catalana.

—¿Habló de otras cosas el señor Azaña?

—Sí, habló de otras muchas cosas relacionadas con la política catalana, pero como sea que afectan a posibles actividades suyas o de su partido, no me considero con derecho para hablar de ellas.

—¿Insiste, pues, el señor Azaña en formar partido en Cataluña?

—Creo que el señor Azaña no insiste, ni deja de insistir. No sé que personalmente se haya dedicado a fomentar el desarrollo del Partido de Izquierda Republicana en Cataluña, pero es muy posible que el partido se haya formado espontáneamente en torno al indiscutible relieve de su nombre... y me parece natural que, una vez nacido, no vaya a negarle personalidad con un gesto despectivo. Pero esa no es cuestión que me incumba; a todos nos puede corresponder, en cambio, enterarnos de la existencia de este grupo político evitando actitudes que, a la larga, pueden sernos contraproducentes.»

Llegiu LA HUMANITAT

Heus ací un ramell de floretes, no gens cordials per cert, que El Liberal *dedica al senyor Alba:*

«SEGUNDA. — Cuando las leyes tienen la importancia que supone una contrarreforma agraria, no se aprueban definitivamente en votación ordinaria el mismo día que termina la discusión, sino que se dejan para el día siguiente.

Cierto que faltó petición de «quorum» —¡poco que luchó el Sr. Gil Robles para que sus amigos no firmaran la petición!—; pero no es menos cierto que la retirada de las oposiciones gubernamentales de la República, lo que alguien llamaría «la oposición de S. M.», no se hizo para dar facilidades a la aprobación de la ley, sino para estorbarla en lo posible, sin perder el tiempo discutiéndola. El «quorum» es necesario pedirlo cuando no ocurrió nada anormal en la discusión; pero cuando las oposiciones se retiran, queda moralmente obligado el ministro ponente, el autor del proyecto, y la Comisión dictaminadora, y el Gobierno entero a votar con «quorum», para demostrar que pueden gobernar sin las oposiciones, porque disponen de la mitad más uno, o por lo menos del «quorum» pequeño, de los 200 diputados cuya presencia es inexcusable.

La retirada de las oposiciones equivale a una petición de «quorum» allí donde existe la preocupación de hacer bien las cosas.

TERCERA. — El «quorum» de la mitad más uno era además inexcusable para derogar la base de la Reforma agraria que estableció las expropiaciones sin indemnización para la extinguida nobleza.

Aquella base se aprobó en votación especial para ella, con la mitad más uno, porque así lo establecía un precepto constitucional.

Y parece natural y lógico que para derogar dicha base sea preciso lo mismo que fué para establecerla. No sólo es natural y lógico, sino que es además norma jurídica que una disposición ministerial se derogue con otra de igual categoría; una ley con otra ley; un decreto con otro decreto. En ningún caso se puede derogar un precepto de tanta importancia como se acepta una enmienda.

—¿Se aprueba?

—¡Queda aprobada!

Esto no lo ha visto el Sr. Alba en ninguno de sus viajes de estudio por el extranjero...

Y ello supone un vicio de inconstitucionalidad que las oposiciones podían acreditar recurriendo al Tribunal de Garantías contra la ley en cuestión.

No lo hacen porque no les inspira confianza ese Tribunal; pero tampoco es lícito desconfiar sin haberle puesto en el caso de resolver.

¡No produzca más confusiones el Sr. Alba!

Es cierto que la ley Agraria se aprobó con la mitad más uno, porque se solicitó el «quorum»; pero no lo es en el caso a que nos venimos refiriendo: el caso concreto de la base que se contrae a las expropiaciones sin indemnización. Para ese caso concreto hubo votación especial de «quorum», no porque lo pidieran los señores diputados, usando de un derecho reglamentario, sino porque ERA PRECEPTIVO; porque lo exigía el artículo 44 de la Constitución, tantas veces copiado en estas columnas...

Y esto no debe ignorarlo el señor Alba. No lo ignora, y, sin embargo, nos quiere confundir diciendo:

«Tampoco tiene consistencia alguna el argumento de la inconstitucionalidad de la ley...»

Lo que no lo tiene, lo que es inconsistente, es la alegación de que se haya podido derogar la base de referencia sin la votación y «quorum» especial que necesitó para ser ley, porque nadie pidió esa votación.

Ya hemos dicho que es PRECEPTIVA. Y lo que hace el Sr. Alba es salirse por los cerros de Ubeda.»

Un Govern republicà

L'editorialista del Diario del Comercio *parla, amb motiu de la recaptació de contribucions, de «desordre, desorganització i incomoditat».*

«Persiste la desorientación en todo lo que se refiere a la recaudación de contribuciones. Parece que el ministro de Hacienda ha estudiado ya la conveniencia o la improcedencia de retornar los servicios a la Generalidad, pero hasta ahora su criterio, si es que ya está formado, no se conoce ni se sospecha hacia qué sentido se pronunciará.

Todos los comentaristas creen, no obstante, que será un criterio francamente adverso a nuestras necesidades. Se confía en que la valoración de los servicios de Obras públicas será realizada dentro de un plazo breve, pero se da por descontado que el servicio de recaudación de contribuciones quedará definitivamente en manos del Estado.

Si es así efectivamente, Cataluña se verá obligada a sufrir un considerable perjuicio material aparte la humillación moral que el hecho presupone. Materialmente continuará víctima de la actual situación de desorden, de desorganización, de incomodidad. Moralmente, se verá obligada a ver con tristeza cómo un Gobierno republicano la priva de una ventaja.»

L'única sortida

Amb aquest títol publica Lluís de Zulueta un interessantíssim article a El Sol.

«... «Se levanta la sesión, y para la próxima se avisará a domicilio.» Punto. No hay más en la reseña. Ninguna noticia de aplausos o de vítores. El telón parlamentario cayó entre un abrumador silencio. Ni un soplo de entusiasmo señaló el término de esta etapa de las Cortes (¿habéis olvidado cómo vibraban las Constituyentes?). Esta vez los diputados abandonaron el salón con la cabeza baja. Impresión final: las oposiciones, ausentes; la mayoría, deshecha. Se oye sólo el ruido del cerrojo que se corre...

Un ex ministro, colaborador de esta mayoría, murmuraba sus quejas, que la Prensa ha recogido: «No puede haber régimen parlamentario de esta manera»... «Los propios diputados ministeriales combaten los proyectos del Gobierno»... «Cien enmiendas presentaron al de reforma agraria»... «Esto se ha convertido en un charco de ranas.»

Por fin, el charco ha enmudecido. Las proyectadas leyes que el Gobierno exaltaba, o allí quedaron empantanadas o salieron como sombras de sí mismas. El proyecto de Prensa fué lanzado extramuros del alcázar legislador. También el proyecto electoral ha caído ahora del otro lado de la muralla, hundiéndose igualmente en el foso. Para este acabamiento no valía la pena de haber comenzado la etapa montando a caballo al grito de «¡Ritmo acelerado!»

Sensación de vacío, de fracaso, de malestar en la vida política española, lo mismo dentro del Parlamento que fuera de él. Sensación casi unánime. Sólo el Gobierno de cuando en cuando afirma que la situación del país es excelente y que nos hallamos sobre un lecho de rosas. Bien es verdad que para festejar ese idilio las hadas ponen en la cabecera estos tres dones: estado de prevención, estado de alarma, estado de guerra.

En realidad, no hay más que una salida. Lo demás serían despeñaderos. La única salida en esta situación difícil a que hemos llegado es la salida democrática: las urnas electorales.

Hay que ir a unas elecciones. Esta es la única solución clara, lícita, normal. «La potestad legislativa reside en el pueblo, que la ejerce por medio de las Cortes»... Hay que convocar al pueblo en los colegios para que, con el voto en la mano, nos diga, entre otras cosas, si en efecto ha sido él, el pueblo español, quien por medio del Congreso ha aprobado esa ley de la Contrarreforma agraria que estas Cortes acaban de dejar a última hora, con angustiosas prisas, como un testamento, sobre la mesa de la Cámara. El pueblo español, con la papeleta electoral en la mano, señalaría el rumbo inmediato a la política de la República.

¿De acuerdo? Sí. Ahora parece que ya todos estamos de acuerdo. Se calló el Gobierno cuando el señor Azaña reclamó esta solución en Valencia. Cuando insistió en Bilbao, volvió el Ministerio a enmudecer. Pero también esta vez ha acabado el carro gobernante por entrarse en el surco que el adversario abriera...

En la penúltima sesión de las Cortes les decía el Sr. Gil Robles a las izquierdas que ellas, con su bandera y su programa, podrían intentar conquistar al pueblo... «Nosotros acudiremos también—añadió el jefe de la Ceda—, y en esa lucha ciudadana nos enfrentaremos con vosotros ante el pueblo, y el que se lleve la palma, que la traiga aquí»... A esto interrumpió el Sr. Lara: «Es irreprochable la tesis.»

Buscamos la solución democrática. Para que lo sea efectivamente hace falta además en estos momentos decisivos asegurar la escrupulosa neutralidad del Poder público. Tiene que ser imparcial y aun parecerlo. ¿Es el actual Gobierno el más indicado para presidir las próximas elecciones? ¿Debe tener uno de los dos contendientes todas las clavijas oficiales en la mano y poder nombrar además, por la situación presente de Diputaciones y Ayuntamientos, gestores y concejales que actúen en cada villa como delegados gubernativos?...

No, evidentemente. «El que se lleve la palma, que la traiga aquí.» Muy bien. Mas es preciso que la simbólica palma quede bajo la custodia de un Gobierno que, muy distinto del actual, a todos los competidores ofrezca suficientes garantías. Conviene que a nadie le quepa el recelo de que pueda ser uno el que de verdad se lleve la palma en el país y otro el que entre con ella en el Congreso.»

No és res

Josep Pla, l'exègeta de l'ex-ministre monàrquic Cambó, s'ocupa des de La Veu de Catalunya *de la reforma de la Reforma agrària. I, després d'haver fet una mica de broma — broma ensopida i tronada — amb les esquerres, ha de confessar:*

«El Parlament ha aprovat la contrareforma agrària. La llei no és pas res de l'altre món, des d'un punt de vista absolut. Tothom està convençut, àdhuc les extremes esquerres, que l'Estat no té pas força, ni elements, ni capacitats, ni diners suficients per a fer una reforma agrària en les regions espanyoles que la necessiten. ¿Què s'ha fet fins ara en l'activitat de referència? Res o gairebé res, sinó pertorbar. El col·lapse agrari espanyol, a conseqüència de lleis que notòriament no s'han pogut portar a la pràctica, ha estat enorme. Des d'un punt de vista absolut, doncs, la nova llei és ben poca cosa.

Ara veurem els efectes de la reforma en el que fa referència a les terres afectades. Però aquesta reforma ¿pot fer-la l'Estat? L'escepticisme, en tractar de contestar aquesta pregunta, és general. Aquests últims anys hom ha dedicat 50 milions de pessetes anuals a la reforma, sense que es pugui dir encara que s'ha començat la feina. ¿S'han assentat 3.000 famílies? Escassament. Però el problema és complex ara com ara, i no es podrà fer res de bo si hom no té la força d'eliminar la política de la qüestió. Aquesta llei nova, per la seva mateixa moderació i modèstia, podria ésser un començament eficaç de reforma. ¡A so de tabals no s'agafen llebres! —diem en català—. Aquest vell aforisme valora la nova llei agrària.»

Llegiu LA HUMANITAT

El corresponsal de El Diluvio *a Madrid diu*

«El Sr. Velayos no dimite. El ministro de Agricultura ha hecho saber a los ciudadanos españoles que no está dispuesto a abandonar el cargo así le aspen.

El ministro y autor de la contrarreforma agraria no está dispuesto siquiera a que por un desvarío producido por la temperatura tórrida que padecemos se haga la ilusión de que se aleje del ministerio de Agricultura. Ha plantado en aquel recinto sus reales y se dispone a dar remate a su obra. El Sr. Velayos, llevado de su actitud, nos niega hasta el pueril consuelo de una ilusión óptica. Y enmedio de este calor que nos quita las fuerzas, nos llama a la realidad. Nada de soñar una fantasía veraniega. El señor Velayos es un hombre cruel. Ese especial empeño en hacernos sentir su presencia demuestra la dureza de sus sentimientos y nos dice que no se irá a pesar de los pesares.

Desde hoy, después de la nota que ha facilitado a los periodistas, sabemos el pertinaz celo que despliega en torno a su cartera. Por ella se halla pronto, si preciso fuera, al desprecio de su propia vida. Actitud heroica que los ex grandes de España sabrán agradecerle.

El Sr. Velayos vela por los altos y sagrados intereses a él confiados. De todo el equipo ministerial se destaca este hombre, de una extraña impudibundez. Le hemos visto en el banco azul dar muestras de una imperturbable serenidad. El dardo enemigo rebota sobre su dura epidermis sin dejar huella de su agresión. Tampoco sus oídos daban señales de gran finura auditiva. El Sr. Velayos tiene una expresión ausente a todo cuanto le rodeaba. Estaba atento a una solicitación interior y se recreaba con su acento. Así pudo salir adelante, con un ministro de estas características, la contrarreforma agraria. Pero ahora se levanta con el santo y la limosna y nos hace sentir la realidad de su presencia, precisamente cuando los ardores del estío adormilaban nuestro sentido. Es cruel el Sr. Velayos, refinadamente cruel...»

Una llei que no ho pot ésser

Així titula Augusto Vivero un seu article, que publica a Heraldo de Madrid.

«España es el país de las paradojas. No maravillilla, pues, que las Cortes de noviembre, de triste celebridad, hayan votado a un tiempo mismo dos leyes contradictorias. Una, para producir fiero desmoche en los gastos públicos; otra, para ensanchar sin motivo tales gastos con una donación de 577 millones de pesetas.

Y no sólo esto, anómalo hasta lo increíble. Porque mientras las Cortes, pródiga, inexplicablemente, concedían a los ex grandes de España 577 millones en títulos de la Deuda, el Estado, lleno de angustia por el déficit que le oprime, decidía efectuar una vigorosa conversión buscando reducir las cargas que le impone la misma Deuda cuyo volumen acrece ahora sin fundamento admisible...

¡Y si al menos fuese legal, constitucional, lo hecho para que el Estado, en horas de déficit, pague casi 600 millones por lo que era suyo! Pero ¿quién puede admitirlo?

Lo votado ha pocos días no constituye dotación de la Reforma agraria. Es, pese a todos los disfraces, un presupuesto extraordinario para indemnizar a quienes, dentro de la normalidad legal de la Reforma agraria, carecían de derecho —y sin él siguen— a percibir pecunia del Tesoro. Dicho presupuesto extraordinario pugna con el artículo 109 de la Constitución. Primero, porque no existe el «caso de necesidad perentoria». Después, porque la necesidad perentoria no fué determinada por «la mayoría absoluta del Congreso». Fàltale, por tanto, validez constitucional a ese artificio, análogo en su estirpe jesuita al de los haberes del clero.»

Quin honor

La Publicitat *dedica el següent solt a la Lliga:*

«Dies enrera, «La Veu», des de la seva «Llanterna política», assenyalava com un honor dels representants de la Lliga al Parlament l'haver votat la prolongació de l'estat de guerra.

I explicava que exigia aquest vot favorable la necessitat d'acabar amb els atemptats criminals, amb els manipuladors de bombes, amb els extremismes revolucionaris. No negarem que diguin veritat quan així s'expressen: però si acabessin d'ésser sincers, el llanternista hauria hagut d'afegir:

«I perquè continuïn tancats els centres d'esquerra, perquè tinguem llibertat d'atacar els nostres adversaris polítics i aquests no puguin defensar-se i perquè la llibertat de propaganda continuï reservada a les dretes i als monàrquics.»

El catalanisme de la Lliga sempre ha estat igual i mai no ha afavorit en res Catalunya. Absolutament en res.

Per l'indult dels condemnats de Turón

S'ha cursat el següent telegrama:

«Don Niceto Alcalà Zamora:

En nombre de la Agrupación Republicana de Bellcaire de Urgel, solicitamos indulto condenas de Turón.

El presidente, Torres.»

Tren especial a París i Exposició Universal a Brussel·les

11-18 d'agost, vuit dies de viatge des de 365 pessetes tot comprès

ULTIM DIA D'INSCRIPCIO

Dissabte, 3 d'agost del 1935

VIATGES CATALONIA

RAMBLA ESTUDIS, 12. Telèfon 24774

· LES LLETRES ·

Un llibre interessantíssim de Ricardo Raeza

«Comprensión de Dostoyevsky y otros ensayos»

Aquest volum de Ricardo Baeza, editat per "Editorial Juventud", conté una sèrie d'articles i d'assaigs publicats, de la post-guerra ençà, en diversos periòdics peninsulars i d'ultramar. En el primer assaig, que dóna títol al llibre, Ricardo Baeza senta, admirablement, les múltiples dificultats que s'oposen a la comprensió de Dostoievski. Es difícil comprendre Dostoievsi. Jo sempre ho he cregut així. I comprendre'l no és una qüestió d'"intel·ligència", sinó de sentiment, de predestinació. Hi ha qui, per més que faci, no el penetrarà mai. En canvi, un altre, s'hi sentirà atret com per una força invencible. Segons Baeza calen, per a comprendre'l enterament, una cultura i una complexitat personal que no poden ésser atribut sinó de molt pocs.

Això no vol dir que no pugui ésser popular, en el sentit que ho fou a Rússia; però és evident que la massa no passarà mai del seu aspecte més extern, del sector moral i patètic, d'aquesta simpatia per als "humiliats i els ofesos", que és el seu fons sentimental i democràtic.

S'oposen a la comprensió de Dostoievski raons de caràcter ètnic i raons de caràcter social, per dir-ho com Baeza. I l'objecció tòpica que es fa a la seva obra és que "tots els seus personatges són boigs", de tant incoherent i inconseqüent com sembla la seva acció i, fins i tot, el seu diàleg. Cal, però, segons Nietzsche, portar el caos dintre l'ànima per a donar a llum una estrella fulgent. "East is East and West is West, and never the twain shall meet..." ("L'orient és l'orient i l'occident és l'occident, ambdós mai no estaran d'acord"), diu la cançó de R. Kipling. I és creença de Baeza, com, si no recordem malament, ho era de la Pardo Bazàn, que el poble espanyol, sobretot el castellà i l'andalús, és el poble predestinat per a comprendre el poble rus. En canvi, creu Baeza que els catalans som els menys indicats per aquesta comprensió, perquè, segons ell, som més francesos que espanyols. Fins a quin punt es pot sostenir això? L'únic que ens ho podria aclarir fóra Andreu Nin.

Deixant de banda aquestes raons ètniques i socials n'hi ha de més particulars que dificulten la comprensió de Dostoievski. Aquesta comprensió la podríem dividir en comprensió específicament ideològica i comprensió "dramàtica". Totes dues prou àrdues. Cal adscriure a la primera l'enorme densitat de pensament de les obres dostoievskianes. En elles hi són abordats tots els problemes, alguns, per primera vegada; de fet, porten en gèrmen les doctrines de Freud i la idea del superhome de Nietzsche. ("Els posseïts"). (Recordeu les paraules de Nietzsche sobre la impressió que li féu Dostoievski, en un article que publicàrem en aquestes mateixes planes.) Aquesta riquesa de pensament és una barrera de les més fermes amb què topa el lector d'escassa vida mental. Afegiu-hi el caràcter essencialment interrogatiu d'aquest pensament, i la dificultat augmenta; ultra això, és antagònic, com en Nietzsche; senyal inequívoc de fecunditat i sinceritat de pensament, d'esperits que no s'avenen a "tancar la varietat i l'antítesi de la vida en el taüt d'un sistema inflexible." D'aquí que, com férem remarcar en el nostre article aludit, es puguin extreure, amb mala fe, o simplement per deficiència de percepció, les doctrines més oposades de l'obra de Dostoievski i de Nietzsche.

Però, a desgrat d'ésser la més plena de pensaments que hom coneix, l'obra de Dostoievski és, també, la més plena de vida i d'humanitat. La seva ideologia no és mai abstracta, sinó sempre en funció de l'individu, dels personatges de les seves novelles. I el curiós del cas és que quan Dostoievski parla per ell —en el "Diari d'un escriptor"— no diu res que valgui gran cosa. Baeza recorda, molt a propòsit, les paraules de Nietzsche, sobre el difícil que és a l'home de parlar amb la cara descoberta: "Doneu-li una màscara i us dirà la veritat."

Per a la completa comprensió ideològica de l'obra de Dostoievski és indispensable la seva comprensió "dramàtica". Impossible penetrar-la sense penetrar l'entranya novelística. "Per a comprendre la ideologia de Dostoievski hem de comprendre, primer que tot, la psicologia dels personatges a càrrec dels quals està la seva expressió.". —I és d'advertir que una comprensió completa és tan rara a Rússia com fora d'ella. Vogüé, en parlar dels "Germans Karamàzof", diu que "segons confessió general, molt pocs russos han tingut el valor de llegir fins a la fi aquesta història interminable." Kropotkin mateix, confessa que no li agrada gaire Dostoievski i no vacilla a preferir-li Turguénef, i exposa les seves raons, que no fan sinó demostrar que no havia passat del dintell de l'obra dostoievskiana; i Tolstoi sembla que tampoc no el comprengué totalment. I és que per a comprendre Dostoievski convé aplicar a la lectura unes facultats molt diferents de les que calen per a llegir els altres novel·listes. Les seves obres s'han de llegir com a tragèdies; el seu tremp és essencialment dramàtic, tràgic. Els seus personatges són generats des de dins, biològicament. Ens revelen el seu caràcter profund d'una manera imprevista; o bé ens permeten endevinar-lo; quan no resten com a problemes que ni el mateix autor sembla no poder desxifrar.

Però si és àrdua i necessita facultats i esforços especials la penetració psicològica d'aquesta humanitat supra-real, d'aquesta legió de personatges ondulants, tortuosos, heterogenis, desconcertants i enganyosos com els de la mateixa vida, ¡quina magnífica recompensa! Un cop coneguts i desentranyats ja no us abandonen més. ¡Digueu-me quina imatge, creada per un escriptor, més impressionant que la d'Evan Karamàzof! Compareu-lo amb el nihilista de Turguénef, el Basàrof de "Pares i fills". Quina diferència! I no parlem de Raskòlnikof, de Dimitri Karamàzof, d'Alioxa, de Caterina Ivanovna, de Mixkin, etc., etc.

L'obra de Dostoievski és, però, per damunt de tot, el drama, la tragèdia de l'home eternament sol amb si mateix. Es per això que els temperaments solitaris, meditabunds, són els més inclinats a la seva apreciació. Es tracta d'una mena d'afinitat espiritual amb l'autor. Sobretot s'ha d'haver experimentat aquell plaer agredolç, diabòlic, d'humiliar-se a posta de tant d'orgull.

De totes maneres, l'obra de Dostoievski és com una mena de pedra de toc de les ànimes.

A continuació de "Comprensión de Dostoyevsky", Baeza refuta una simple exposició dels fets la "vilesa" de Strakhof, en l'article "Dostoievski mala persona". Strakhof fou un literat rus mediocre, gran amic de Tolstoi i de Dostoievski, al qual calumnià, de la mateixa manera que R. Grizwild féu amb Poe, Thomson amb Burns, i tal com hom ha fet, recentment amb D. H. Lawrence. Després Baeza ressenya la biografia de Dostoievski feta per la seva filla. Tot això és escrit amb aire de veritable autoritat, com també la resta dels assaigs, dels quals haurem de parlar un altre dia.

JOSEP SOL

Favorski: Dostoievski

La gran admiració de Dostoievski: Puixkin

ECOS

Una colla de tranquils escolten la ràdio. La persistència de determinat anunci acaba per fatigar-los.

—Aquest anunci em fa pensar en el Vesubi en erupció — etzivà un dels oïents.

—Per què?

—Per això de «crema de dia, crema de nit».

* * *

En un teatre cèntric un individu entra tot decidit i s'instal·la en una butaca de pati.

Al cap de poca estona l'acomodador, entra en sospites, i s'hi adreça.

—Vol fer el favor de la localitat?

L'altre exhibeix la meitat d'una simple entrada. L'empleat, en veure-la, fa:

—Home de Déu!... El vostre lloc és el galliner!

—Potser teniu raó —replica l'altre—. Fins diria que ja hi era... però ¿voleu jugar que m'he adormit i he caigut de la barra?

Fe d'errades

En l'article de dimarts «L'ideal polític d'Ateneu», de Josep Sol, allà on deia: «Isòcrates segueix cantant les guerres entre grecs», havia de dir: «Isòcrates segueix cantant les guerres mèdiques, però blasma les guerres entre grecs».

— El mateix dia, a la nota de F. que comentava el llibre de Fabri «El pensament de Malatesta», aparegué alterat un paràgraf que havia de dir:

«... llegint i meditant, sense, per això, sacrificar a una contemplació estèril, el llur anhel d'acció i de combat.»

Tot i creure que el bon sentit dels lectors haurà subsanat aquests errors, hem cregut necessari apuntar-los.

LLEGINT...

EL AMOR

per ALDO MAYER :: Col·lecció «¿Y ahora qué?» :: Editorial Joventut, S. A.

Hem llegit amb molt d'interès aquesta narració exquisidament escrita i composta per Aldo Mayer, a través de la traducció impecable de Francesc Xavier Garriga. La nostra impressió és resoltament satisfactòria. Ens ha plagut molt el que escriu i com ho escriu.

Tot allò que, d'ençà que el món és món, s'ha escrit a propòsit del sentiment que inclina els sexes a fondre's en una passió arravatadora, ultrapassa la capacitat de càlcul del més ben dotat confeccionador d'estadístiques. Això fa que sigui molt difícil, per no dir impossible, arrencar nous accents a la vella cançó que perdura, incommovible, a través del temps i de l'espai.

I Aldo Mayer ha aconseguit harmonitzar el cant etern sota una cadència ben nova. La novetat abasta la forma i el fons. Mentre aquella afecta una aparent innocència que sembla frívola, el fons ultrapassa la densitat habitual de les històries d'enamorats i s'endinsa, amb planta ferma, en els dominis d'una de les més acabades performances que mai hagin conegut quant a aprofundir i retratar una psicologia femenina.

I no cregui el lector que es tracti d'una psicologia a l'ús, semblant a la de tantes i tantes heroïnes de novella. La figura d'Intèlia, central del llibre, no té parió en la literatura moderna. No tant pel fet del seu sacrifici voluntari —les dones que es sacrifiquen han inspirat milers de llibres—, sinó per les característiques del procés d'aquest sacrifici.

Intèlia és la menuda filla dels masovers Deraldi. Adrià és l'hereu del multimilionari comte Grigenti; minyó formós, intel·ligent, apassionat. Una bella figura de mascle, apollínia de cap a peus. No endebades deixa per allà on passa, en fer-se gran, una estela d'enamorades. Però totes aquestes enamorades, moltes d'elles de condició elevada, queden pàl·lides davant la immensitat, el vigor i, alhora, el seny de l'amor «únic» de la dolça Intèlia.

Assistim d'antuvi a unes escenes entre els protagonistes, encara infants, les quals, per bé que comencen de dibuixar-nos els caràcters, disten molt de fer-nos sospitar la volada que, en el curs del relat, està cridat a adquirir el connubi de dues

ALDO MAYER

Facsímil de la portada del llibre d'Aldo Mayer

ànimes antagòniques, però perfectament compenetrades.

Es cap a les setanta pàgines que ens adonem que la terra es belluga sota els nostres peus i que estem en presència d'un volcà. Aquest volcà és l'amor que desvetlla Intèlia —la masovereta que ara, deu anys més tard, estudia el magisteri— en el temperament impetuós i irrefrenable del jove i omnipotent comte Grigenti. Fins aleshores hem escoltat com una pastorella, agradívola, però que ens semblava intranscendent. En arribar l'hora en què Intèlia i Adrià es retroben, la partitura comença d'adquirir ressonàncies heròiques, que s'accentuen i culminen en un patetisme emocionant, tant com més i més ens lliurem a seguir aquests enamorats en la seva cursa per la vida.

L'amor en Intèlia ultrapassa la carn i la sang, i fins l'esperit dirieu. Es un amor metafísic, ultraterré. Possiblement ella mateixa no s'adona de la magnitud del seu sentiment. Es aquest sentiment abnegat, generós, diví, que la impulsa a consagrar la seva vida a fer UN HOME del seu Adrià, deu seu «Dri» —que riscava de quedar-se en vulgar noi de casa bona—, per a després negar-se a ésser seva, la qual cosa és una aspiració tan follament sentida per ella que no dubta a cremar voluntàriament les seves ales de papallona en aquest foc que és l'«Amor» tal i com Intèlia sap comprendre'l.

Bellíssimes, delicades, les pàgines que descriuen el vol dels amants pel damunt de les fronteres i les seves peripècies a Alemanya, on no manquen mestrívoles pinzellades irònIques.

Quina no serà la força sobrehumana d'aquest amor immens que els dos amants que es besen, es desitgen i pernocten junts, en cap moment no arriben a posseir-se! Com enlletgiria un esdeveniment així el sentit elevadíssim de la narració! I consti que nosaltres no som dels que ens tornem vermells de seguida.

Adrià Grigenti, l'obra mestra de la mestra Intèlia, se'ns fa simpàtic per tal com el veiem frenar els seus impetus davant la puresa que irradia la seva estimada. I encara ens n'és més i més per tal com sap superposar a totes les dames que el setgen el valor incomparable de la masovereta-professora. Adrià és, de vegades, irritable i cantellut, però és noble en esència i ho palesa posant el seu nom, títols i fortuna als peus de la qui, si s'ha estimat prou ella mateixa per no ésser la seva concubina, estima prou Adrià Grigenti per renunciar a ésser la seva dona.

Admirable, aquesta obra, en tots els sentits. La nostra felicitació sincera a Editorial Joventut, S. A., per haver-la posada al nostre abast.

F.

Preguem als nostres lectors, que, en fer llurs compres, donin preferència als establiments anunciats en aquestes planes

Catalanistes! Llegiu LA HUMANITAT

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

El Congrés de la III Internacional

L'AMBAIXADOR AMERICA TE ORDRE DE ROMANDRE A MOSCOU MENTRE DURI

París, 31. — L'edició parisenca del «New York Herald» anuncia que, segons notícies de Moscou, l'ambaixador dels Estats Units en aquella ciutat, senyor Bullitt, ha rebut ordre de restar a Moscou durant la celebració del VIIè Congrés de la III Internacional i seguir-ne atentament els debats per comprovar si la Unió Soviètica manté la promesa feta al Govern nord-americà d'abstenir-se de tota propaganda comunista als Estats Units.

Per aquest motiu l'ambaixador ha adiat el viatge que projectava fer.

LES POSSIBILITATS COMUNISTES EN CADA PAIS

Moscou, 31. — A la sessió d'anit del Congrés Comunista Internacional, els dirigents de la revolució mundial es pronunciaren quant als efectes de llur propaganda en els diversos països.

Els líders comunistes es referiren a la lluita contra el feixisme.

El delegat de Bulgària digué que en el seu país el comunisme es trobava en un tal estat de maduresa, que era de preveure un pròxim triomf.

En idèntica forma s'expressaren els delegats de Síria i Cuba. Aquest últim afirmà que el seu país, gràcies a les successives revolucions, és un terreny molt fèrtil per al comunisme.

El líder comunista de Grècia es queixà del fet que en el seu país existissin greus intrigues entre els mateixos comunistes, la qual cosa feia gairebé estèril la lluita contra el feixisme. Afirmà que d'haver hagut unió entre els comunistes grecs, ja s'hauria instaurat el comunisme al seu país.

El líder australià considera que la tasca principal de la propaganda comunista ha de consistir en repetir constantment a les seves masses que es fa necessari acudir a defensa de la Unió Soviètica, amenaçada per la coalició capitalista. En idèntic sentit s'expressaren els representants al Komintern, de Finlàndia, Irlanda i Polònia.

INFORME DE LES JOVENTUTS

Moscou, 31. — El VII Congrés Univrsal de la III^a Internacional, ahir celebrà dues reunions. La del matí començà amb la lectura de l'informe d'un representant de la Internacional de Joventuts Comunistes. El ponent digué que s'havia de formar un nou tipus de joves, que fossin, abans que tot, bons protagonistes de la revolució universal.

A continuació, féu ús de la paraula un delegat ucranià que proferí vehemens amenaces contra Polònia, i declarà que si els «radziwills» polacs han d'intentar novament llançar-se a una aventura sovitotofoba, s'enfonsaran fins el cap molt abans d'arribar a Kiew. Els comunistes ucranians saben molt bé que a l'altre costat de la frontera té enemics que no esperen més que un pas en fals per a llançar-se contra el país de Ucrània, i sotmetre'l a l'opresió dels grans propietaris feudals.

Un delegat dels comunistes iugoslaus s'esforçà a continuació per a fer la propaganda del comunisme iugoslaeu.

Durant el transcurs de la sessió de la tarda, un delegat suís declarà que des de fa algun temps Suïssa no té cap raó per a enorgullir-se del títol de país tranquil i pacífic. La lluita de classes avança i els comunistes helvètics s'esforcen amb totes les seves forces a explotar els antagonismes.

EL NOU GOVERN HOLANDES

La Haia, 31. — Ha estat facilitada la llista completa del nou Gabinet holandès, que és com segueix:

Presidència: Colijn, que ocupa també les carteres de Colònies i Defensa Nacional.
Interior: De Wilde.
Comerç i Indústria: Gelissen.
Agricultura i Pesca: Deckers.
Justícia: Van Schaik.
Afers Estrangers: De Graeff.
Educació, Art i Ciència: Slotewaker de Bruine.
Treballs Públics: Van Lidt de Jeude.
Hisenda: Out.
Afers Socials: Slingenberg.

El nou Gabinet és molt semblant a l'anterior.

EL NOU GOVERN NO TE AMBIENT FAVORABLE NI ENTRE ELS SOCIALISTES NI ENTRE ELS CATOLICS

La Haia, 31. — Els comentaris polítics giren entorn de la constitució del nou Gabinet presidit per Colijn. En alguns cercles critiquen el fet que el cap del Govern s'hagi limitat a realitzar una mena de reconstrucció del Govern anterior.

Els periòdics socialistes declaren que la situació no ha canviat amb el nou Govern i pronostiquen que continuarà la política anterior, que qualifiquen de desastrosa.

El sector catòlic es mostra molt reservat en els seus judicis i declara que espera fets per a jutjar el nou Govern.

La cotització del guilder a Borsa ha reaccionat favorablement en conèixer-se la constitució del nou Govern.

La impressió general és que Colijn no es presentarà immediatament amb el seu Gabinet al Parlament, sinó que esperarà a fer-ho després de les vacances i llavors sometrà a la Cambra el que hagi realitzat el Govern, per a la seva aprovació. Durant les vacanves, el Govern Colijn governarà per decrets.

El Consell Permanent de la Petita Entesa es reunirà el dia 29

Bucarest, 31. — Segons els diaris, la Conferència del Consell Permanent de la Petita Entesa es reunirà el dia 29 d'agost a Blen (Iugoslàvia).

ALEMANYA SOTA HITLER

La persecució contra els jueus torna a prendre importància

Els jueus a Alemanya no podran ni anar al teatre --- La comunitat jueva aconsella els israelites que no surtin al carrer

ELS JUEUS HAURAN D'ANAR EN TEATRES SOLS I HAURAN DE FER-LO ACTORS JUEUS

Berlín, 31. — El recentment nomenat comissari per a inspeccionar les activitats artístiques dels no aris, Hans Hinkel, ha declarat a la Premsa que la seva missió serà permetre als artistes i escriptors jueus que es dirigeixin exclusivament a un públic israelita, però isolat del públic no jueu.

Hinkel ha criticat molt duament els autors aris, per permetre encara que els jueus publiquin llurs obres sota noms aris. Ha amenaçat amb establir severes mesures contra els que es prestin a «ser homes de paglia» dels jueus.

JUEUS DETINGUTS PER IMMORALS

Berlín, 31. — La policia ha procedit, a Halle, a la detenció de tretze persones acusades d'atemptat als bons costums. Es tracta de set jueus i sis dones. Els israelites en qüestió, entre els quals figuren socis de dos magatzems, havien aprofitat la situació de diverses empleades i les obligaren a mantenir-hi relacions íntimes.

ELS JUEUS NO S'ATREVEIXEN A SORTIR DE CASA

Berlín, 31. — Davant l'increment que està prenent la persecució contra els jueus, el Comitè director de les comunitats israelites del Reich s'ha dirigit a tots els seus germans de raça aconsellant-los que mentre no varien les actuals circumstàncies, procurin sortir de casa el menys possible.

LA CONTESTA EVASIVA DEL GOVERN AMERICA ALS JUEUS

Washington, 31. — El secretari d'Estat interí, senyor Philips, en una carta que ha dirigit a les organitzacions israelites que protestaren contra les persecucions antisemites d'Alemanya, ha declarat, entre altres coses: «La llibertat religiosa i de consciència per a tothom constitueix el més fonamental de la nostra fe política i de la nostra civilització. El poble americà desitjà sempre veure mantenir aquests conceptes als Estats Units i als altres països.»

EL CARDENAL DE MUNIC CONDEMNA LES CONCOMITANCIES AMB ELS COMUNISTES

Munich, 31. — El cardenal arquebisbe de Munich monsenyor Faulhaber, per mitjà del seu secretari arquebisbal, ha donat una enèrgica resposta als manifestos que segons la policia foren descoberts a Munich, dirigits a la població catòlica, excitant-la a fer causa comú amb els comunistes per a «defensar la llibertat de consciència, defensar els sacerdots i religiosos d'ambdós sexes empresonats, etc.». El manifest anava dirigit en general a tots els antifeixistes.

El cardenal condemna severament tals intrigues i declara que l'Església catòlica, que de fa molts anys ve lluitant enèrgicament contra el comunisme i el bolxeviquisme, es troba sempre disposada a cooperar amb les autoritats en aquesta lluita.

«Mai—diu—no consentirem elements hostils a l'Estat i expulsarem sense miraments de cap mena a aquells que es deixin seduir pels propagandistes del comunisme».

Confia el cardenal Faulhaber que la policia aconseguirà descobrir l'impresor dels opuscles de referència i el lloc de la impressió.

NO ES PODRA FER LA PASSIO D'OBERAMERGAU

Viena, 31. — Es rep una informació de Munic, segons la qual les autoritats nacional-socialistes han decidit que, d'ara endavant, no se celebri la famosa Passió d'Oberamergau i que, en substitució d'això, tingui lloc cada any una sèrie de representacions de l'obra antisemita «La collita», l'argument de la qual desenrotlla el tema de la seducció d'una noiaària per un israelita.

CONTRA ELS OBRERS, CATOLICS I NAZIS S'ENTENEN

Berlín, 31. — Comentant la declaració del cardenal Faulhaber, la «Gaceta General d'Alemanya» diu que és molt satisfactori que l'illustre purpurat es distancií dels assaigs de fraternització entre catòlics i comunistes.

Afegeix el periòdic que aquesta actitud del cardenal Faulhaber és completament lògica i es comprèn fàcilment ja que cap organització es troba tan cridada com l'Església catòlica a lluitar en els primers rengles contra el comunisme i el seu moviment dels «Sense Déu».

L'AJUNTAMENT DE BERLIN NO AUXILIARA ELS JUEUS FUGITIUS

Berlín, 31. — La Municipalitat de Berlín comunica que en vista de les excessives càrregues que sobre aquesta pesen per l'auxili que es presta als indigents s'ha decidit que a partir de la data d'avui, es negarà tota assistència pública als refugiats jueus que arribin a Berlín des de les provincies, els quals, o bé seran internats als asils o bé seran reconduïts als seus llocs de procedència.

FRARE CONDEMNAT

Berlín, 31. — El Tribunal de Berlín ha condemnat avui a tres anys i mig de presó al superior Heisig, del Convent catòlic de Maria Magdalena, de Lauban i li ha imposat també una multa de 40.000 marcs. El procés contra Heisig ha estat seguit per crebantament de les lleis sobre monedes estrangeres, exportant 23.000 marcs a Holanda de manera il·legal.

Mr. Gareth Jones, periodista, secretari de Lloyd George, que està a poder d'una banda a Mongòlia (Fot. Keystone.)

El periodista anglès és encara en poder dels xinesos

Londres, 31. — Comuniquen de Pequín a l'Agència Reuter que hom sent gran inquietud per la sort del periodista britànic Carest Jones, raptat per uns bandits xinesos en companyia del corresponsal de l'Agència D. N. B.

Com és sabut, el periodista alemany ja ha estat posat en llibertat.

Els bandits xinesos, que es suposa que són antics soldats i que s'amaguen a les muntanyes, exigeixen un rescat de 8.000 lliures esterlines pel periodista britànic.

Hom segueix fent gestions per tal d'assolir la llibertat de l'esmentat periodista.

Segons un diari suís, a Rússia han condemnat a mort dos pastors protestants

Ginebra, 31. — «Le Journal de Genève» anuncia que s'han pronunciat noves penes de mort a la U. R. S. S. contra predicadors protestants. El pastor Johann Goering, internat de fa alguns dies a una presó de Kiev, ha estat condemnat a mort i confirmada la sentència. S'ignora, amb tot, si s'ha realitzat ja l'execució.

El pastor Kleudt, també pres a Ucraïna, es troba en el mateix cas.

Les relacions comercials anglo-espanyoles

Londres, 31. — Contestant a una pregunta que li fou formulada a la Cambra de Diputats, per un d'aquests, el senyor Creookshank, referint-se a la qüestió del carbó bituminós importat a Espanya, digué:

«Sé perfectament les dificultats amb què es topa per al pagament de les rebaixes del carbó bituminós del Regne Unit que s'importa a Espanya. Durant les actuals negociacions amb vistes a un acord comercial anglo-espanyol, no es deixarà de tenir en compte aquesta qüestió i farem tot el possible per tal d'obtenir un acord satisfactori.»

La vaga de la construcció de Budapest ha acabat amb la imposició de la jornada de quarant-vuit hores per Decret

Budapest, 31. — Ahir quedà acabada la vaga dels obrers de la construcció, que en nombre de 7.000 la declararen el passat dijous, per no ésser ateses les seves peticions de vuit hores de treball i augment d'un 40 per 100.

La vaga ha acabat amb la intervenció del ministre del Treball, que ha publicat dos decrets declarant obligatòria la jornada de 48 hores setmanals i fixant els salaris mínims, que seran determinats per a totes les indústries per un Comitè mixt nomenat pel Ministeri i al qual estaran representats els patrons i els obrers.

El conflicte italo-abissini

(Ve de la primera pàgina)

LA SESSIO SECRETA D'AVUI

Ginebra, 31. — A les cinc d'aquesta tarda ha començat la sessió del Consell de la Societat de Nacions, per tal de tractar del conflicte italo-abissini, enmig d'un ambient de gran expectació.

La sessió ha tingut caràcter secret i s'ha celebrat als salons on varen tenir lloc les sessions de la Conferència del Desarmament. La reunió ha durat una hora, a l'acabament de la qual es donà una referència. En ella es declara que el Consell tornarà a reunir-se demà, dijous (avui), a la tarda per tal de donar lloc als delegats perquè celebrin intercanvis d'opinió i tractin de trobar una solució al conflicte italo-abissini per mitjà d'una fórmula que permeti la continuació dels procediments d'arbitratge i conciliació.

El debat ha estat obert i ha parlat en primer terme el delegat d'Abissínia, Jeze, al qual segui el Baró Aloisi en l'ús de la paraula i després el senyor Eden. Els tres oradors es referiren a les condicions preliminars per a l'arbitratge.

Després, el senyor Litvinoff, que presidia, ha manifestat que les deliberacions del Consell es limitarien dintre de les prescripcions del Conveni de la Societat de Nacions. A continuació parlà el cap del Govern francès, senyor Laval, el qual proposà, ésent acceptat, l'ajornament de la sessió per a demà.

Als cercles ben informats es declara que simultàniament amb els esforços que es realitzen per a una solució del conflicte italo-abissini, dintre dels preceptes de la Societat de Nacions, s'efectuaran, a més, unes altres gestions per a una reconciliació dels dos països en litigi en les quals es prendrà com a base l'acord de les tres potències del 1904, que fou concertat per Itàlia, França i Anglaterra.

Abans de la celebració de la reunió del Consell d'avui, s'han celebrat gran nombre de conferències entre els delegats de les potències interessades. Hi ha algun optimisme a la delegació francesa, en la qual es declara que és molt possible la solució del conflicte.

Un dels rumors que ha circulat amb major intensitat i que ha produït gran interès és el que Mr. Eden ha declarat el seu desig de continuar el procediment d'arbitratge, amb la condició única que Itàlia garanteixi que no emprendrà cap acció militar a Abissínia mentre les negociacions continuïn i fins que es celebrin les properes reunions del Consell de la Societat de Nacions, a darrers del vinent agost.

CONVERSES DESPRES DE LA SESSIO. EDEN NO ESTA MASSA SATISFET

Ginebra, 31. — Immediatament després de l'ajornament de la sessió del Consell de la Lliga de Nacions, que ha estat acordat a proposta del senyor Laval, el secretari general, senyor Avenol, s'ha reunit en el seu despatx en sessió privada amb els senyors Eden Laval i Litvinoff, i han celebrat una reunió amb l'objecte de cercar una fórmula satisfactòria per a la solució del conflicte italo-abissini, susceptible d'ésser aprovat pel Consell.

Es diu que en aquesta reunió, el senyor Laval va insistir prop de la urgència que les negociacions continuïn amb tota rapidesa possible, ja que té necessitat de tornar a París el divendres o dissabte pròxim.

Sembla que el senyor Eden no estava gaire satisfet del resultat de la sessió, i ha manifestat que li mancava l'ajut de les altres delegacions.

L'opinió general a Ginebra és que fins ara no s'ha avançat gens en el camí de la solució del conflicte italo-abissini.

Ha estat objecte de grans comentaris el fet que una vegada acabada la sessió del Consell, el delegat italià baró Aloisi, ha mantingut una llarga conferència amb el delegat d'Abissínia, Jeze.

AVUI SE CELEBRARA SESSIO PUBLICA

Ginebra, 31. — La sessió que demà celebrarà el Consell de la Societat de Nacions començarà a les cinc de la tarda i tindrà caràcter públic. Mentrestant continuaran les conversacions entre els delegats d'Itàlia i Abissínia amb la cooperació dels de França i Anglaterra, i el president del Consell de la S. D. N., per tal de trobar una fórmula perquè pugui continuar el procediment d'arbitratge.

EL RASS ES MOSTRA CONCILIADOR

Addis Abeba 31. — L'Emperador Haile Selassie ha ordenat a la delegació abissina a la Societat de Nacions que no s'aparti en el més mínim de les instruccions que tenen rebudes amb anterioritat.

L'Emperador ha manifestat als periodistes que amb una mica de bona voluntat per part d'Itàlia, amb les instruccions que ha donat a la delegació abissina es pot arribar a una solució harmònica del conflicte.

El patriarca d'Abissínia s'ha mostrat també partidari d'una solució amistosa del conflicte, i ha tramès un telegrama a la delegació del seu país a Ginebra, en el qual diu que tots els ulls miren envers Ginebra i tenen esperança que s'arribarà a una solució per tal d'evitar el vessament de sang.

EGIPTE NO HA CONCEDIT EL DRET ABSOLUT ALS ITALIANS A SOBREVOLAR EL PAIS

Londres, 31. — Durant la sessió de la Cambra dels Comuns el ministre d'Afers Estrangers, sir Samuel Hoare, ha comunicat que durant els darrers sis mesos el Govern italià havia demanat onze vegades permís perquè els seus avions militars volessin sobre territori egipci.

El permís general de volar, sobre aquest territori ha estat denegat, ja que el Govern egipci no pot canviar el procediment general en vigor actualment.

UN AVIO ALEMANY CAP ABISSINIA?

Berlín, 31. — Una Agència de Londres ha difós la notícia que un avió de bombardeig alemany amb una capacitat per a cinquanta bombes, proveït d'un motor de set-cents cavalls i amb dues torretes per a canons, s'havia vist obligat a aterrar per altres avions de caça de nacionalitat romanesa. Continuava la notícia dient que a l'aparell, destinat a l'emperador d'Etiopia, se li havia permès continuar el seu viatge, desviant la seva ruta envers Estambul.

El ministre comunica que Alemanya no posseeix avions de tal característica, i que, per altra part, cap avió no es troba camí d'Etiopia, i que tampoc es fan expedicions de material de guerra a aquest país.

ELS EUROPEUS QUE S'HAN ENROLAT PER ANAR A ABISSINIA

Addis Abeba, 31. — El Negus ha encarregat als seus representants diplomàtics als països europeus que reuneixin totes les persones que s'han ofert per enrolar-se a l'exèrcit abissini i les posin en camí envers Abissínia amb la major rapidesa possible.

Els europeus seran equipats a càrrec del Govern d'Abissínia i enviats a Addis Abeba per via aèria, i es calcula que el desplaçament de cada individu costarà unes 200 lliures esterlines.

Els europeus enviats per via aèria a Abissínia hauran d'ésser tècnics d'aviació, artilleria, lluita antiaèria, mecànica, etc.

MARINETTI ES FA VOLUNTARI I DIU QUE L'UNICA HIGIENE SALUDABLE ES LA GUERRA

Torí, 31. — Com és sabut, l'acadèmic italià Marinetti ha sollicitat allistar-se com a voluntari en les tropes que marxaran a l'Africa del Nord.

Abans de sortir, Marinetti, que, com és sabut, fou el creador del moviment futurista, ha publicat a la "Gaseta del Popolo" un manifest dirigit als escriptors i artistes italians, recordant-los que fa vint anys els futuristes no vacillaren a proclamar que la guerra és l'única higiene del món.

Afirma a continuació que la guerra africana és la manera més sintètica de viure la seva pròpia vida servint al mateix temps Itàlia, i els nous valors espirituals de l'actualitat.

Després de fer una descripció d'Abissínia "la qual terra —diu— pot servir per a inspirar poetes i artistes", Marinetti, acaba dient:

"Ho diem francament, la Societat de Nacions no és capaç d'oposar-se a les decisons que són de l'exclusiva incumbència d'Itàlia en la qüestió italo-abissínia. Amb aquesta seguretat, creiem que ha arribat el moment d'examinar si una iniciativa de l'Itàlia del senyor Mussolini no seria necessària per alliberar Europa d'aquest equívoc que és la Societat de Nacions.

El programa naval anglès

EL QUE DENUNCIA EL «DAILY HERALD» ES UNA FANTASIA, PERO...

Londres, 31. — El redactor naval del «Daily Telegraph» declara que el programa de construccions navals britàniques per als set anys pròxims, publicat pel «Daily Herald» és una fantasia.

«Cert és —diu— que el Govern de Londres ha informat a diversos Governs estrangers d'algunes particularitats del programa naval anglès dels pròxims anys; però el programa definitiu totjust pot ésser fixat sense que es coneguin les intencions de les altres potències navals».

L'articulista exposa la situació de la manera següent:

Primer. L'únic fin de la política naval del Govern britànic consisteix a evitar una nova carrera d'armaments en expirar l'acord de Washington en desembre del 1936. Per tal d' aconseguir aquest fi, Anglaterra fa tot el possible per a portar les altres grans potències navals a descobrir les seves cartes. El caràcter confidencial de les negociacions s'explica pel delicat del tema. Pot assenyalar-se que algunes potències estranges han consentit en comunicar els seus programes de construccions sols sota la condició expressa que el Govern britànic no faci d'aquestes comunicacions més que un ús confidencial.

Segon. Mai no s'ha pensat collocar en els anys 1937-1938 les carenes de vuit navilis de línia. Es probable que es construeixen fins el 1939 cinc unitats d'aquesta categoria, des el 1937, dos el 1938 i una el 1939. Si la pròxima Conferència naval aconsegueix resultats positius és possible que aquest programa restringit ho sigui encara més.

Tercer. En allò que es concerneix als creuers, el seu nombre augmentarà en el més breu termini de 50 a 60 anys si els programes estrangers no són reduïts considerablement.

Quart. Ni Itàlia ni cap altra potència naval han proposat formalment l'abolició dels navilis de línia. Pel contrari. Itàlia construeix en l'actualitat els dos navilis de línies majors del món.

Cinquè. En la pròxima Conferència naval, Anglaterra proposarà l'abolició i prohibició general dels submarins. En aquest terreny serà recolzada sense cap reserva pels Estats Units i Alemanya. Itàlia farà deprendre la seva adhesió de l'actitud de França. Així s'estarà per primera vegada davant un bloc potent que preconitza l'abolició dels submarins i per conseqüència l'esperança que s'arribi a suprimir denitivament aquesta arma espantosa».

LA DECLARACIO OFICIAL SOBRE EL PROGRAMA

Londres, 31. — A la sessió d'avui a la Cambra dels Comuns, el ministre de Marina, Sir Bolton Eyres Monsell, ha estat preguntat prop del programa naval del Govern, i si en vista del perill que suposa la publicació de declaracions sobre tal qüestió sense valor oficial podia ell ferho oficialment.

El Primer Lord de l'Almirallat ha contestat negativament, i ha afegit que el programa naval d'Anglaterra no pot ésser determinat fins que no es coneguin els resultats de la Conferència naval i els programes de les altres potències. Diu després que encara que no es pugui fer una declaració oficial, tal com es sollicita, no s'ha de fer cas de les que es pubuiquen sense aquell caràcter, ja que manquen de fonament.

Fou preguntat després si el programa naval havia estat sotmès a les altres potències, i Sir Monsell ha contestat que, efectivament, el programa naval d'Anglaterra, hipotèticament, havia estat confeccionat amb objecte de saber allò que les altres potències desitgen.

Litvinov partidari de la restauració austríaca?

Viena, 31. — Els periòdics monàrquics anuncien aquest matí que Litvinoff ha estat guanyat a la causa de la restauració monàrquica a Austria, havent declarat en una conversa amb el ministre txec d'Afers Estrangers, senyor Benes, que en el cas que aquest cessi en la seva oposició a la restauració dels Habsburgs, la U. R. S. S. estarà disposada a signar un acord amb Txecoslovàquia.

Els periòdics monàrquics afegeixen que Litvinoff és decidit partidari de la restauració de la monarquia a Austria com a mitjà de contrarestar la influència d'Alemanya al centre d'Europa.

La propaganda italianista a Malta

Londres, 31. — Les dificultats polítiques ocorregudes a la colònia britànica de Malta han estat discutides a la Cambra dels Lords.

Lord Strickland, antic president del Consell de Malta, que fou rellevat del seu càrrec, ha sollicitat que sigui oberta una informació per una Comissió britànica sobre els mètodes de govern aplicats després de la suspensió del Parlament. Ha continuat dient que sap que dia per dia a Malta s'expandeixen per ràdio discursos de Roma en els quals es diu que Malta pertany als italians. L'orador ha sollicitat que es prenguin mesures governamentals per a impedir aquesta propaganda italiana.

Ha mort un iugoslau que tenia 131 anys

Belgrad, 31. — Als 131 anys d'edat ha mort a l'aldea de Malakssna, prop de Smederevo, el camperol Traikosnimkovich, conegut amb el sobrenom de «Zaro Agha Yugoeslavo», que era considerat actualment com a l'home més vell del món civilitzat.

Una amnistia a Iugoslàvia

Belgrad, 31. — El Diari Oficial publica aquest matí un decret concedint una amnistia general per a tots els delictes electorals comesos des del 6 de febrer de l'any actual.

A Anglaterra rebaixen les tarifes telefòniques

Londres, 31. — El ministre de Comunicacions ha anunciat a la Cambra dels Comuns que, amb motiu del tercer centenari del Post Office com a servei públic, serà estesa la xarxa telefònica als districtes rurals i es reduiran les tarifes per als abonats, les quals importaran d'una a vuit lliures anuals.

Ha dit també que es concediran més facilitats a les oficines telefòniques per a major comoditat dels abonats i del públic en general.

Vaixell francès tripulat estrictament per dones

París, 31. — Segons ens informa la Premsa d'avui, ha arribat al port de Vigo (Espanya) el vaixell francès «Femme», la tripulació del qual, des del capità al darrer mariner, està constituïda per dones.

El «Femme», que ha donat la volta al món, torna a França; abans, però, efectuarà unes maniobres a les anomenades «Costes de la mort», situades al Nord-Oest d'Espanya.

El «Femme» és destinat a l'entrenament de nois que desitgin efectuar els exàmens per a l'obtenció del títol de capità de la marina mercant. El vaixell és capitanejat per la muller d'un oficial de la marina de guerra francesa.

El Govern danès no pot donar satisfacció als pagesos

Copenhague, 31. — Ahir es reuní el Govern danès per tal de tractar de la manifestació de camperols que es presentà dilluns davant el palau reial, en protesta contra l'actuació del cap del Gabinet, senyor Staunyng.

El cap del Govern ha manifestat als periodistes que és molt difícil donar satisfacció a les pretensions dels camperols dintre el que la Constitució disposa sobre els drets de la propietat. El senyor Staunyng ha declarat també que els manifestants representaven solament el 25 per 100 de la totalitat dels camperols, i ha afegit que no obtindran res pel camí emprès; però que discutint raonadament llurs pretensions es podrien atorgar-los alguns beneficis.

Dos alpinistes morts

Viena, 31. — Tres alpinistes que volien realitzar una ascensió a la Torre Roja, al mont Zimba, anomenat el Cervin del Voralberg, han caigut a un precipici. Un d'ells resultà mort a l'acte i els altres dos rebereu tan greus ferides, que hom desconfia salvar-los.

D'altra banda, un alpinista vienès ha estat víctima d'un accident semblant al cim del Stadlwand, del massís del Schneeberg, prop de Viena. Caigué des d'una alçada de 150 metres i morí instantàniament.

La gran creu d'Isabel la Catòlica per al President de Xile

Santiago de Xile, 31. — El President de la República espanyola ha concedit al senyor Artur Alesandri, President de Xile, la Gran Creu de l'orde d'Isabel la Catòlica, pels seus eminents serveis en pro de la pau del Chaco.

Pel propi motiu, França li ha concedit la Grau Creu de la Legió d'Honor.

PER A L'OLIMPIADA DEL 1936

Per a prendre els temps dels atletes en les olimpiades del 1936, a Alemanya, s'ha inventat aquest curiós aparell de precisió que registra, en forma matemàtica, per mitjà d'un rellotge i diversos aparells elèctrics, la sortida i arribada dels concursants a les proves (Fot. Urb'ss-Press.)

Un poble turc en perill d'ésser destruit pel foc

Estambul, 31. — S'ha declarat un formidable incendi al poble de Bigal, població de 8.000 habitants situada a la vorera Asiàtica del Mar de Marmara.

Es topà amb greus dificultats per als treballs d'extinció a causa de la poca quantitat d'aigua de què es pot disposar i de l'escassedat de brigades de bombers i elements.

Fins ara no se sap que hagi ocorregut cap desgràcia personal; però l'incendi ha destruït ja quasi una tercera part de la població de Bigal.

Un Decret llei francès a favor dels alcohols

París, 31. — El Govern francès ha aprovat un decret-llei que té per objecte remediar la crisi de la viticultura, organitzar el mercat alcoholer, consolidar la situació dels plantadors de remolatxa i afavorir d'aquesta forma la baixa dels preus del sucre.

El Parlament anglès ha aprovat el «bill» de l'India

Londres, 31. — A la sessió que celebrà anit passada la Cambra dels Comuns quedà aprovat definitivament el «bill» de l'India, que fou acollit amb grans aplaudiments pels diputats.

El «bill» espera solament l'aprovació del rei d'Anglaterra per a tenir força de llei.

* * *

Londres, 31. — El sots-secretari de l'India ha anunciat, a la Cambra dels Comuns, que el Govern ha decidit la creació d'un Comitè per a l'aplicació de la nova Constitució en les futures legislatures de l'India federal i provincial. Dit Comitè serà constituït per Sir Hammoni, ex-governador d'Assam, que el presidirà; Mr. Venkatasubha, de Madras, i Mr. Din Muhammed, de Lahore. El Comitè començarà els seus treballs a finals del setembre i s'espera que emetrà el seu informe a últims de l'any pròxim.

Sir Hammonds farà una visita a Birmània per a estudiar les proposicions del Govern d'aquell territori per a la delimitació de la Constitució i de les qüestions que es susciten per l'aplicació del nou «bill».

Tots els republicans llegeixen cada dia LA HUMANITAT

ELS FETS D'OCTUBRE

En la causa de Vilanova i la Geltrú el fiscal demana 42 penes de mort i 10 reclusions perpètues

El jutge militar senyor Serra Annuel, instructor dels sumaris pels successos de Vilanova i la Geltrú, ha assenyalat per als dies 2, 3, 4, 5 i 6 d'agost, la prova de plenari en les actuacions sumarials.

A aquest efecte, han estat citats els testimonis i els divuit lletrats que intervenen en la causa per a la celebració d'aquestes proves.

Fou presentada la llista de 168 testimonis favorables als processats i es limità el nombre d'aquests a dos per processat.

Aquests són 52, per als quals el fiscal demana a 42 la pena de mort i per als altres la de reclusió perpètua.

La maleta misteriosa

Segons sembla, contenia gran quantitat de documents de caràcter extremista

Feia uns dos dies que en un terrat del carrer d'Assahonadors, hi havia una maleta abandonada. Els veïns en donaren coneixement a la policia i a tal efecte es personaren uns agents que la recolliren i la portaren a Prefectura. Aquests procediren seguidament al seu examen.

Dins de l'esmentada maleta hi havia diverses cartes, documents i altres papers tots ells relacionats amb el moviment social; en la majoria d'ells es parla d'un destacat membre de la F. A. I. que darrerament estigué encartat en un sorollós procés del qual resultà absolt.

Es fan actualment investigacions per a procedir a la detenció dels que s'anomenen en els esmentats documents i comprovar diversos detalls que en els dits escrits figuren.

*

Reaparició de «Solidaridad Obrera»

Avui reapareix el diari, òrgan de la Confederació Nacional del Treball, «Solidaridad Obrera», que havia suspès la publicació a darrers d'abril d'aquest any, per causes internes de l'organització.

*

OBITUARI

Avui, a dos quarts de quatre de la tarda, tindrà lloc l'enterrament civil del conseqüent militant de la Unió Socialista de Catalunya, Josep Vilanova. El seguici fúnebre sortirà del seu domicili, carrer de Martí Vilanova, 69 (Poble Nou). (D. E. P.)

*

SANTA COLOMA DE QUERALT

NOTES DIVERSES

Hom diu que en alguns pobles d'aquesta circumscripció és autoriazada la reobertura de les entitats adherides a l'Esquerra Republicana de Catalunya; però ací a Santa Coloma es veu que encara no ha arribat l'hora, puix que la «Societat Cooperativa Obrera», que està compresa dintre l'Esquerra, encara sojorna tancada i barrada. I això que ho està des de l'octubre de l'any passat. En aquest cas sí que volem veure que decididament es va a la pacificació dels esperits... Però, hi ha el però!

—Ara sí que es va a normalitzar d'una vegada això de la Gestora, puix que com tots sabem, estava formada a mitges degut a la retirada de radicals-tradicionalistes quan es va constituir. Com que sembla que el senyor Pic ha donat alguna satisfacció als nostres radicals, canviant un nom, en detriment de la Lliga, els que feren la retirada ara estan disposats a prendre possessió dels càrrecs llurs; però hem de manifestar que no tothom està satisfet: ara són els de la Lliga que estan descontents. I es veu que costa tant de fer les coses a gust de tothom...!

—Entre els nostres productors de blat regna una certa maror per allò que hauran de pagar al Govern una pesseta per cada 100 quilos de blat que arribin a vendre. I no us pènseu, no; que entre els protestataris —el més significats—, són els que més criden, aquells que aplaudiren fins al paroxisme la famosa «isidrada». ¿I què us pensàveu, doncs, dissortats?

—Estem al bo de l'arreplega de la collita de cereals, i segons canten els pagesos, no tot va a l'hora, puix que el blat no els surt molt bo... I, el que troben més costerut és allò d'haver de pagar la «pela»; estem convençuts que davant d'aquest cas la meitat es faran anarquistes. Si no de fet, almenys de llengua!

TORTOSA

INFORMACIO D'ACTUALITAT

Llegiu LA HUMANITAT

—Diumenge passat, després d'haver estat onze mesos inactiu per llur clausura governativa, a la façana del Centre d'Esquerra Republicana fou hissada la bandera catalana i la nacional.

La Premsa local, naturalment la d'esquerra, ha publicat la notícia de la reobertura de l'estatge social d'Esquerra Republicana.

—De la presó estant de Tarragona, han estat trasladats a la d'aquest partit judicial els veïns d'Ulldecona, Francesc Agramunt i Tomàs Lluís, els quals acabaran d'acomplir la condemna que els fou imposada arran dels fets del 6 d'octubre.

—Ha estat aixecada la clausura del centre d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'Aldover.

—A casa nostra també han començat els desnonaments de les terres. Al Tribunal Industrial l'altre dia es veié una causa d'un desnonament injustificat contra el propietari Joan Jardí.

—El cristianíssim «Correo de Tortosa» l'altre dia informava que un acomodador del cinema Coliseum havia denunciat a les autoritats un nen que s'entretenia a arrancar les gomes dels topes de les butaques. De passada, els senyors del «Correo de Tortosa», és van oblidar de denunciar a les autoritats la irreglamentària posició què estan installades les fileres de butaques de platea, les quals malgrat que gairebé es toquen d'unes a les altres, en cas d'un imprevist accident d'incendi els espectadors tendrien un xic de feina per a sortir d'entre les butaques pel poc espai que ha hi d'una filera a l'altra. De totes maneres no ens estranya gens que els plomífers del cristianíssim «Correo de Tortosa», no diguin mai res d'això que denunciem, perquè l'empresari es podria enfadar i retirar-los la publicació de l'anunci. I per la pesseta... ja ho saben.

LES SUSPENSIONS

periòdiques tornaran ràpidament amb les famoses PERLES FEMI

GIRONA

NOTICIES DIVERSES

Girona, 31. — A la platja de La Fosca, terme de Sant Joan de Palamós, banyant-se junt amb altres banyistes, el vei de l'esmentat poble Josep Pacreu i Forch, de 58 anys, casat d'ofici paleta, natural de Llansà, va sentir-se sobtadament malalt i morí ofegat. Foren inútils tots els esforços per tal de salvar-li la vida.

El Jutjat instrueix diligències.

—Com a incurs en la llei de gandules i malfactors, ha estat detingut Joan Sànchez Expósito, de 32 anys, mariner, natural de Múrcia, el qual ha passat a disposició del Comissari de Vigilància i Investigació d'aquesta ciutat.

—Per infracció al codi de circulació, ha estat denunciat el vei de Girona Joaquim Barangó i Alegrí.

—Ens diuen que s'estan fent els treballs preliminars per a constituir a la nostra ciutat un Ateneu Enciclopèdic, el qual serà el portantveu de la joventut gironina.

No cal dir com celebraríem que es portés a cap aquesta iniciativa.

—Passen de mil exemplars els que han estat cedits a la Biblioteca del Tuberculós Humil, que organitza el Dispensari de Lluita Antituberculosa de les comarques gironines.

—El president de l'Associació de Propietaris Agrícoles d'Olot, Lluís Llongarriu, ha presentat la renúncia del càrrec de conseller-delegat suplent de la Secció Agrícola de Lliga Catalana, per al qual fou darrerament elegit.

—El Ministeri d'Instrucció Pública ha resolt rehabilitar el crèdit de 10.000 pessetes que correspon percebre a l'Ajuntament de Fortià, com a primera meitat de l'import de la subvenció que, en principi, li fou concedida per Ordre Ministerial del 23 d'abril del 1934 per a construir directament un edifici amb destinació a dues escoles unitàries per a nens i nenes, amb habitacions per als mestres.

CASA DE SALUT
VIES URINARIES · BLENORRAGIA · VENERI
IMPOTENCIA · CURACIO ABSOLUTA
Consulta de 12 a 1 i de 6 a 8 · Carrer SANT PAU, 66, pral., 1.ª

A VARSOVIA S'HA ENSORRAT LA CASA ON VA NAIXER MADAME CURIE

MES DE 15 MORTS I 16 FERITS

Varsòvia, 31. — A les primeres hores de la matinada d'avui, s'ha produït una catàstrofe en una gran casa de veïnat situada a la part antiga de la població. El darrer pis de dita casa s'ensulcià, pel qual motiu enterrà entre les runes a diverses famílies que ja estaven descansant.

La violència de l'ensulciament fou tal, que aquell s'estengué fins el tercer pis. Immediatament acudí una brigada de bombers que començà els treballs de salvament, i extragueren 1 mort i 18 ferits, a més a més, també hi ha 19 desapareguts.

Mentre s'efectuaven els treballs de salvament, els pisos inferiors de l'edifici que encara estaven en peu, també s'ensulciaren i sepultaren a les víctimes i als salvadors. La resta de la brigada de bombers intensificà els treballs de salvament, que encara continuen, per la qual cosa es desconeix exactament el nombre de víctimes.

* * *

Varsòvia, 31. — L'ensulciament catastròfic del qual hem donat compte, ha estat a l'edifici on va néixer madame Curie.

Segons les darreres notícies, ja han estat retirats 15 morts i 16 ferits.

S'afegeix que el segon ensulciament que es produí quan els bombers realitzaven els treballs de salvament, allargà la llista de víctimes, la qual no es coneixerà exactament fins a darrera hora d'avui.

L'alemany venedor de diaris a la Plaça de Catalunya

HA ESTAT DETINGUT PER LA SEVA FILIACIO COMUNISTA

Està condemnat a mort pels Tribunals «nazi»

Ha estat posat a disposició del Cap de Policia senyor Alvarez Santalluno, l'alemany Max Barth. Aquest subjecte té 39 anys, i es troba residint a Espanya des del mes d'agost de l'any 1934.

Vingué ací per haver estat condemnat a mort per les autoritats del seu país i muntà un quiosc ambulant de diaris a la Plaça de Catalunya davant el solar que ocupava el Teatre «Eldorado».

Hom sap que és comunista i es dedicaval a la propaganda de les seves idees junt amb altres espanyols també extremistes.

La seva detenció s'efectuà a Sant Feliu de Guíxols. Li fou ocupada una maleta amb gran quantitat de cartes i fotografies així com articles per a revistes tot de caire comunista.

L'esmentada propaganda es troba escrita en alemany.

*

REUS

De fa alguns dies s'observa que el nombre de pobres transeünts que reben auxili al Quarteret Municipal ve augmentant considerablement.

Dimarts fou alliberat de la presó l'impressor reusenc Robert Solé Gambús, després d'haver acomplert l'arrest que per editar uns fulls clandestins li va imposar l'autoritat governativa.

—Avui, dia primer d'agost, se celebrarà la subhasta per tal d'adjudicar les taules actualment vacants al Mercat públic.

—A Riudoms ha estat denunciat Josep Gallisà Arbones, de 51 anys, el qual, per qüestions polítiques, es barallà amb el convei Carles Bru Blai, i amb una cadira li produí lesions a la regió frontal de pronòstic reservat.

El Consell directiu del Centre de Lectura elegit per a l'exercici 1935-36, ha quedat constituït en la forma que segueix: President, Jaume Roig i Padró; vice-president, Amadeu Ferraté i Gili; tresorer, Joan Ferrando i Gambús; comptador, Jaume Fargues i Bruget; secretaris: Joan Amigó i

REAPAREIXEN
sense dolor ni molèstia de cap mena el período suspès amb PERLES FEMI

Domingo, Antoni Andreu i Abelló, Rafael Mestres i Llevat i Josep Olesti i Trilles; vocal primer bibliotecari, Pere Cavaller i Pi; vocal segon de personal, Francesc Balsells i Cardona; vocal tercer de conservació d'edifici, Modest Gener i Fort; vocal quart de Museus, Marian Pascual i Pellicer; vocal cinquè d'Organització i Inventari, Angel Pallejà i Vall; vocal sisè de Publicacions, Joan Torrents i Sardà; vocal setè d'Ensenyament, Joaquim Blasco i Roig.

LLEIDA

Lleida, 31 (per telèfon). — Han estat conduïts a la Comissaria de Vigilància, per tal de fer la corresponent declaració, Ramon Saló i Encarna Gelibert, els quals promogueren un fort aldarull a la Plaça Constitució, amb motiu d'haver-se agredit.

—Pel jutge municipal de Torregrossa han estat cridats per a comparèixer en aquell centre Josep Méndez, Francesc Fabró, Isabel Alonso i Francesc Fabró i Alonso, als quals s'està seguint una causa per delicte de furt, i hom ignora llur parader.

—Al poble d'Alamús es produí un incendi a unes garberes de Ramon Pons. Segons els esbrinaments realitzats, el sinistre es declarà fortuitament.

LA LLEI DE RESTRICCIONS

Ahir es reuní la Ponència que ha d'estudiar l'aplicació d'aquesta llei - El senyor Lerroux diu que celebraran una nova reunió per a abordar el pla de conjunt

Madrid, 31. — Aquest matí s'ha reunit a la Presidència, segons s'anuncià a la sortida del Consell d'ahir, la ponència ministerial formada pel cap del Govern i els ministres de la Guerra i Finances, per a estudiar l'aplicació de la llei de restriccions.

El senyor Lerroux en sortir del seu despatx digué:

—Ha estat un canvi d'impressions extens, una entrevista cordial i s'ha distribuït el treball que a cada un ens correspon. Ara, per separat, cada ponent estudiarà la part de la llei que li ha estat assignada i després ens reunirem novament i emprendrem el pla de conjunt. Demà en els consells que hem de celebrar a Palau, donarem compte al cap de l'Estat i al Govern, de les línies generals del nostre projecte i del que al nostre criteri ha d'ésser la reorganització ministerial.

Un periodista li preguntà si en dites línies generals figurava la supressió d'algun ministeri, sub-secretaria general o centres semblants, i el senyor Lerroux contestà:

—Es probable que la reorganització abarqui aquests punts.

—¿Hi ha quelcom concret sobre la creació del Ministeri de Defensa Nacional?

—Aquest problema —contestà el senyor Lerroux— el vaig plantejar jo, precisament, però reconec les dificultats que ofereix la seva realització. Si la creació del nou ministeri va a significar simplement una fusió dels serveis que avui corresponen a Guerra i Marina, no el considero molt pràctic; és necessari estudiar l'acoplament d'aquests serveis d'una manera minuciosa per tal que tinguin la deguda eficàcia.

Finalment, manifestà que aquesta tarda marxava a San Rafael i que no retornaria a Madrid fins demà per a assistir al Consell que tindrà lloc a Palau.

EL SENYOR GIL ROBLES DIU QUE ES POSSIBLE QUE ES SUPRIMEIXI ALGUN MINISTERI, SENSE QUE ES PUGUI AFIRMAR RES

Madrid, 31. — A primera hora de la tarda el senyor Gil Robles rebé els periodistes al seu despatx del Ministeri de la Guerra.

Els informadors li demanaren una referència de la reunió celebrada a la Presidència, i el senyor Gil Robles contestà:

—Hem tingut un canvi d'impressions i hem procedit a la distribució del treball entre els ponents. Aquestes reunions es celebraran quantes vegades siguin necessàries fins que arribem a les propostes definitives.

Un periodista li preguntà sobre els acords de què es donaria compte al consellet de demà.

—Res d'acords —contestà el ministre—. Es canviaren impressions i dels avanços que es facin en aquesta matèria és del que donarem compte.

—¿Podeu dir-nos concretament si es suprimeix o no algun o alguns ministeris?

—Es possible i sobre això estem treballant, sense que de moment es pugui afirmar res.

Després afegí:

—Ja us haurà donat la referència el senyor Lerroux.

Els periodistes feren saber al senyor Gil Robles la referència facilitada pel cap del Govern, i el ministre afegí:

—Doncs jo m'atenc a tot el que el president us hagi dit.

A més a més, també se li preguntà si podia concretar les millores en les dotacions de l'exèrcit, a les quals es referia l'ampliació del Consell d'un periòdic d'aquest matí.

—Vosaltres suposareu —contestà— que quan jo ocupo la cartera de Guerra ho faig per a estudiar tot quant pugui redundar en benefici de l'exèrcit. Són una sèrie de projectes que estic preparant sobre armament i altres aspectes de l'assumpte. Precisament, avui el «Diario Oficial de Guerra» publica el concurs per a l'adquisició de metralladores, un dels elements que més falta feien a l'exèrcit. De momnt, no puc ésser més explícit. Ja aniran apareixent en els periòdics oficials.

EL SENYOR CHAPAPRIETA DIU QUE LA PONENCIA HA ARRIBAT A UN ACORD

Madrid, 31. — El ministre de Finances senyor Chapaprieta en acabar la reunió de la ponència ministerial, retornà al seu despatx oficial, on rebé els informadors, als quals manifestà que havien arribat a un acord en l'aplicació de la llei de restriccions i de conformitat amb les propostes que havia efectuat.

Els periodistes li indicaren si podia anticipar-los alguns dels acords adoptats, però el senyor Chapaprieta defugí el contestar categòricament i manifestà que segurament demà en el consellet que es celebri preparatori del que ha de presidir S. E. el President de la República, consumirà el primer torn per a donar-los a conèixer al Govern, per la qual cosa no li semblava oportú fer-los públic ara.

COMENTARIS AL VOLTANT DE LA REUNIO D'AHIR DE LA PONENCIA MINISTERIAL

Les impressions seran exposades al Consell de ministres d'avui

Madrid, 31. — La reunió de la ponència ministerial encarregada d'estudiar el projecte de Llei de Restriccions, segons ha manifestat un dels ministres, ha servit per a canviar impressions sobre l'exposició dels propòsits que animen el Govern, i que seran exposats demà en el Consell de Ministres presidit per S. E. el cap de l'Estat.

Ha quedat distribuïda la ponència dels treballs entre els ministres i ha quedat la major part d'aquest a càrrec del senyor Chapaprieta que és l'encarregat de portar a la pràctica l'orientació i plans de reorganització.

No es parlà dels Ministeris que es podrien suprimir i no s'arribà a concretar res sobre tal extrem, a fi que cap dels actuals titulars pogués considerar-se sense perjudici en l'exercici de les seves funcions. Es convingué, això sí, i hi ha acord ferm, que han de suprimir-se alguns, sense que de moment es pugui apreciar el nombre de serveis que d'ells depenguin. Els suprimits s'uniran a altres Ministeris, alguns dels quals podran canviar de denominació. Seran suprimides també algunes Direccions Generals i sub-secretaries, car el nombre d'aquests organismes és tan elevat, que es dóna el cas que fa anys els alts càrrecs no passen de 15 i en l'actualitat, solament en alguns departaments, es supera aquest número.

Per descomptat sembla confirmar-se el propòsit del Ministeri de Finances de suprimir els Ministeris de Marina i Comunicacions. El primer es refondria amb el de Guerra per a constituir el Ministeri de Defensa Nacional. La majoria dels serveis de Comunicacions passarien al d'Obres Públiques. Estudiarà també el senyor Chapaprieta la forma d'introduir les altres economies. El ministre de Finances, ha muntat un servei en la intervenció general d'Hisenda, que està constituït per personal especialitzat, encarregat d'estudiar les economies que es poden portar a cap en cada departament Ministerial, labor per a la qual es posarà l'esmentada intervenció en contacte amb els caps de Comptabilitat dels Ministeris, i una vegada marcades les línies generals de la manera en què puguin introduir-se aquestes economies, el ministre es posarà en contacte amb els titulars de les carteres corresponents.

Després de la supressió dels Ministeris que es determinin, seguirà un reajustament del Govern, per a conservar la representació numèrica corresponent a la importància de cada partit.

No creu el senyor Chapaprieta que l'aplicació de la Llei de Restriccions sigui la base principal de les economies que s'han d'introduir, sinó que més bé ho considera com una qüestió d'ètica i de principi de moralització administrativa. Per a això es suprimiran **els** organismes inútils, acumulació **de** sous i gratificacions que superen de vegades els sous que cobren els mateixos ministres. Amb això, i amb el resultat de la conversió del Deute que es creu prop de 280 milions de pessetes, més les reduccions que es facin en els pressupostos, es poden obtenir unes economies de prop de 400 milions de pessetes.

El senyor Chapaprieta pretèn arribar al nivellament econòmic l'any 1937.

Les reformes no es faran plenament sense desllindar cada un dels organismes, i els decrets-lleis es publicaran a la vegada, poc abans de reprendre's les tasques parlamentàries, mentre es va preparant el pressupost de l'any 1936, amb la finalitat de presentar-lo al Parlament abans del 15 d'octubre. No vol dir això que la difusió de la Llei econòmica s'hagi d'ajornar fins aquesta data, puix que el primer desig del Govern, és que les Corts, durant el mes d'octubre aprovin les lleis pendents i en novembre la reforma de la Comptabilitat i la nova Llei tributària i la de classes passives. El ministre de Finances no té el propòsit de crear nous impostos sinó establir un règim més equitatiu de tributació que permeti al rebaixa d'algunes contribucions de menor quantitat a benefici de les classes modestes.

La ponència formada pels senyors Lerroux, Gil Robles i Chapaprieta es reunirà abans que es celebrin els Consells de Ministres, a fi d'anar sotmetent a la deliberació d'aquests els acords que vagin adoptant.

LA LLEI DE RESTRICCIONS AL PRIMER PLA DE L'ACTUALITAT POLITICA

Madrid, 31. — Es encara tema de converses la qüestió de la Llei de Restriccions, i la tasca que realitzaran els ministres durant aquest periode de vacances de Corts.

El senyor Gil Robles prepara l'estudi a fons de la millora de l'exèrcit, cercant la dotació que resulti més eficaç.

Com que segurament serà necessari entaular negociacions comercials amb algun país, per a l'adquisició de determinats materials, s'estudiarà la possibilitat de trobar una reciprocitat a aquestes relacions comercials, i a la qual cosa és probable que es formi una ponència amb representacions dels Ministeris d'Indústria i Finances, per tal que orientin aquesta política d'intercanvi, de manera que la balança comercial resti compensada.

El Govern està decidit que les promeses que féu a les Corts sobre la Llei de Restriccions, tinguin realitat i això tenen tendència les reunions que celebra la ponència encarregada d'aquesta qüestió.

La política econòmica del ministre de Finances, que ha estat recolzada i alentada per totes les forces governamentals, es traduirà en projectes de Llei que aniran apareixent a la Gaseta.

Es probable també que en aquests mesos de vacances, s'abordin alguns problemes polítics que afecten els partits governants i que per falta de temps no es pogueren resoldre mentre les Corts funcionaren.

PERLES
FEMI són un prodigi de la ciència moderna
REBUTGEU IMITACIONS!!

F E M I
és el nom de les famoses PERLES que tanta fama tenen pels seus resultats definitius. Venda a farmacies

BATENT UN RECORD MUNDIAL D'ATLETISME

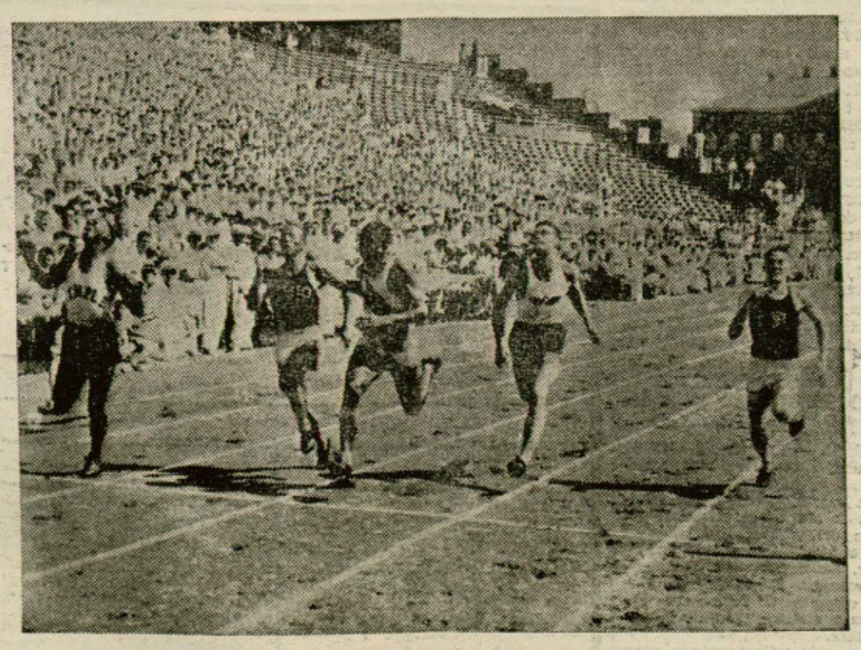

El negre Eulace Peacock va córrer els 100 metres del campionat americà d'Atletisme en 10 segons 2/10 I va batre el record mundial
Peacock arribà al xnai una passa abans de Metcalfe i dues abans de Jesse Owens
(Express-Foto)

EL VESUBI EN ACTIVITAT

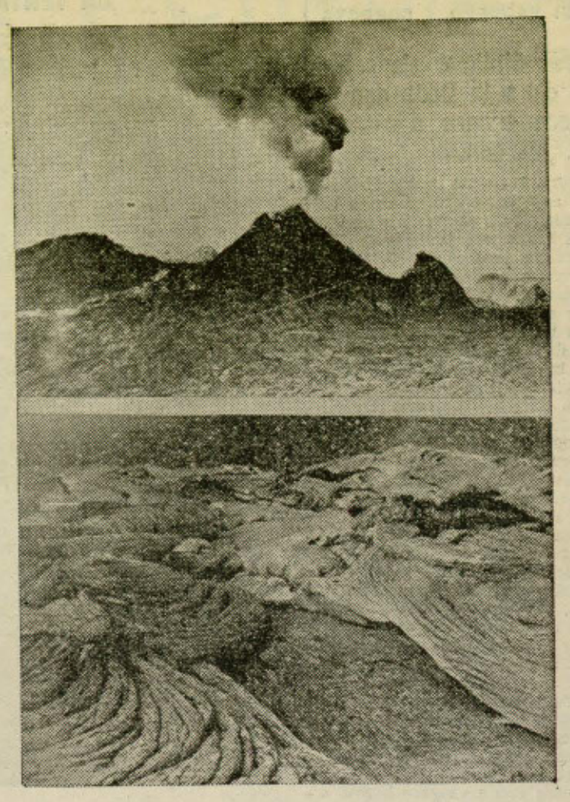

El vesubi ha entrat en activitat de fa alguns dies. Després grans quantitats de lava i es deixen sentir grans sorolls — Vista de l'interior del cràter i un llançament, de lava
(Express - Foto.)

El comerciant que només afavoreix els diaris de dreta perjudica els seus interessos, ja que amb la seva actitud partidista es fa mal veure dels ciutadans d'esquerra.

*

Ultima hora

*

La S. de N.

OPTIMISME?

Ginebra, 31. — Aquesta nit han circulat notícies quelcom optimistes en relació amb el litigi italo-abissini. S'ha afirmat, en efecte, de bona font, que en la sessió secreta celebrada aquesta tarda pel Consell de la Societat de Nacions no ha aparegut la rotunda intransigència italiana que es temia.

LAVAL I EDEN CONFERENCIEN

Ginebra, 31. — Laval i Eden han celebrat aquesta nit una nova conferència que ha durat més d'una hora i mitja.

S'ha pogut saber que ambdós homes d'Estat han elaborat una fórmula relativa a la solució del conflicte italo-abissini, que Laval ha lliurat personalment aquesta mateixa nit al cap de la delegació italiana, baró Aloisi, el qual l'ha tramesa immediatament al seu Govern.

LA VETLLADA D'AHIR A LA NIT AL NOU MON

Cheo Morejon vencé Morales per abandonament del «morito» en començar la setena represa

Ahir a la nit hi havia ple al Nou Món. El públic s'havia entusiasmat amb la reaparició de Morales i Cheo Morejon, i a fe que no en sortí decebut, perquè si més no, hi hagueren cops de valent per a ambdós, la qual cosa és el que es tractava de demostrar.

Els resultats de la vetllada foren els següents:

Almany i Díaz, plomes, feren match nul en un combat a quatre represes.

El negre Contray vencé Valera als punts en un combat a vuit represes, en un matx de gran duresa en el qual s'imposà finalment el negre.

El millor combat de la nit fou el quedisputaren Blàzquez i Canyades en el transcurs del qual els dos boxadors varen fer gala del seu cop i al mateix temps, de les seves qualitats d'encaixador.

El quart combat el disputaren Matamoros i Ortiz. Donades les condicions dels dos combatents, res més hom no podia esperar d'ells, sinó una acarnissada lluita com la que lliuraren, de la qual en sortí vencedor Matamoros per abandonament del seu adversari a la quarta represa. El públic s'hi divertí molt.

El combat «clou» de la vetllada anava a càrrec de Morales i el negre Cheo Morejon. Morales en els primers «rounds» portà la iniciativa del combat, que fou molt disputat. Finalment, a la setena represa i ferit del pómul, pel qual sagnava abundantment. Els seus segons l'obligaren a abandonar per considerar que no podia fer més que rebre una forta correcció que podia molt ben evitar-se. El públic trobà molt encertada la mesura.

Morales, pel que pugui ésser, demanà una revenja i és de creure que davant l'èxit d'ahir, li serà concedida.

En general, el públic sortí complagut de la vetllada.

NAUFRAGI D'UN SUBMARI RUS

Leningrad, 31. — Un submarí de l'Armada soviètica ha topat amb un altre vaixell al Golf de Finlàndia, i ha anat a fons ràpidament.

Es tem fonamentadament que els 54 tripulants del submarí hauran mort.

No responem de la publicació immediata de les notes pregades que no estiguin en el nostre poder abans de les nou del vespre

Obrer català conscient: el teu diari és LA HUMANITAT

UNA CONFERENCIA D'ELOI VAQUERO A CORDOVA

Després d'atacar els socialistes diu a la Ceda que no és hora encara d'intransigència

Còrdova, 31. — Al Centre Radical, i amb assistència dels delegats del partit radical als pobles de la província, ha donat una conferència l'ex-ministre de la Governació, senyor Vaquero. Ha tractat àmpliament de l'actuació del partit radical en el seu aspecte social, del problema del blat i de la Reforma agrària. També ha parlat de l'adveniment de la República i ha dit que s'efectuà sense ferir sentiments i sense amenaçar interessos, tot pensant en una República ponderada i serena, puix que això de l'esquerrisme del 12 d'abril és una superxeria que féu començar els treballs subterranis marxistes amb la seva influència tiranitzadora. També hi hagué capdavanters socialistes que iniciaren llurs lluites de classe amb fruits funestos i es col·locaren enfront de la República. Davant les conspiracions marxistes contra la República, fou obert el camí a la Ceda, que col·labora, igual que els agraris, especialment en els moments perillosos com el d'octubre. Per totes aquestes circumstàncies cal que els de la Ceda sàpiguen que no és pas l'hora de venir amb intransigències, en detriment de l'ideal radical i han de pensar que al cap del Govern hi ha l'home que ells aplaudiren amb entusiasme i que ens menà tots a la victòria en dies de lluites perilloses.

S'ha de pensar que el marxisme vigila, junt amb els republicans anomenats d'esquerra, esperant el moment d'apoderar-se del Poder, i, si triomfaven, tots els republicans serien desbordats immediatament. Això ha de fer pensar els nostres aliats de la Ceda per calmar llur impaciència i produir-se en sentit més comprensiu.

Després de tractar àmpliament de la reforma de la Llei Agrària, ha tornat a parlar del partit radical i de Lerroux i ha advocat perquè tothom es posi d'acord. Cal que desaparegui l'esperit d'intolerància i els que són al Poder han de dialogar amb ponderació amb aquells que en pretenen alguna cosa.

Hem demostrat als nostres aliats de la Ceda que no és el moment d'accedir a llurs pretensions per tal com aquest és el nostre deure i no podem patrocinar solucions que atemptin la dignitat del partit radical. Ells han de comprendre que sóc els seus aliats i els qui, a l'avantguarda, lluitem contra els desastrosos governants marxistes, tot exposant la vida i la tranquil·litat per la pau pública, i en aquests instants no podem abandonar aquests llocs, que conquistàrem en aquella lluita.

Després parla del socialisme i de la seva conducta contra el bienni. Recorda els afers de la Telefònica, deportacions, persecucions contra la Premsa i el partit radical, tot plegat basat en l'odi, i diu que si el marxisme arriba a triomfar algun dia, llavors seria el moment de sacrifici per a tots els republicans.

Ha acabat dient que el lloc del partit radical és en una República liberal, democràtica i parlamentària, que és l'autèntica República espanyola.

La Gestora provincial de Burgos protesta de les mesures de la Junta de Contractació de blats de Barcelona

Burgos, 31. — La Comissió gestora de la Diputació s'ha ocupat de l'acord pres per la Junta Superior Provincial de Contractació de Blats, de Barcelona, de no autoritzar l'entrada de cap partida de blat procedent d'altres províncies. Ha acordat protestar enèrgicament d'aquesta determinació, que, ultra perjudicar notablement les províncies productores del cereal, constitueix un tort per a la resta d'Espanya.

També ha acordat proposar a les Diputacions castellano-leonesas la necessitat de designar un representant a Barcelona, per tal de saber en tot moment les resolucions que adoptin les autoritats catalanes respecte a interessos que afecten a Castella, principalment en la qüestió bladera.

UN VENTALL ORIGINAL

Aquesta senyoreta anomenada Adrienne Kensie, empleada a la Cambra de Comerç de Los Angeles, és posseïdora d'un ventall molt original, el qual està fet tot amb els sobres procedents de totes les cinc parts del món, dirigits a la Cambra de Comerç de Los Angeles. — La senyoreta Adrienne Kensie, amb el seu ventall

(Express-Foto.)

Prohibeixen el soroll de botzines i claxons dels automòbils durant la nit

Madrid, 31. — Aquesta nit, d'acord amb la disposició del Codi de Circulació, s'han començat a posar a la pràctica les mesures per a evitar els sorolls. Resten suprimits els senyals acústics dels autòbils de les 11 de la nit a les sis del matí i seran substituïts per senyals dels fars.

LA CONVERSIO DE BONS OR

Una estadística dels propietaris d'aquests valors

Madrid, 31. — Ha acabat el termini per a la presentació de declaracions relatives a la propietats dels bons or, obert amb motiu de l'anunci de conversió d'aquest deute.

Les dades que poden considerar-se, aproximadament, com a definitives, són les següents:

Propietat d'espanyols i estrangers a Espanya: 256 milions.

Propietat d'estrangers: 26 milions.

Total: 282 milions.

Com hom veu, essent el total de l'emissió de bons més de 305 milions de pessetes or, falta la declaració de 23 milions, que, d'acord amb les normes dictades en el Decret en què s'anunciava l'obligació de la declaració, queden considerats com a subjectes a conversió, com si fossin a poder d'espanyols.

Per tant, es consideraran com a propietat d'espanyols 279 milions de pessetes. Però encara hi ha alguna xifra per a discutir; dels 26 milions considerats com a propietat d'estrangers, n'hi ha unes deu de nacionalitat discutible i que serà cas de consulta especial prop del ministre d'Hisenda.

Falten també algunes dades de Londres i París, encara que es suposa que les que es rebin en atenció al que ja s'ha declarat, no canviaran molt la situació general de les dades.

Hi ha un altre detall de molt interès, i és el nombre de declarants, és a dir, de propietaris dels Bons or. Es calculen en uns 3.700 posseïdors. Amb això es ve al coneixement de la difusió que el Deute de Bons or havia aconseguit.

La sorpresa més gran està, no obstant, en l'escassa quantia dels Bons or en propietat d'estrangers. De moment, es calculaven en una tercera part, de 80 a 100 milions de pessetes or els posseïts per estrangers, però la xifra ha estat totalment rectificada per la realitat.

POLITICA VALENCIANA

Segueixen els comentaris apassionants al redós de la retirada dels gestors i regidors de la Derecha Regional Valenciana

València, 31.—Continuen els apassionats comentaris arran de l'actitud dels representants de la Dreta Regional Valenciana.

Des que es constituí l'Ajuntament, la Dreta Regional Valenciana es dedicà a obstaculitzar la labor dels autonomistes valencians. En ésser designar l'actual alcalde, la Dreta Regional recorregué davant la Sala del Civil, i l'actual alcalde, a causa d'un aute dictat, hagué d'abandonar l'alcaldia. En procedir-se a l'elecció de nou alcalde, tots els regidors que podien ésser alcalde renunciaren fins que correspongué l'Alcaldia al que actualment l'exerceix.

La forma de resoldre's la crisi municipal causà un gran disgust a la Ceda, i el senyor Lerroux, aprofitant la crisi dels ministres de la Ceda, dictà una disposició que, en part, anul·lava el veredicte d'aquesta Sala del Civil, i l'Ajuntament continuà funcionant com fins ara. Contra aquesta disposició recorregueren els regidors d'esquerra destituïts, i la sentència els fou adversa. Ara s'ha plantejat la qüestió de la dimissió dels regidors de la Ceda, que es fonamenta en suposades irregularitats en una subhasta, i es diu que potser puguin aconseguir el seu propòsit que les dues Corporacions siguin destituïdes i es nomenin comissions gestores per tal d'evitar d'aquesta manera l'absolut domini dels autonomistes als dos organismes.

A València sempre hi hagué manifesta incompatibilitat entre la Ceda i els autonomistes.

L'alcalde, interrogat sobre la qüestió, ha dit que sobre l'aspecte polític de la qüestió no tenia res a dir, perquè unes altres persones eren les indicades per aquest afer. Es lamentà que hagués derivat la gestió envers Madrid, en els termes que s'ha fet, perquè s'ha apellat a inexactituds de caràcter greu. Pel fet que no té altre patrimoni que el del seu nom, està disposat a portar la qüestió als tribunals. Acabà dient que el càrrec de regidor no es podia dimitir.

La producció, tràfic i importació de carbons

UNES DADES DE LA DIRECCIO GENERAL DE MINES

Madrid, 31. — La Direcció General de Mines i Combustibles acaba de publicar les dades relatives a la producció, tràfic a Astúries i importació per les Duanes de carbons durant els cinc primers mesos de l'any en curs.

De gener a maig, la producció d'hulla fou de 2.702.334 tones i els subministraments de 2.556.696; d'antracita, 285.627 i 249.581, respectivament, i de lignit, de 133.963 per al primer concepte i 128.702 per al segon. La producció total puja a 3 milions 121.924 i els subministraments a 2.934.979 tones.

En el mateix període de temps s'embarcaren pel port de Gijon-Musel 650.671 tones; pel d'Avilés, 232 mil 878, i pel de San Esteban de Pravia, 265.175, o sigui, un total de 1.148.722 tones.

El tràfic a Astúries fou com segueix: destinat a port, 1.129.665, i a d'altres destinacions, 743.173, o sigui un total de 1.872.838 tones.

S'han importat de l'estranger per les Duanes d'Espanya i Nord d'Africa, 39.346 tones procedents d'Anglaterra, Alemanya i França i de les classes de cock i aglomerat. L'entrada d'hulla estrangera en dipòsits flotants i francs puja a 118.438 tones.

Reunió comunista clandestina que sorprèn la Guàrdia civil

Madrid, 31. — La guàrdia civil de Tetuan de las Victorias, tingué notícies que a la muntanya del Príncipe Pio, a la part posterior de la caserna de la Muntanya, s'havien reunit uns comunistes. Els guàrdies sorprengueren en una reunió uns 30 individus. La major part d'ells pogueren escapar. Foren detinguts 8, tots ells empleats de ferrocarrils seleccionats a conseqüència de la vaga d'octubre.

Als detinguts se'ls ocuparen gran nombre d'exemplars d'un manifest titulat "Primero de Agosto" i documents de la Confederació Nacional del Treball Unitari.

EL PLET DE LA GESTORA PROVINCIAL DE MADRID

UNA NOTA DELS GESTORS DE LA C. E. D. A. EN LA QUAL DIUEN QUE SON ALLA ON EREN

Madrid, 31. — Els gestors de la Ceda nomenats per a la Diputació provincial de Madrid han fet pública la següent nota:

«Els qui representàvem Acció Popular com a gestors de la Diputació madrilenya, que, com és notori, deixàrem d'actuar per incompatibilitat amb determinats senyors, ens trobem avui amb la sorpresa d'ésser convocats per a celebrar sessió, quan no fa molt que rebérem el cessi del càrrec.

De com pot ésser això és quelcom incomprensible, que deixem per a una altra ocasió la seva interpretació adequada.

Ens cap avui manifestar públicament que, col·locats on érem, no és possible que ens avinguem a un joc que, a part la manca de seriositat que significaria, porta aparellada la injustícia de deixar en mal lloc dos senyors que han comès el sol delicte de vetllar pels interessos que els estaven encomanats.

D'acord amb el nostre propi criteri, i amatents al mandat i orientació de les nostres organitzacions, mantenim íntegrament els punts de vista que al seu dia foren motiu fonamental per a adoptar la determinació de la nostra retirada de la Diputació i continuarem en aquesta actitud fermament mentre subsisteixin les causes que la motivaren.

Pels representants d'Acció Popular, Jesús del Pino.»

Un nou «Almirez»

Perseguit per la Guàrdia civil es refugia a la Sierra

Marbella, 31. — S'ha refugiat novament a la serralada Benito Màrquez, que en altres ocasions ha sofert condemna per actes delictius. Ara, segons informacions rebudes, tractà d'abusar de la veïna d'Ojén, Juana Ortiz i robar-la, per haver venut fa poc temps una finca.

La Benemèrita persegueix el fugitiu, que s'ha internat a la serralada en direcció a Mijas. El capità de la Guàrdia civil d'aquesta companyia, senyor Gómez Cantos, ha muntat un eficaç servei i confia detenir molt aviat el Màrquez. També es diu que aquest, que és gran coneixedor del terreny, té una pistola de dos canons i pensa fer gran resistència a la força pública, com ja féu en anteriors ocasions.

Ha estat solucionada la vaga de «La Vascònia»

Bilbao, 31. — Els vaguistes de La Bascònia han deposat la seva actitud i han acceptat la fórmula proposada per l'empresa.

— Al carrer de Ronda un guàrdia municipal, anomenat Liborio Azpiazu, s'ha apropat a un grup d'asturians que tocava una gaita, per tal de demanar-los que li ensenyessin el permís de l'Alcaldia. Un individu, anomenat Menéndez es destacà del grup i agredí el guàrdia amb una navalla, amb la qual li causà una ferida de pronòstic lleu. L'agressor fou detingut.

La temperatura a Alacant causa estralls

Alacant, 31. — Durant el dia d'avui la temperatura ha estta molt elevada; ha calgut extreure alguns obrers que treballaven en una bodega d'un vaixell, per córrer perill d'asfíxia.

En una fàbrica de teixits calgué parar les màquines per fer-se insuportable l'ambient.

A Santa Pola es registrà una tempesta que durà 20 minuts; calgué una pluja vermellosa.

La mar prengué un aspecte imposant i destroçà unes barraques properes. Una dona fou arrossegada uns 45 metres dintre l'aigua, però pogué ésser salvada per uns mariners.

Llegiu LA HUMANITAT

La solució de la gestora provincial de Madrid és transitòria

Madrid, 31. — La solució que s'ha donat a la gestora provincial de Madrid, és transitòria, i no ha tingut altre motiu, segons les manifestacions del governador, que el de comptar amb un organisme par a fer la distribució de cabals, i tenir qui s'encarregui dels afers pendents fins arribar a la solució definitiva del plet.

Aquest matí el governador ha rebut els gestors, tant del partit radical com agraris i liberals demòcrates i els ha indicat la conveniència que continuïn en els seus llocs en defensa dels interessos de la província.

CONSTRUCCIO DEL PONT MES LLARG DEL MÓN

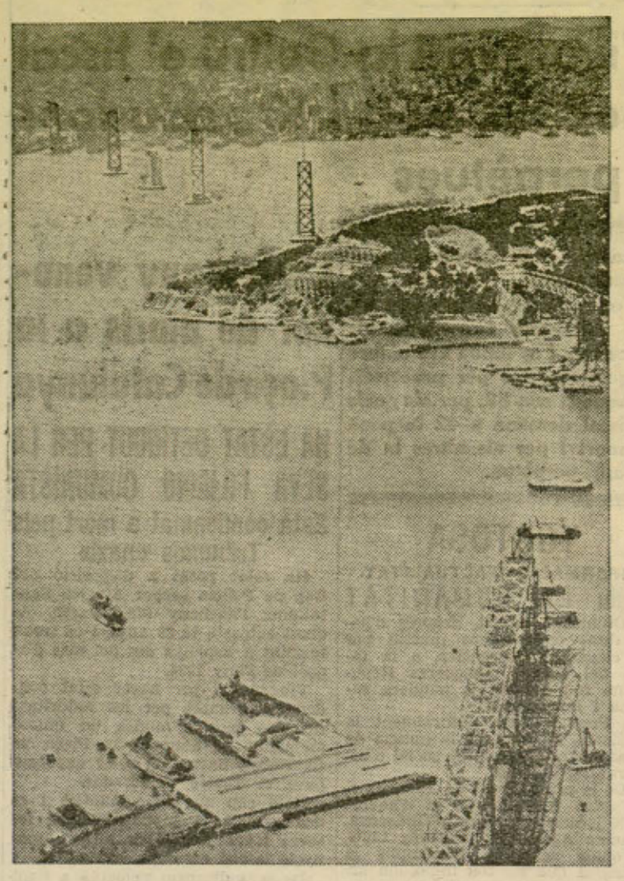

Al centre de l'illa Yerba-Buena, a la Badia de San Francisco, ha començat la construcció d'un gegant pont el qual travessa tota la badia i enllaçarà les dues parts de la ciutat — El pont estarà enllestit l'any 1938 i medirà set quilòmetres i mig

(Express-Foto.)

ELS TRACTATS DE COMERÇ

El ministre d'Indústria parla de les negociacions amb Anglaterra i de l'aplicació de la llei de construccions

Madrid, 31. — El ministre d'Indústria conversà amb els periodistes, els quals li preguntaren si podia dir alguna cosa de l'estat dels Tractats de Comerç en negociacions.

—No res en concret —contestà el ministre—. La situació amb França segueix igual. Pel que fa a les negociacions amb Anglaterra, la meva impressió és satisfactòria. Aquesta setmana podrà saber-se quelcom en concret, però de moment no puc dir res sobre al seu resultat.

Un informador li féu observar que semblava que els productors anglesos de carbó bituminós mostren certa intransigència.

—Aquest és un fenomen natural —digué el senyor Aizpun—. Es la posició lògica en què es col·loca tota producció quan es tracta d'establir aquest conveni de compensacions.

Els periodistes li preguntaren si havia pensat en la conveniència de rectificar les valoracions de Duana.

—Es clar —contestà. El meu pensament sobre això és aquest, i en l'actualitat s'està treballant al Ministeri, per uns funcionaris especialitzats, a fi de proposar les modificacions que corresponguin. A judici meu, les valoracions actuals ni responen ni han respost mai a la realitat, per la forma en què foren redactades. Això perjudica molt la confecció d'estadístiques exactes, tan necessàries en aquests moments, quan es tracta d'estudiar convenis comercials amb altres nacions.

Els periodistes li feren observar també que s'assegurava que en el pla de reorganitzacions que estudia el Govern entraria la desaparició d'aquest Ministeri i la seva refosa amb el d'Agricultura.

—D'això no en sé res —contestà el senyor Aizpun—, però, de totes maneres, estic estudiant els detalls referents a la reorganització per si de cas sóc consultat.

Hom li indicà encara que tot i no estant deslindades les funcions d'aquests dos Ministeris, que en un altre temps formaven un sol departament, es suposava que podrien tornar les coses al seu estat anterior, i es restabliria així el Ministeri d'Economia.

—Es possible que això sigui així — respongué el ministre. Seria una conseqüència natural d'aquestes economies que es van a introduir. No cal dir que a mi no em sabria greu la dita mesura.

La causa contra el diputat socialista senyor Bilbao i altres

Huelva 31. — La causa per rebel·lió que es segueix contra el diputat socialista senyor Crescencià Bilbao, el periodista senyor Ponce Bernal, i 20 persones més, ha estat tramesa per la Sala Segona del Suprem al jutjat d'Instrucció d'Huelva, per tal que es portin a cap algunes diligències.

Se sap que el fiscal del Suprem ha denegat la petició de llibertat provisional que havien sollicitat els processats per mitjà dels seus advocats defensors.

UN APRENENT DE L'OFICI

La policia descobreix un moneder fals que fabricava xavalla

Màlaga, 31. — La Policia sospitava l'existència d'una fàbrica de moneda falsa i esbrinà que un individu anomenat Josep Caparrós Núñez, domiciliat al Passeig dels Tillers, es dedicava a fabricar-la.

La Policia trobà tancat el domicili de Caparrós. Penetrà a l'interior i practicà un minuciós escorcoll, però els agents no trobaren res d'anormal.

Quan ja havien desistit de seguir les recerques, un dels policies observà que unes llosetes del paviment bellugaven, per la qual cosa procediren a aixecar-les. Dessota aquestes llosetes hi havia un ferro travessat que les subjectava, i a més trobaren els agents una banqueta, una gallera, alguns pots d'anilina, un motlle de ferro per a fabricar d'una vegada deu monedes de deu cèntims, algunes llimes i catorze trossos de metall.

La Policia practica actives gestions per a detenir el Caparrós.

El ministre d'Agricultura diu que no és cert que hagi estat prohibida l'entrada de blat a Catalunya

Madrid, 31. — El ministre d'Agricultura ha manifestat que tenia poques notícies a comunicar a la premsa. «Amb tot —afegí el senyor Velayos—, desitjo fer un aclariment. Alguns periòdics de Madrid han dit que s'havia prohibit l'entrada de blats a Catalunya. Com sigui que la notícia ha produït alarma a les regions bladeres, al sol efecte que les coses quedin al seu lloc i perquè desaparegui el temor dels productors castellans, m'interessa fer constar que a Catalunya no s'ha prohibit l'entrada de blats, els quals, ajustant-se a les disposicions avui en vigor, podran seguir entrant en la mateixa forma que sempre. L'ocorregut és que mentre Catalunya tingui blats d'una determinada classe, collits a la regió, no es vendran blats de la mateixa classe d'altres llocs.»

El Director general de Presons diu que a Terrassa no ha passat res

Madrid, 31. — El director de Presons ha manifestat que desitjava rectificar una notícia publicada en diferents periòdics, segons la qual s'havia enfonsat el pati de la presó de Terrassa i que l'enfonsament obeïa a un túnel fet pels reclosos per tal d'escapar-se.

—Puc assegurar —afegí— que la notícia no és certa, segons una informació que m'ha tramès el cap d'aquell establiment.

La humanitat

Es ven a Madrid

Quiosc, Glorieta 14 Abril (davant núm. 4)
» Glorieta Bilbao, cantonada Sagasta
» Puerta del Sol (davant «Bar Flor»)
» Carrer Alcalà, número 22 (davant Teatre Alcàzar)

A València:

Vidua de Vicenç Pastor, Nau, 15
«Quiosc Modern», Plaça de Castelar

EL SENYOR PORTELA LOQUAÇ

El ministre de la Governació explica els procediments utilitzats pels extremistes per a alterar l'ordre

Madrid, 31. — El ministre de la Governació rebé els periodistes al Ministeri, i els manifestà el següent:

—Entre els molts procediments per a alterar l'ordre i sembrar l'alarma, n'hi ha un que revela com la barbàrie no té límits quan es tracta de perseguir efectes socials; consisteix a facturar caixes amb botelles de líquids inflamables. En un moment donat, al cap d'un temps, s'encenen elles soles, i causen destroces al vagó que les porta i àdhuc posen en perill el tren en marxa.

Durant el passat mes de març ja es produïren aquests fets, que s'han tractat de repetir a les línies del Nord i M. S. A. La majoria de facturacions s'han detingut, ço que ha evitat que es produïssin danys. Altres causaren, en efecte, algun incendi. Es muntà una vigilància conseqüent i han estat detinguts els autors d'aquests actes de sabotatge, tant dels comesos el mes de març com els d'ara. També ha estat detingut el qui signà les declaracions amb nom fals, la lletra de les quals és igual a la que consta en aquells fulls d'expedició i de la signatura, i en una casa s'han trobat botelles i ingredients per a fabricar aquests líquids inflamables, declaracions, calxes d'embalatge i, en fi, tots els elements necessaris per a portar a terme el delicte.

Fou detingut així mateix l'autor d'aquestes barbàries i el que les realitzà el mes de març, i altres persones que també prengueren part en aquests fets. Hom els ocupà una pistola marca «Furor», carregadors, 54 mil segells de cotització de les joventuts llibertàries, una bandera roja i clixés per a la fabricació de segells de cotització. Un dels detinguts és un ex-ferroviari. L'autor principal d'aquests fets ha afirmat la seva culpabilitat.

Finalment, a preguntes dels periodistes, el ministre parlà de la vaga dels obrers de «La Vasconia». El senyor Portela Valladares digué que el conflicte afecta molt pocs obrers i que creu que es resoldrà tot seguit.

LES MINES DE MAZARRON

Dificultats per a l'explotació de les mines pel sistema de comunitat

Múrcia, 31. — Han sorgit dificultats perquè els obrers de Mazarron es decideixin a explotar les mines pel sistema de comunitat. Hi ha diferències entre els obrers i per això la comissió que fou designada per a servir de mitjancera entre obrers i patrons, ha presentat la dimissió, que l'alcalde no ha admès.

El governador es proposa convocar una altra reunió, a fi d'aconseguir que minaires i propietaris arribin a un acord.

Cal que els lectors i simpatitzants de la ideologia d'un diari, procurin adquirir el que necessitin dels comerciants que, amb llurs anuncis, hi aporten el seu ajut. Els elements de dreta segueixen aquesta tàctica. Cal que també la segueixin els lectors de LA HUMANITAT

GRANOLLERS

NOTES DIVERSES

Dissabte, dia 27, a les nou del vespre, es féu l'inauguració oficial, del nou estatge social de l'Orfeó Granollerí, a la plaça Guimerà.

A l'acte acudiren les autoritats, artistes que han intervingut en l'obra, representants de la Premsa, i nombrosos invitats, que foren atesos amablement, per la Junta Directiva de l'Orfeó i obsequiats amb un lonx.

Feren ús de la paraula, el president de l'entitat senyor Mitjà, el secretari senyor Abelló, l'arquitecte senyor Lassús, l'alcalde governatiu senyor Artur Gaset.

Hem de remarcar, l'encert i bon gust de les obres realitzades, per al qual motiu fou cordialment felicitat l'arquitecte senyor Lassús.

La cobla Albert Martí, donà una audició de sardanes que durà fins a la matinada del diumenge.

CINQUANTENARI DEL PRIMER EXPERIMENT DE LA VACUNA CONTRA LA RABIA

Fa 50 anys que el célebre savi francès Pasteur, a l'edat de 63 anys, féu l'experiment per primera vegada, amb èxit complet, en la persona de Josep Meister, del sèrum antiràbic. Després aquest sèrum ha salvat un nombre considerable de malalts arreu del món. De l'Institut Pasteur surten diàriament cap a tots els països del globus remeses del sèrum salvador La sala de l'Institut Pasteur on són emplenats els tubs de sèrum, antiràbic

(Express-Foto.)

SENYOR ADMINISTRADOR DE

la humanitat

Serviu-vos anotar la meva subscripció a LA HUMANITAT

Nom .....

a comptar des de .....

Domicili .....

Població .....

(Signatura o segell del subscriptor)

Llegiu avui i cada dia LA HUMANITAT, el vostre diari

·ELS ESPORTS·

NATACIO

Davant el Suècia-Espanya i Barcelona-Estocolm dels propers dissabte i diumenge a la piscina de Montjuïc

Pocs han estat els encontres internacionals que ha disputat el nostre set nacional que hagin tingut la importància del matx Espanya-Suècia que se celebrarà el proper dissabte a la nit, igual que el Barcelona-Estocolm que s'efectuarà el diumenge, a la tarda, sota l'organització del C. N. Barcelona i control de les Federacions Catalana i Espanyola de Natació Amateur, a la piscina de Montjuïc.

El nostre equip de Water Polo que des de llur participació en els recents Campionats d'Europa ha intensificat d'una manera notable les superacions que en totes èpoques ha evidenciat, té una magnífica ocasió per a fer prevaldre llur vàlua en l'encontre amb Suècia.

El contrincant d'Espanya en l'encontre del dissabte és d'una classe tan elevada i llur actual «change» és tan remarcable, que àdhuc cal dir que dels conjunts nacionals estrangers que han desfilat per la nostra ciutat, a part dels hongaresos naturalment, cap com Suècia podia desvetllar tan justificadament l'interès dels nostres aficionats.

Serà en aquest matx precisament on es podran constatar d'una manera clara i concisa les actuals possibilitats d'Espanya en Water Polo.

Apart dels recents triomfs de Suècia sobre Alemanya i França —és digne de remarcar que després de l'empat assolit per Espanya recentment amb els francesos el representatiu que els ha vençut per 2 a 1 en el «Torneig Klebelsberg—, el conjunt de Suècia es distingeix per una rapidesa no comparable amb cap altre equip d'anomenada.

Com a detall d'interès cal remarcar que la davantera formad per Swenhson, Sandstrom i Lindzen assoleix 1 m. 8 s. en els 100 metres de promedi. El primer dels esmentats és un excellent nedador que actualment es troba a 1 m. 4 s. en els 100 metres; 2 m. 24 s. en els 200 metres i 5 m. 23 s. en els 400 metres.

Del mig Pettersson radica la movilitat, conjunt i dinamisme de l'equip, sense oblidar que es tracta d'un dels millors especialistes europeus en «sprint» i que detenta el rècord de Suècia dels 100 metres lliure en 59 segons i nou dècimes.

Es indubtable, doncs, que el nostre set en els encontres del dissabte i diumenge propers té davant dels suecs un escull dificilíssim de vèncer, ço que representa innegablement que aquestes dues manifestacions tenen una transcendència enorme del Water Polo espanyol, majorment en vistes a les Olimpiades del vinent any 1936.

MORENES?
Frissures? Fistules? MORENOL
Escriviu avui mateix a Picalqués, 12, tenda, Barcelona, i us guarireu

NATACIO

L'equip del Toulouse Olympique, que fou batut, àmpliament abans d'ahir, per l'equip B. del C. N. Barcelona
(Foto. Centelles)

CANODROM-PARK
CAMP DEL «SOL DE BAIX»
Antics terrenys d'entrenament del F. C. Barcelona
TRAVESSERA DE LES CORTS
Avui, dijous, nit
Grans Carreres de Llebrers
Tramvies: Línies 7 i 15 — Autobusos: Lletra E
Servei de taxis collectius, des de la Plaça de Catalunya i de la Plaça d'Espanya

ATLETISME

ELS CAMPIONATS D'ESPANYA

Han estat ajornats fins el 31 d'aquest mes

La F. C. d'Atletisme ens comunica que la F. Gallega, que té encomanada l'organització dels Campionats d'Espanya d'Atletisme, li ha fet saber que aquests han estat ajornats fins el dia 31 d'agost i 1 de setembre.

També la Federació Catalana d'Atletisme ens assabenta que, de reeixir les gestions que estan portant-se a terme prop dels organismes oficials i un cop coneguts alguns apartats dels Reglaments dels Campionats, que encara no han estat fets públics, donarà a conèixer la llista de preseleccionats i la convocatòria per a unes proves d'orientació.

L'ESDEVENIMENT CICLISTA DEL DISSABTE

Prendrà la sortida un lot imponent de corredors, entre els quals s'ha inscrit Marià Canyardo

L'A. C. Montjuïc i el nostre collega «El Mundo Deportivo», que tenen cura de l'organització de la cursa del proper dissabte a la tarda al recinte del Parc de Montjuïc, segueixen rebent nombroses proves del gran entusiasme que aquest acte ha desvetllat. El lot de corredors és imposant i entre els darrers inscrits figuren Marian Canyardo, Pagès, de Granollers; Capella, de València; Albiñana, de Reus, i Montajo, de Calatayud. En properes edicions publicarem la llista completa, que encara no s'ha pogut posar en ordre, per les nombroses sol·licituds que es reben. La majoria d'entitats de Catalunya inscriuen equips per a poder disputar el trofeu cedit per Antoni Sanromà, ensems que demostrar la seva adhesió a l'homenatge que es dedica als tres únics supervivents de l'equip espanyol a la Volta a França, Cardona, Prior i Bachero, i també a la memòria del dissortat Cepeda.

* * *

Ahir s'entrenà l'«as» italià Camil Erba, guanyador de la Volta a Itàlia del 1933 (isolatis) i tercer del Criterium du Midi. Avui arribarà Gino Bartali i probablement aquesta tarda ja s'entrenarà al recinte. Diàriament són més de 50 els corredors que es vénen entrenant en el ja famós recinte barceloní.

* * *

L'ordre del programa serà el següent: a les quatre de la tarda, campionat infantil de l'A. C. Montjuïc. Una vegada acabat aquest, es posaran en línia Cardona, Prior, Bachero i Bover, els quals donaran una volta d'honor per tal de rebre el testimoni d'admiració del públic. A un quart de sis es donarà la sortida per a la gran cursa de setze voltes.

Tots els corredors portaran llacets negres en senyal de dol per la mort de Francesc Cepeda.

Canòdrom Guinardó
(Darrera de l'Hospital de Sant Pau)
Curses de llebrers
On gaudireu del millor clima de Barcelona
On presenciareu més espectacularment les curses
On us seran oferts els programes més atractius
CANODROM GUINARDO
Entrada general, 0'50
Entrada recinte i preferència, 1 pesseta
Mitjans de comunicació: Autobusos Roca, sortida del carrer de Pelayo — Autobusos Lesseps-Horta — Tramvia Horta

LA GRAN BRETANYA ES QUEDA AMB LA COPA DAVIS

Anglaterra ha guanyat un altre cop la cobejada Copa Davis. G. P. Hughes i R. D. Tunkey, els famosos tenistes anglesos, han aconseguit una gran victòria sobre W. Allison i J. Van Ryn, dels Estats Units, en el matx final de dobles. Fou una lluita brillant, puix que les dues parelles començaren guanyant dos sets cadascuna d'elles i el cinquè i darrer donà la victòria a Anglaterra. Els jugadors abandonen la pista després del matx (d'esquerra a dreta) W. Allison, J. Van Ryn, C. Tunkey i G. P. Hughes
(Express-Foto)

FUTBOL

El Calendari del Campionat de la Primera Categoria B

Reunits els representants dels clubs de la Primera Categoria B ha quedat format el calendari d'aquesta categoria de la manera següent:

1de setembre:
Granollers-Martinenc
Sant Andreu-Calella
Sants-Horta
Terrassa-Europa

Segona data:
Martinenc-Terrassa
Calella-Granollers
Horta-Sant Andreu
Europa-Sants.

Tercera data:
Martinenc-Calella
Granollers-Horta
Sant Andreu-Europa
Terrassa-Sants.

Quarta data:
Calella-Terrassa
Horta-Martinenc
Europa-Granollers
Sants-Sant Andreu.

Cinquena data:
Calella-Horta
Martinenc-Europa
Granollers-Sants
Terrassa-Sant Andreu.

Sisena data:
Terrassa-Horta
Europa-Calella
Sants-Martinenc
Sant Andreu-Granollers.

Setena data:
Horta-Europa
Calella-Sants
Martinenc-Sant Andreu
Granollers-Terrassa.

La segona volta serà jugada en dates successives i en camp contrari.

L'Assemblea de la Federació Catalana de Futbol

Dissabte vinent, a la nit, a la sala d'espectacles del Casino de Sant Sebastià, tindrà lloc l'anunciada assemblea de la Federació Catalana.

Per bé que no ha estat circulada encara la convocatòria als clubs, sabem que l'assemblea es regirà pels següents punts:

1. Lectura de la llista de delegacions.
2. Actes de les assemblees anteriors.
3. Distribució de vots.
4. Memòria.
5. Estat de comptes i nomenament d'una Comissió revisora.
6. Pressupost per a la temporada.
7. Calendari de competicions.
8. Elecció de president i organismes de govern.
9. Proposicions de la Lliga Amateur.
10. Proposicions del Consell Directiu.

MAS & ROCA
CAMISERS
CAMISES PLATJA I CAMP amb fil i seda
la casa millor assortida
PORTAFERRISSA, 24 i 26
FONTANELLA, 16

DELEGACIO D'HISENDA

*

PAGAMENTS PER A AVUI

Antoni Burgos, 20.000 pessetes; Damià Coderch, 116.706'45; Joan Coll, 20.299'77; Artur Dalias, 517'64; Joaquim GVuisado, 42.170'93; Cristòfor Garcia, 24.337'17; Francesc Gonzàlez, 3.630'74; Josep Gavilanes, 14.573'58; Francesc Gómez, 69.896'97; Francesc Kumhuel R., 101.172'29; Manuel Labandera, 51.801'73; Vicenç Martorell, 46.886'38; Pere Mercader, 48.875'85; Joan Albertin, 8.244'08; Josep Albages, 71.718'50; Ignasi Ayguavives, 10.069'77; Josep Aranguena, 1.425; Administrador Principal de Correus, 2.319'90; Manuel Alonso, 203.585'65; Administrador Presó Cellular, 49.000; Administrador Presó Dones, 4.500; Teòfil Arrauz, 1.330'40; Josep Bertran, 2.371'12; Ramon Bardia, 3.177'50 i 63.311'81; Llorenç Cabos, 283.227'78; Ricard Casanovas, 40.126'51; Francesc Comenges, 26.678'10; Eugeni Cabos, 5.709'73; Guillem Casares, 135.724'14; 19 Terç G. C., 608.540'94; Comandància G C., 91'60; Joan Celclos, pessetes 37.573'64; Ignasi Domènech, 8.117'67; Cap Telègrafs, 32.674'73; Ramon Maria Dou, 6.826'74; Ildefons Garcia, 2.492'71; Antoni Garcia, 1.825; Emili Garcia, 2.860'81; Aureli Goñi, 38.159; Antoni Gil, 265.448'95; Francesc Gravé, 6.795'07; Pere Garcia Góngora, 13.229'95; Baltasar Garro, 14.370'61; Josep Girbal, 31.656'74; Vicerg Hernàndez, 32.884'11; Amadeu Llopart, 15.366'98; Eugeni López, 30.005'29; Josep Mataix, 768; Antoni Montserrat, 30.676; Santiago Morera, 12.170'84; Josep Marfà, 402; Joaquim Martínez, 5.589; Ramon Marquès, 22.821'03; Pere Marfany, 7.613; Josep Maria Martínez, 296; Manuel Marquès, 53.158; Josep Maria Muñoz, 475; Francesc Naves, 16.506'60; Lluís Núñez, 278.238'20; Robert Oms, 192.129'73; Ernest Orensany, 76.891'73 Benet Pérez, 72.240'51; Julià Pulido, 12.957'82; Jaume Poch, 626'24; Josep Ribot, 24.027'98; Emili Rovira, 5.966; Josep Real, 211'80; Lluís Romano, 158.315'78; Nicasi Riera, 1.177.234'77; Balbi Sanjuan, 7.227'79; Ramon Sala, 29.467'71; Manuel Tamayo, pessetes 67.318'29; Josep Maria Ugarte, 758'33; Artur Vàzquez, 86.314'32; Enric Viala, 133.861'26; Rosa Vilas, 475; Josep Maria Xandri, 8.779'63.

EXCURSIONS DE «VIATGES BAIXAS, S. L.»
RUTA DELS PIRENEUS
Vall d'Aran, Luchon, Lourdes, Pau, Biarritz, San Sebastian i Saragossa
Sortides 5/11, 12/18 i 24/31 agost. Tot comprès, 300 pessetes
Mallorca, 3 dies i excursions, 75 ptes.
VIATGES BAIXAS, S. L.
RAMBLA CENTRE, 33, (PASSATGE BACARDI)

TEATRE I CINEMA

Una iniciativa lloable

TEATRE AMATEUR RADIAT

A remarcar, en l'actualitat teatral d'avui, el fet de la incorporació del teatre amateur a la ràdio. Es Ràdio Barcelona la que ens ofereix, en el decurs de la seva emissió d'aquesta nit, una comèdia radiada per elements de teatre amateur. El nom del quadre escènic que actuarà, el "Mossèn Cinto", sobrerament conegut perquè ara vinguem a descobrir-lo, és una garantia per als ràdioocients, i el programa de l'emissió, que els nostres lectors trobaran en la secció corresponent, el cobreix una obra d'Ambrosi Carrion, prou acreditat en el camp de la dramàtica catalana perquè suara en volguéssim fer un elogi adequat.

El fet té prou importància perquè el remarquem, i el nostre propòsit no és altre que aquest: assenyalar que el teatre amateur, per tantes raons digne d'estima i respecte, sigui incorporat a l'escena radiada. Esperem que aquesta vegada no serà la darrera, tot i felicitant cordialment els iniciadors d'aquesta bella idea.

Les nostres actrius

ROSER COSCOLLA, REPOSA

Roser Coscolla, la gentilíssima i excellent actriu, es troba entre nosaltres. Uns dies de repòs, tan sols. Uns dies que necessita per refer-se després del constant anar amunt i avall per terres llevantines.

Roser Coscolla, amb la seva notable companyia, ha representat, amb èxit esclatant, l'escenificació de la pel·lícula "Sor Angélica", que li ha valgut un assenyalat triomf personal.

Tant ha estat l'èxit assolit, i són tantes les empreses que li demanen representacions de la dita obra, que Roser ens ha dit:

—Voldria reposar una temporada a la meva ciutat, però forçosament hauran d'ésser pocs dies. Una sèrie de compromisos a base de "Sor Angélica" m'ho priven. No trigaré gens a reemprendre les meves tasques.

—I de teatre català?—li preguntem.

I la simpàtica actriu ens somriu melangiosament com dolent-se que no sigui amb una obra catalana precisament i per terres de casa nostra on els seus èxits s'esdevinguin.

Nosaltres pensem que no sempre l'artista triomfa quan vol i amb què vol. Les imperioses necessitats de la vida, la més gran part de les vegades, vencen els ideals.

El somriure de Roser ens ha demostrat palesament que sent l'enyor de l'escena catalana.

Amb un gran entusiasme ens parla de probabilitats, de projectes, de coses que possiblement seran.

I en la seguretat de veure-la actuar en la temporada vinent, desitgem a Roser que els èxits, mentrestant, vagin arreu amb ella.

S'ho mereix.

TELONS CURTS

BAIXES

Les ha registrades la companyia Nicolau-Martori... Són, els diguem-ne dissidents, Laura Bové, Enric Lluelles, Avelli Galceran i algun altre element de menys renom. Aquests artistes seran substituïts per artistes de la formació Pujol-Fornaguera.

Motius de les baixes? Hom els ignora. Projectes dels dissidents? Segurament treballar immediatament que puguin... Això si quan es planteja la qüestió ja no hi havien projectes en vistes a la propera temporada...

Amb els elements nous, la formació Nicolau-Martori donarà la representació extraordinària de dissabte vinent, al teatre Grec, de Montjuïc.

SANTPERE...

Ja havíem dit que el popular actor tornaria a l'Espanyol, i en el seu ja antic gènere de vodevil sonor... Primerament començarà amb «L'home invisible», dels nostres companys en la Premsa Eduard Borràs i Gracià Sànchez-Boxa. Més tard, es diu si serà Valentí Castanys el qui estrenarà una obra frívola, musicada pel mestre Torrens... I, per a més endavant... ja es veurà segons pinti la temporada...

TEATRE CATALA

Ens referim al de «vers» perquè Santpere també fa teatre català, però amb música. Es parla molt de si la companyia Vila-Davi té els ulls posats en el Novetats, per a fer-hi una temporada a base, primerament, de Sagarra. El que no se sap és on actuarà la Companyia Nicolau-Martori, que, naturalment, pensa seguir la seva actuació. Ni tampoc on redimonis es ficarà Clapera, que no pensa en restar inactiu. L'única companyia que sembla que té teatre és la de Casals-Cumellas, al Pompeia, de Gràcia... I encara, es parla d'Enric Borràs... Veurem, veurem... Qui sap si Fernàndez-Burgas, que l'home de l'empenta, podria fer quelcom a base de Borràs i la Tàpies per exemple. Oi que no estaria gens malament? Gens...

ELS AUTORS, MENTRESTANT...

Què han de fer, sinó treballar amb tota la ilusió... Es la cosa fatal de tota temporada a l'horitzó... Els autors treballen, però quelcom desorientats. Ah, si no fos allò de fer vestits a mida! Llavors no caldria patir d'esperit. Però com que, en concret, no se sap res, els autors pensen que, en darrer recurs, tenen els amateurs, els quals compten amb magnífics elencs...

NOTICIES DEL GRAN PRICE

Ahir saludàrem un amic, figura destacada de l'elenc que actua al Gran Price.

FIGURES DE HOLLYWOOD

ELEANORE TROY

Capitol Cinema
WALLACE BEERY
EL PODEROSO BARNUM
con ADOLPHE MENJOU
DEMA, ESTRENA

—Què féu pel carrer Casanova?

—Ens defensem, noi. La gent, amb aquesta calor, cerca espais amples, i allà ja ho sabeu: d'espai n'hi ha molt!

—Així, penseu seguir-hi?

—Ja ho crec! La gent hi vé, i nosaltres ens devem a la gent...

—Estrenes? Havia sentit a dir no sé què d'una criolla d'en Màntua...

—Voleu dir «La Criolla», vodevil del qual és autor Màntua.

—Això deu ésser... i, què?

—«La Criolla» no ha convençut. I ara es va per una altra cosa.

—Noves?

—Entre dos Lluisos, Elies i Capdevila, està la cosa. Sembla, que té més probabilitats d'ésser el segon... ja ho sentireu a dir, si de cas.

—Sí, ja ho sentirem a dir, és clar.

TEATRE AMATEUR

*

L'AGRUPACIO «IGNASI IGLESIAS»

L'èxit assolit en les dues representacions que de la comèdia en tres actes d'Agustí Collado «La Bohèmia trista» donaren els elements que formen el quadre de l'Agrupació «Ignasi Iglesias», de Gironella, ha motivat que volent donar compliment al prec de molts, la dita Agrupació és desplaci el pròxim diumenge a Puig-Reig on, al Teatre Cinema Imperial tarda i nit, tindran lloc altres dues representacions de «La Bohèmia trista».

Igual que aleshores seran intèrprets de l'obra les senyoretes Alvarez, Pajarols i Dalmau, i els senyors Arnaus, Bertran (R.), Pey, Comellas, Solà, Dalmau, Simon, Carbonell i Macià.

Com a final de festa es posarà en escena el divertit sainet de Santiago Rossinyol «El triomf de la carn».

GOVERNACIO

*

EL SENYOR JOVER ESTIGUE A L'HOSPITAL MILITAR

En rebre ahir al migdia els periodistes, el conseller gestor de Governació els manifestà que havia estat a l'Hospital Militar per visitar el capità de la guàrdia civil ferit a conseqüència d'un accident ocorregut a la carrera de motos celebrada el passat diumenge a Mataró.

El senyor Jover afegí que el ferit es troba ja molt millorat de les lesions i que ja havia deixat el llit.

FALK-ROUSSEL
Tintes per a les Arts Gràfiques
Fàbrica i oficines:
VALENCIA, 647
TELEFON 52750

Associació d'Agents Professionals de Publicitat

En la darrera assemblea celebrada per l'Associació d'Agents Professionals de Publicitat va ésser elegit el següent Consell directiu::

President, Riba de Pedro; vicepresident, Cano; secretari, Cabeza; vice-secretari, Didac Fernàndez; tresorer, Josep Martí; comptador, Cisneros; vocals, Romigosa, Caba i Jofre.

Una exposició interessant

Ha estat inaugurada a l'Optica Roca (Corts, 636), la primera exposició d'articles d'òptica per a l'esport.

Aquesta exposició —que per primera vegada és organitzada al nostre país— té per objecte presentar reunides totes les varietats de vidres i montures científicament perfectes i adients per a cada esport.

La susdita exposició és visitadíssima i ha merescut els elogis de totes les persones enteses que l'han visitada.

ALIMENTS DIETETICS I DE REGIM
Casa Sorribas
ESTOMAC I INTESTINS
DIABETIS — ALBUMINURIA — INFANCIA — ETC.
CARRER LLURIA, 62
(entre Consell de Cent i Aragó)
SALMERON, 222
MANSO, 72 (davant del Mercat)

LA HUMANITAT escampa arreu els ideals republicans i catalanistes

a la recerca del "Món perdut"

per WILLIAM LA VARRE - Fulletó n.º 3

Un crit agut, lamentable, terrible. Un crit que tant podia ésser d'agonia, com de desesperació, d'odi, de revenja, llançat per una desena d'homes a la vegada...

(Continuació. — Vegeu la nostra edició del passat diumenge)

la jungla. No diré que mai no arribés a sentir pànic. Però això va ésser en comptades ocasions.

* * *

Una nit, mentre la fosca començava d'emboliallar-nos, vaig oir, decantó dels indis, enrenous estranys i murmuris suspectes. La pràctica de campament, a la jungla, us ensenya a reconèixer tots els sons i endevinar allò que signifiquen. S'esdevenia quelcom d'anormal. Immediatament vaig estar dempeus. Els indis estaven agrupats entorn del camarada malalt, del qual havem parlat abans d'ara. Tots ells grinyolaven miseriosament. Vaig apropar-me a l'infeliç i vaig constatar, ai las!, que es moria. Sofria molt i pantejava terriblement. Amb l'esperança d'alleujar-lo, vaig anar a cercar un medicament i una xeringa hipodèrmica. Però amb això només vaig assolir que els crits dels indis redoblessin la intensitat i adoptessin tots ells un posat d'esfereiment. L'agulla que ja tenia als dits els esparverava. Vaig intentar fer-los comprendre, per mitjà de l'intèrpret, que no em proposava altra cosa que fer bé al malalt. Treball perdut! Hom em va respondre que probablement la injecció que li havia aplicat de bon començament i les píldores que l'havia obligat a empassar-se l'havien dut al seu estat present de postració. En virtut d'això no s'amagaven d'execrar l'agulla que feia veure que amansia les sofrences.

Era quelcom absurd, evidentment; però és precís no deixar massa de banda les supersticions i les ocultes temences dels salvatges! Tanmateix, jo no podia, a causa de tot això, deixar sense assistència el pobre xicot. Hauria estat inhumà.

Vaig aplicar, doncs, la injecció al braç del pacient. Els esgarips dels seus congèneres es redoblaren, talment com si amb això hagués restat pronunciada la sentència del malaventurat. Vaig intentar, encara tranquil·litzar-los i vaig tornar a la tenda, molt desvetllat. Anava a abaltir-me, quan va arribar fins a nosaltres, omplintnos de sobresalt, un crit agut, lamentable, terrible. Un crit que tant podia ésser d'agonia com de desesper, d'odi o de revenja, llançat per una desena d'homes a la vegada. Vaig córrer a l'hamaca del jove indi. Els indis, bruscament silenciosos, el voltaven. Els seus ulls defugien, ostensiblement, la meva visió. Fins l'intèrpret refusava parlar-me. Vaig comprendre, tot seguit el que això significava. Vaig posar la mà damunt del pit de l'home ajocat i no vaig sorprendre'm gota de no sentir cap mena de batec del seu cor. Era mort.

Molt alarmat per les possibles conseqüències de l'aventura, vaig tornar a la tenda. Allí malgrat totes les meves inquietuds, la fatiga del dia precedent va fer que m'adormís profundament.

L'alba es va llevar esplèndida, com cada dia. Els negres eren tots dempeus i ocupats a parlar ells amb ells molt nerviosos. No era gens difícil endevinar de què parlaven. Al petit campament dels indis hi regnava el silenci. Res no s'hi bellugava. Vaig [illegible]er via, immediatament, al lloc on havia mort el minyó aquell durant la nit. Però el seu cos havia desaparegut. Sense torbar-me vaig ordenar als negres que practiquessin recerques. Però tot va ésser debades. Hom no va trobar ni el mort ni els vivents.

Els meus guies indis, caribes i akawoians s'havien fet escàpols, enduent-se'n el cos del company.

Una de les poques fotos que nom ha pogut prendre als Saltants del Pataro, dins la jungla de la guaiana anglesa. Les siluetes de primer terme corresponen a La Varre i dos dels seus remers

No em restava, per a continuar els meus esbrinaments, altre guia que el curs del riu.

Res no podiem fer-hi. No havíem de fer més que continuar la ruta cada dia. Vàrem aixecar el campament i em disposava a embarcar amb Alícia, quan un espectacle imprevist va retenir-nos. Un xic més enllà d'on èrem, a la vora del riu, vaig distingir una branca clavada al fang, i penjat d'ella, el cadàver d'un simi.

Què significava això? Quin misteri, quin horror nou s'hi arraulia al dessota? Els negres, això sí, veient allò, donaren senyals evidents de terror. Es posaren a xisclar i, precipitadament, varen guanyar cadascú el seu lloc a les barques. I quan el cap de cada equip, amb la seva veu gutural, donà l'ordre d'arrencar, va ésser amb un vigor formidable que varen ensorrar els rems a l'aigua, talment com si volguessin fugir rabents d'aquell lloc. Quan les seves veus varen voler entonar, a cor, l'acostumat «Yi! Yi!...», que els servia per a fer rítmics els cops de rem, els va sortir un cant impregnat de terror pànic que va desvetllar els ecos més insospitats per tota la vall, vorejada d'arbres negres com els cantors!

CAPITOL V

EL CODI DE LA VENJANÇA

He tingut moltes vegades, en el curs d'aquesta expedició, ocasions per a admirar el coratge de la meva estimada esposa. Però mai tant com aquell matí, que, abandonats pels nostres guies, vam partir a la bona de Déu, per l'Essequibo amunt. Aquesta deserció, ultra que era presagi de temptatives de venjança per part de la tribu del mort, ens posava en una situació molt difícil. Els negres, molt impressionats, tremolaven com la fulla a l'arbre. Sabien tan bé com jo que no hi ha cap ull humà que pugui perforar les pregoneses d'aquesta immensitat de vegetacions verdes, ni trobar el camí que pogués menar-nos al Sud, a la salvació.

Hom dirà, tal vegada: «Per què no resseguíeu el camí fet, riu avall?» Això està molt més aviat dit que no pas fet. L'Essequibo constitueix un veritable laberint de petits canals, de llacunes, de braços, de rierols que, aplegats, formen un conjunt on els rius més grans es desviarien amb facilitat. L'Essequibo és el riu del dubte, com molts dels d'aquest país, però més que cap dels que jo he recorregut.

Alícia apareixia extraordinàriament tranquil·la. Va ajudar-me a estendre els mapes que posseíem i a començar-hi els esbrinaments. Tenia amb mi els únics estris que podien ésser-nos d'utilitat: el sextant, el cronòmetre, el teodolit. Gràcies a ells, al cap d'algunes hores de treball, ens va ésser possible d'establir, exactament, sota la punta del nostre llapis, la situació del nostre campament. En acabar aquesta tasca, vàrem vogar en direcció a l'entrada de l'afluent més considerable de l'Essequibo, o sigui el Rupununi. Portàvem avançant un quart d'hora escàs, quan Alícia, tustant-me el braç, va assenyalar la riba. Hi havia allí, feréstec com el simi misteriós del matí, destacant-se damunt del fullatge una testa de senglar penjada d'una branca clavada a terra. Vaig requerir els binocles per tal de veure-hi millor. Alícia esguardava com enlluernada.

Finalment vàrem haver d'acontentar-nos amb una hipòtesi. Allò devien ésser les restes d'una cerimònia indígena. Però Jimmy, un dels meus millors negres, donava vistents senyals d'alarma. En un anglès deficient, empitjorat encara per la seva nerviositat, va pregar-me que fugís sim d'aquella contrada. Els diamants havien deixat d'interessar a Jimmy. Els diamants i l'or... La tesa ta de sengl ar, segons ell, equivalia a una amenaça. Una mena d'advertiment dirigit als viatgers per tribus indies, que vo lia dir: «Estrangers!.. Alluny eu-vos!!...»

Aleshores va contar-me tot de curiositats de la vida india. Entre elles una que em va posar la pell poc menys que de gallina: «El codi de la venjança». Recordarà el lector que la nit precedent a això els indis que ens servien de guies ens varen abandonar amb motiu de la mort d'un dels seus, atacat per la malària. Doncs, bé, era a mi que ells feien responsable de la trista fi del camarada. Jimmy va assabentar-me que quan un indi cau mort a mans d'un enemic, el seu parent masculí més pròxim ve obligat a venjar-lo. Aquest, segons les creences del país, sigui pare o germà de la víctima, veu immediatament la seva ànima estatjada en un animal. Per tal d'alliberar-la és precís matar. En virtut d'aquesta llei, durant tot el temps que triga la consumació de la venjança, el venjador es considera ell mateix un animal.

Els mètodes a seguir són diversos. Si el mort en primer terme ho ha estat sense vessament de sang, una estrangulació, per exemple, el venjador se sent transformat en «camudís», o sigui boa-constrictor o una serp del mateix tipus. En aquest cas haurà de, per haver assolit el seu propòsit, fracturar tots els ossos de la mà de l'enemic abans que aquest mori. Si la mort a venjar ha estat consumada amb una arma, aleshores el venjador devé jaguar o tigre. Aleshores pot operar pel mitjà que cregui convenient. Però de cap manera no prescindirà de mossegar la gorja del punit, abans de morir... A mi tot això va semblar-me d'un interès documental molt pujat. Però els ulls de Jimmy expressaven sensacions ben diverses que les meves. Va tractar de fer-me entendre que si Alícia o jo quèiem a les mans d'un parent del jove caribe... Cert que aquell era mort de malària. Però no era menys cert que jo li havia injectat quelcom al braç amb l'ajut d'una xeringa i que li havia fet empassar comprimits a pretext d'alleujar-lo. Això havia decidit la nostra sort!... Per als indis, l'agulla d'injectar era quelcom semblant a les seves fletxes emmetzinades. I les meves píndoles s'adeien molt als peixos que llancen al riu per a exterminar els peixos caníbals.

Jimmy no deixava de repetir-se:

—Kanaim us perseguirà!...

Per òtot això semblava tan fantàstic que ni Alícia ni jo no podíem resoldre'ns a prendre tota la història per altra cosa que una hiperexcitació del cervell de Jimmy, efecte del contacte amb la jungla, pedrera de supersticions.

CAPITOL VI

CAPTURA D'UN JAGUAR AMB FORMA HUMANA

Res no era prou a evitar que els negres, dedicats a remar, palesessin una nerviositat creixent. Aquesta va anar en augment quan, en tombar el dia, vàrem oir ressonar dins de la jungla ecos de tam-tams. El so era tan fort com les canonades i els ecos el repetien d'una riba a l'altra. Els negres s'ajupiren damunt dels bancs i varen començar a gemegar, millor que cantar, una nova variació del seu cant habitual. La cançó alegre dels primers dies era vinguda a parar en un plor unànime, que arrossegava treballosament els mots. El to baixava a mesura que s'intensificava el tam-tam. Els negres sospiraven:

«Ai... ai... ai... ai...
Oh riu, protegeix-nos!
ai... ai... ai... ai...
Oh riu, siguis bo amb nosaltres
ai... ai... ai... ai...»

La barca saltava sota la impulsió histèrica que li imprimien els nois. Ben aviat, damunt la riba més propera, el «bowman» o cap dels negres, va signar quelcom amb el dit:

—Els indis!—cridà.

Com de fet, poguérem veure destacar-se de la vora una canoa que venia allà on èrem. No ens era possible fer el desentès. Tant si venia en so de pau com en so de guerra, no podíem fer altra cosa que sortir-li al pas i abordar-la. A una ordre meva, el cap dels remers, amb un cop del seu petit rem-timó, orientà la nostra barca en la direcció de la canoa, que, així mateix ens venia a trobar, seguint les frondositats verdes de la riba.

—«Meare»!—cridà el negre.

Aquesta és la fórmula de salutació amical a la jungla. El temps que va trigar a deixar-se oir la resposta ens va semblar un segle. A l'últim ens arribà un «Meare» gutural, proferit per la gorja d'un indígena. La seva canoa va atansar-se al nostre petit vaixell. Alícia, per instint, va amagar-se sota el banc, en veure tan aprop les cares ferotges dels naturals, damunt les quals els tatuatges distintius de la tribu contrastaven per la seva lletgesa amb l'expressió, per natural calmosa i plàcida, dels rostres.

Després d'un curt intercanvi de mots, Jimmy finalment, segur d'ell mateix, va explicar-me que aquells homes eren Macusins i no professaven respecte nosaltres, altra cosa que sentiments cordials.

Acabàvem d'entrar al seu territori. La tribu dels Macusins és molt poc coneguda. Alguns savis pretenen que són antropòfags, de tipus caçador, però fàcils d'abordar, àdhuc que aquests indis no siguin pas massa exemplarment dòcils.

Eren ells els qui ens havien obsequiat amb el concert de tam-tam que ens va fer passar tan mala estona. Era el senyal amb què comunicaven als altres campaments que un grup de blancs i de negres acabava d'entrar al seu territori.

De fet, la paraula «tam-tam» no s'ajusta del tot a la realitat. La telegrafia sonora que acabàvem de sentir l'obtenien els indígenes colpejant amb matraques la soca de l'arbre gegant anomenat «Mora». Aquest arbre és buit i la seva medulla es podreix enterament. D'aquesta manera, el que a cop de vista ens sembla una soca sòlida, no és altra cosa que un tub buid i sonor.

La manera amb què els Macusins ens palesaren la seva voluntat val la pena d'ésser bona contada. Drets a la seva petita canoa de fusta, varen vigilar un moment, amb tota atenció, la profunditat de l'aigua. Després, bruscament, un d'ells, arquejant el braç, va llençar el seu arpó. El riu va remoure's i va entrar en revolució. L'arma va desaparèixer ràpidament, arrossegant una corda prima. Aleshores varen engrapar entre molts la corda i començaren d'estirar-la suaument fins a recuperar l'arpó, que s'agitava en tots sentits. Un peix enorme havia estat travessat. Amb tot d'exclamacions joioses, els indis acabaren la bèstia, i tot seguit ens l'oferiren, i es divertiren molt amb la nostra admiració. En justa correspondència per aquest bon procedir, els oferírem un gros bocí de xocolata. El primer que el va haver, va llepar, golafre, la llaminadura i, fet això, la va passar al seu veí. Així, successivament, anà circulant aquest nou estil de colomet de pau. I la cosa va prolongar-se fins que tot el xocolata va quedar enterament fos.

Havíem devingut bons amics! I aquests amics havien de prestar-nos aviat un concurs preciós. Efectivament; ens varen servir de guies a través d'aquesta regió totalment desconeguda per nosaltres, la més estranya probablement que hom pugui descobrir a la superfície de la terra. En l'espera vàrem decidir plantar les nostres tendes després d'un calorós adéusiau als menjadors de xocolata.

Alícia, ara, s'havia avesat tant a la jungla, que fins gosava deixar-la anar per les seves, sense aquella vigilància estreta que ens va ésser tan necessària en començar. S'havia habituat meravellosament a la nova vida i havia après, sense dificultat, tot el que li calia saber. N'estava tota ufanosa!

A dir veritat, era jo el qui, els primers dies li havia fet agafar por, descrivint-li els perills a córrer, voltant-la de guàrdies de corps i adoptant totes les precaucions que hom pugui imaginar. Però sempre, fins quan es refugiava sota la tenda, esglaiada per algun aspecte de la vida a la jungla, feia una mica el posat de mofar-se d'ella mateixa, com si comprengués que feia concessions a la tradició que vol que les novícies tremolin sempre que s'apropen al domini prohibit.

Vàrem instal·lar-nos al nostre campament. Els negres de seguida s'ocuparen de cercar babuins udoladors, dels quals són llaminers i consideren com un plat escollit. Jo havia descobert una parella d'aquests animals molt prop de nosaltres i, sense fer glatir els braus negres, vaig donar-los autorització per a iniciar la caça. La cosa no va pas ésser llarga. Encara no havien acabat de deixar-nos, vàrem oir trets de fusell i, en resposta, el crit terrorífic i allargassat del simi. Un xic més tard, els negres estaven de tornada al campament, i portaven damunt les espatlles les despulles de les seves víctimes, la formosa pell de les quals s'omplia de sang. Alícia tenia curiositat per tastar el rostit de babuí. Sigui com sigui, el plat que hom va oferirnos una hora més tard, el trobàrem delicios. Però mentre els negres preparaven la carn, per tal de rostir-la al foc, fent servir una branca d'ast, se'm va suggerir una idea. Vaig cridar el nostre cap Macaco i li vaig confiar en secret un tall ben sucós de la cuixa, encomanant-li que en fes una sopa. Alícia, a la qual va ésser servit el plat d'una manera imprevista, no sabia avenir-se del goig de poder submergir la cullera en un brou... ni més ni menys que si es trobés a les terres civilitzades. Cregué, tanmateix, que l'havien confeccionat amb conserves de les que portàvem nosaltres.

—Es deliciós!—deia tot menjant. —En tenim encara molt?

No vaig tenir més remei que confessar-li que acabava de menjar sopa de simi. No sabria pas com descriure la sorpresa la consternació i fins el disgust di de la venjança», que teníem mig oblidat, però que es disposava a fer que ens en recordéssim. Hi havia símptomes de tempesta i ens havíem refugiat sota les tendes, quan vam oir la veu de Jimmy amb un gran crit:

—«Kanaim!... Kanaim!...»

A l'acte vaig capir el que això significava. El germà de l'indi mort ens havia aconseguit i perseguia la seva venjança. Ens vàrem precipitar a la vora del riu i vàrem guaitar en la direcció que Jimmy assenyalava. Movent-se lentament per l'espessor del bosc, era visible un home nu, el cos del qual era cobert de ratlles blanques i grogues. Un «home jaguar» lluent, sota la claror enlluernadora del dia equatorial que inundava la riba, el jaguar Kanaim adquiria l'aparença d'un aspectre fantàstic, una mena de fantasma irreal dibuixat damunt la verda brossa, quelcom com un espectre molt diferent, però, d'una ànima en pena. Podiem veure com botava d'un arbre a l'altre. De temps en temps s'hi estava enfilat. Tot d'una es deixava caure a terra. La seva actitud, flairava inseguretat. Era un malalt. Sens dubte, la malària que se n'havia endut el seu germà, anava a fer d'ell una nova víctima.

Vaig donar ordre a tots que s'armessin. Era absolutament imprescindible que capturéssim aquest home. Si ens descobria i en acabat es feia fonedís, anava a constituir una amenaça constant per al nostre campament. Vàrem poder veure com preparava un fletxa emmetzinada. Esperàvem que se'ns apropés i observàrem com estenia l'arc i posava en ell la fletxa. A la fi ens h: la vist. Sortosament estàvem en guàrdia.

Bruscament, Jimmy, al qual havíem perdut de vista, va reaparèixer entre el brancatge, damunt

(Seguirà el proper diumenge)

(Prohibida la reproducció)

Versió catalana de JOSEP M.ª FRANCES

MALA COSA!... La foto precedent ens fa veure una de les raons que Mrs. La Varre va tenir per a no banyar-se al riu Essequibo. L'indígena gronxa davant d'ella una anguila elèctrica, morta. Tocar-la quan es viva podria originar una descarrega, sovint fatal

PASSEIG ENVEJABLE Heu vist mai un brànquiló que camina? Mrs. Alícia La Varre si que l'ha vist. I no tan sols l'ha vist. L'ha guaitat, somrient, com i passejava pel dors de la mà

Aquesta colpidora foto — tal vegada un dels més visibles contrastos entre la civilització i la jungla, impressionats enguany — ens presenta Mrs. William La Varre, muller de l'explorador, asseguda en una de les barques, talment com un reflex humà de la vida civilitzada enmig de la jungla de l'Amèrica salvatge. Els gegants negres arrapats al rem, es giren a es guardar-la amb curiositat

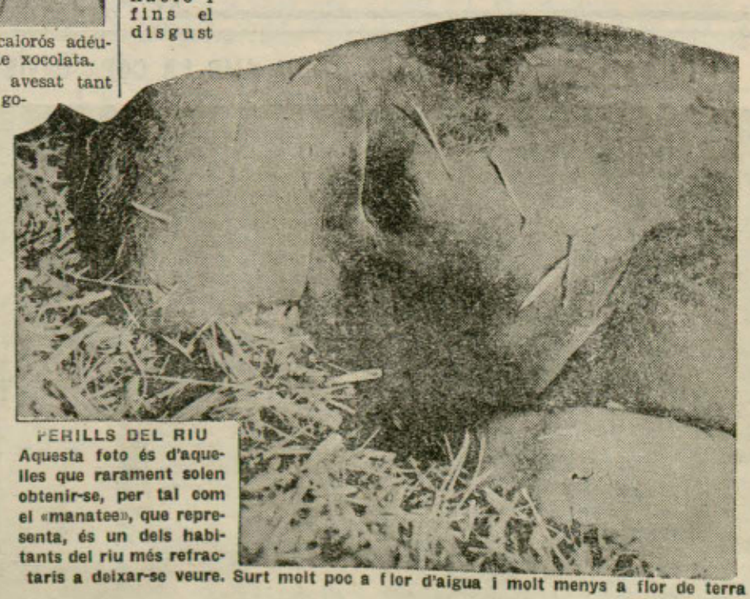

PERILLS DEL RIU Aquesta foto és d'aquelles que rarament solen obtenir-se, per tal com el «manatee», que representa, és un dels habitants del riu més refractaris a deixar-se veure. Surt molt poc a flor d'aigua i molt menys a flor de terra

Copyright OPERA MUNDI

LA HUMANITAT lluita pels ideals catalans i republicans

RADIO

UNIO RADIO, S. A.

Emissió Ràdio Barcelona

PROGRAMA PER A VUI, DIJOUS

7'15: Primera edició de «La Paraula». Diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.
8'—: Senyals horaris de la Catedral. — Lliçó de gimnàs radiat, a càrrec de la Federació de Gimnàstica. — Discos.
8'20: Segona edició de «La Paraula». Diari radiat de RADIO BARCELONA. Edició dedicada a les comarques catalanes. — Discos.
9'—: Senyals horaris de la Catedral.
11'—: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

MIGDIA

12'—: Senyals horaris de la Catedral. — Secció Femenina. — Música selecta en discos.
12'30: «Plat del dia», del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.
13'—: Senyals horaris de la Catedral. — Lectura del programa.
13'02: Cotitzacions.
13'08: «Cocktail del dia», de Pere Chicote. — Programa de discos variats.
13'25: «Cockt ail d'avui», del Restaurant Brasserie Tivoli.
13'30: Informació Teatral i Cartelera. — Continuació del programa de discos.
13'50: Secció Cinematogràfica. — Conversa cinematogràfica, per J. Cuesta Ridaura.
14'—: «La Paraula». Emissió de les dues de la tarda. Informació de Barcelona. — Actualitats Teatrals i Musicals.
14'30: «El fet del dia», per Joan Alavedra. — «Butlleti Oficials de la Generalitat de Catalunya». Sumari del número publicat avui. — Continuació de les Actualitats.
14'55: Borsa del Treball, de «E A J 1».
15'—: Sessió Radiobnèfica. — Discos escollits.
15'15: «La Paraula». Emissió d'un quart de quatre de la tarda. Directament des de Madrid. Ministeris. Resum de la «Gaseta». — Continuació de la Sessió Radiobenèfica.

TARDA

16'—: Programa de discos.
16'—: «La Paraula». Emissió de les sis de la tarda. Informació general. — Programa del Radioolent. Discos a petició de senyors subscriptors de RADIO BARCELONA
18'30: Suplement de «La Paraula», dedicat a la Secció Infantil de RADIO BARCELONA. Rondalles, contes, consells útils, etc. — Continuació del Radioolent.
19'45: Cotitzacions de monedes.

NIT

20'—: «La Paraula». Noticiari esportiu. — Programa de discos selectes.
20'45: Noticiari des de la Redacció de «La Publicitat».
20'55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.
21'—: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.
21'05: Orquestra de RADIO BARCELONA. — Programa Schubert.
21'30: Recital per la soprano Conxita Oliver.
22'05: «La Paraula». Emissió de les deu i cinc del vespre. Directament des de Madrid. Resum de les informacions radiades durant el dia.
22'15: 1er. Parlament del Delegat de la Federació Catalana de Societats de Teatre Amateur senyor Segimond Rovira. 2on. El poema en un acte d'Ambrosi Carrion, que porta per títol: «A Posta de Sol», interpretat pel quadro escènic «Mossèn Cinto», del Foment Autonomista Català, de Barcelona. Primer premi del Teatre Amateur 1935.
24'—: «La Paraula». Emissió de les dotze de la nit. Darreres informacions.

FI DE L'EMISSIO

EAJ - 39 - RADIO BADALONA

12: Obertura. Senyals horaris. Música variada en discos.
13: Fragments de sarsueles.
14: Música selecta.
14'30: Fi de l'emissió.
19: Obertura. Senyals horaris. Música selecta.
19'30: El disc del radioient.
20: Cotitzacions.
21: Noticiari i servei meteorològic.
21'15: Concert selecte pel «Quartet Badalona».
22: Jazz.
22'15: Notícies de rPemsa des de Madrid.
22'30: Jazz.
22'45: Fi de l'emissió.

La Música

LA BANDA MUNICIPAL A SANTS

En compliment de l'acord pres per l'Ajuntament, la Banda Municipal donarà un concert simfònic popular a la Plaça de l'Església (Sants), divendres pròxim, dia 2 d'agost a un quart d'onze del vespre, si el temps ho permet, i s'executarà el programa següent:

Primera part: Simfonia inacabada, Allegro moderato, II Andante con moto, (Schubert); Der Freischutz, Obertura, (Weber).

Segona part: Coral variat de la cantata núm. 140, (Bach); Nupcial, sardana, (R. Lamote de Grignon); Encís del Divendres Sant, del «Parsifal», (Wagner); Els mestres cantaires, Obertura (Wagner).

EMILI VENDRELL I ALEXANDRE VILALTA, A GELIDA I A IGUALADA

Després dels èxits assolits darrerament pels eminents artistes Emili Vendrell i Alexandre Vilalta, els dies 3 i 7 del present mes d'agost es presentaran novament a Gelida i a Igualada, respectivament, continuant la seva gira de concerts que amb tant d'encert fou començada.

Els programes, d'un alt interès artístic, contenen entre altres, obres de Beethoven, Schubert, Chopin, Toldrà, Pujol i Longàs, a remarcar especialment «La Balangueira» i «L'Emigrant», de Vives i «La Vançó de Taverna» d'Apelles Mestres de les quals Emili Vendrell fa una creació personalíssima.

La Justícia

TRIBUNAL DE VACANCES

Causes diverses. — En aquest Tribunal es veieren tres causes: la primera contra Modest Arcondo, acusat de temptativa de robatori, per al qual el fiscal demanà la pena de 300 pessetes de multa. El segon fou contra Salvador Sànchez i Eduard Araujo, que es conformaren amb la pena de quatre mesos, que els demanà el fiscal. L'altre processat va ésser Antoni Clemente, que també es va conformar amb la pena de quatre mesos i un dia, que li demanà el fiscal, pel delicte de furt.

AMARATGE FORÇOS D'UN HIDROAVIO SENSE QUE HAGI OCORREGUT CAP DESGRACIA PERSONAL

Ahir, al matí, l'hidroavió «S. 26» de l'Escola de l'Aeronàutica Naval, mentre estava efectuant un vol de pràctiques, va tenir d'amarar davant el riu Besòs, a conseqüència d'una avaria al motor. L'amaratge va fer-se feliçment per la qual cosa no es registrà cap desgràcia personal.

En saber-se l'incident, va sortir de l'Aeronàutica el torpediner número 17, el qual remolcà l'hidroavió fins al moll del contradic per tal de procedir a les reparacions oportunes.

Noticiari

—El Consell Directiu de l'Associació Euterpense dels Cors de Clavé, posa a coneixement de les societats corals aliades a aquesta que, per a la propera expedició a Palma de Mallorca, durant els dies 24 al 29 del vinent agost i essent el nombre limitat de 400 places, prega a totes les seves federades enviïn a la Secretaria, el nombre d'expedicionaris quan més aviat millor, i no a darrera hora com sempre succeeix en totes les expedicions.

Excursió d'estudi

Han sortit amb el seu lot «Mercedes», el nostre amic el doctor Ferran Rubió i Tudurí, acompanyat dels seus col·laboradors els doctors Hans Eisner (procedent del «Kaiser Wilhelm Institut» de Berlín), i Josep Maria Vallès, vinculats tots dos a l'«Institut de recerques biològiques Andròmaco».

La finalitat d'aquesta excursió és la d'estudiar la vida dels grans fons mediterranis.

NATALICI

El jove matrimoni Concepció Casolà i Ramon Vallmajor han vist alegrada la seva llar amb una formosa nena, que nasqué el dia 30 proppassat.

Mare i filla es troben en perfecte estat de salut.

Rebin la nostra coral felicitació els nous pares i especialment el nostre amic Felip Vallmajor, el qual acaba d'ésser elevat a la categoria d'avi.

RESTAURANT HORTA VALENCIANA
TORRE SAN SEBASTIAN. (Telèfon 14342)
Menjadors instal·lats en típiques barraques valencianes — Especialitat en la paella, llagosta barceloneta i pollastre a l'ast, estil Horta

VENDA I CLINICA
D'ENCENEDORS
CASA SUBIROS
Hospital, 42 - Tel. 13651

FARRE PIJUAN
METGE ESPECIALISTA
PELL -- VIES URINARIES
DEFECTES SEXUALS
Rambla de Canaletes, 11, primer

AUTO-ESCOLA
Fundada l'any 1912
L'AS de l'automobilisme

Ensenyança completa de conducció fins a obtenir el Títol, Reglament, Mecànica i cotxe per a l'examen
TOT 75 PESSETES
Preu únic
Només act. Rapidesa i economia. L'única que en vuit dies prepara els alumnes per a examinar-se de 1.ª classe i 1.ª especial. Si us voleu convèncer, consulteu oficines:
CORTS, 412

COMPANIA TRASMEDITERRANEA
MADRID: Passeig de la Castellana, 14. — BARCELONA: Via Laietana, 2
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les 12. Efectuaran el servei les motonaus «CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (llevat els diumenges) de Barcelona i Palma, a les 21 hores per les motonaus «CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»
SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA - MAO I BARCELONA - EIVISSA
LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Càdiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife i Freetown, Santa Isabel de Fernando Poo, Bata, Kogo i Rio Benito pels vaixells «CIUDAD DE CADIZ» i «LEGAZPI»
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN MELILLA VILLA ALHUCEMAS - CEUTA i VICE-VERSA
Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els dilluns d'Oran els dimarts; d'Oran cap a Alacant, els dimarts i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres.

Camiseria - Corbateria
Ferrer Batlles
36, Boquería, 38
VESTITS BANY :: BARNUSSOS
CAMISES PLATJA :: Camisa RAGLAN (Patentada) : Mitges FERRO de garantia
PREUS BARATISSIMS

Ybarra y C.ª, S. en C.
Línies regulars de grans vapors per als destins que es detallen
SERVEI RAPID ENTRE BARCELONA I BILBAO
Sortides tots els DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Malaga, Sevilla, Vigo, Villagarcia, Corunya, Musel, Santander i Bilbao. Alternant-se les escales de: Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes
SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO cada dues setmanes
Sortides els DIVENDRES a la nit, cap a Tarragona, Sant Carles, Vinaroç, València, Culiera, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almeria, Melilla, Motril, Malaga, Ceuta, Càdiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Marin, Villagarcia, Ferrol, Corunya, Avilés, Musel, Santander, Bilbao i Pasajes
SERVEI ENTRE BARCELONA, SETE I MARSELLA
Sortides quinzenals els dijous cap a Sète i Marsella
Servei quinzenal cap a GENOVA
La càrrega es rep al Tinglado de la Companyia Moll del Rebaix Teléfon 13585
SERVEI RAPID CAP AL BRASIL - PLATA per moto-transatlàntics correus espanyols
Sortides fixes cada 21 dies
Cap a SANTOS, MONTEVIDEO i BUENOS AIRES sortirà el dia 13 agost del 1935, la magnífica motonau
«CABO SAN AGUSTIN»
que admetrà passatgers i mercaderies
La càrrega es rep fins la vetlla del dia de sortida, al tinglado núm. 3 del Moll de Balears, telèfon 18274
Consignataris:
FILL DE ROMUL BOSCH, S. en C.
VIA LAIETANA, 9 TELEFON 22057

VIATGES A MALLORCA
3 dies amb excursions (quilòmetres 209), pessetes 71'80, més 28'20 (passatge d'anada i tornada). Total: 100 pessetes
Primer, C. Bellver; segon, Soller; tercer, C. Drac (amb entrada)
3 dies amb 3 excursions (quilòmetres 351), pessetes 80, més 28'20 (passatge d'anada i tornada). Total: 108'20 pessetes
Primer, Soller; segon, C. Drac (amb entrada); tercer, Inca-Pollensa i Formentor
4 dies, pessetes 95, 5 dies, pessetes 107'50 (3 excursions) sense passatges
Condició TOT PAGAT, hotels primera, autos o autocars, beneficència, impostos, propines, etc., etc. SORTIDA DIARIA des d'una persona. Agents especialment autoritzats per la COMPANYIA TRANSMEDITERRANIA per a la venda i reserva anticipada de passatges. Descomptes especials a Entitats Culturals, Esportives i Obreres Solament tracteu directament amb l'UNICA
AGENCIA DELS HOTELS DE MALLORCA
(Representació, sense intermediaris, dels millors Hotels)
Rambla del Centre, 35 : Tel. 15457 : Barcelona
Resten lliures algunes Delegacions per a pobles de Catalunya

MERCAT D'OCASIONS
COMPRA / VENDA / CANVI
DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIURE I DE COSIR, MALETES, DISCOS, etc.
TOT D'OCASIO
CORTS CATALANES, 414
Telèfon 30422 BARCELONA

CLINICA GALLEGO - VIES URINARIES
Carrer Nou de la Rambla, 18 — PELL SANG VENERI PROSTATA MATRIU IMPOTENCIA DIATERMIA — Director: Dr. Riu Porta — Consulta, 11 a 1, 4'30 a 9. F. 10 a 1

APARELLS FOTOGRAFICS
PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES
REL·LICULES - PATHE BABY - MAQUINES
FONOGRAFS DE TOTES MENES DISCOS, etc.
RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA
JOIES - BRILLANTS
TOT de VERITABLE OCASIO
COMPRA, VENDA i CANVI
CASA BAGUES
Carrer de Sant Pau, 6 (prop Rambles) Tel. 14237
BARCELONA

Secció d'anuncis per paraules

Les dues primeres ratlles: 1 pta.; per cada ratlla de més, 0'30: els dimarts, dijous i diumenges, un 50 per 100 de descompte

OFERTES i DEMANDES

SENYORETA s'ofereix per a donar injeccions. Preus modestos. Duana, núm. 2, tercer.

MOSSO O COBRADOR, desitja col·locació 45 anys i bones referències. Escriure a LA HUMANITAT núm 534

SRA. VIDUA amb informes desitja treball per a hores o tot el dia, despatx, clínica, etc. Esc. a LA HUMANITAT núm. 305.

XOFER cerca col·locació, casa particular, trans ports o bé per temporada. Escriure a **La Humanitat.** Núm. 311.

PER CORRESPONDENCIA en francès dues hores al dia, em contractaria. Escriure a **La Humanitat.** Núm. 312.

S'OFEREIX per a traduccions del francès a l'espanyol o català, persona apta. Escriure a **La Humanitat**, núm. 300.

FALTA aprenenta treball fàcil. Pere Serafí, 7, 1er. 1a. (Gràcia).

REPRESENTANTS pràctics per a la venda de vins per Barcelona i altres centres consumidors. Escriviu Apartat 24. Vilafranca del Penedès.

SOCI CAPITALISTA per a muntar negoci de bons rendiments. Escriure **La Humanitat.** Núm. 316.

CATALA. Correcció d'originals i proves d'imprenta. Estil i ortografia. Preus mòdics. Tel. 80990.

DISPESES

CASA PARTICULAR, pensió, confort. Aribau, 143, entl. 1ra.

BAILEN, 74, entl. 1a. llogo habitació.

PENSIO DEL CARME prop Rambles, a. corrent, bany, tot estar des de 150 ptes. Carme, 12. E.

LLOGO 2 habitacions. Cera, 36, 4rt. 2a.

FLORIDABLANCA, 99, 2on. 2a, habitació 1 o 2 amics, tot estar o sols dormir. Asc., bany., tel.

DIPUTACIO, 139, pral. 1ra., desitjo dispesers a tot estar.

MENJARS VEGETARIANS i de règim veg. ptes. 2'50. Pelai, 12, pral. 2na.

PENSIO PRAT, habitació 2 llits, pensió completa. Abonament a menjar, **35 ptes. setmana.** C. Nou Rambla, 12, 1er. 2.a

PENSIO de 6 a 9 ptes., lixos. des de 150 ptes. tot confort. Pl. Macià, 18. pral

MOLT ECONOMIQUES llogo habitacions. Tamarit, 82, pral. 3ra.

FALTEN 1 o 2 amics, sols dormir o tot estar. Raó: carrer Freixures, 17, Lleteria.

PROP DE LES RAMBLES, amb habitació independent es desitja un o dos senyors tot estar. Doctor Dou, 12, pral. 1a.

CASA PARTICULAR, prop de les Rambles desitja un senyor tot estar, tracte familiar, 30 $ al mes. Raó: Doctor Dou, 6. Forn.

COBERTS a 2'50, entreteniments i 3 plats a elegir a la carta, pa, vi i postres, tot superior. Ronda St. Pere, 11, pral.

RAMBLA CATALUNYA, 20, 2on. 2na. Econòmica pensió, confort.

PENSIO BELTRAN, 5 ptes. diàries, setmanals 30 ptes. Tot comprès. Carme, 64. pral. T. 24240.

SRA. SOLA desitja jove rentar i dormir. Molt econòmic. Carrer Badal, 95, 2on. 1a. (Sants).

LLOGO habitació a senyora o senyoreta, amb referències, prop tramvia línies 12, 14, 15, 59 i 58. Escriure a LA HUMANITAT. núm 303.

MENJARS per a estiu, 3 ptes. Ausiàs March, 31. principal segona.

ESPLENDIDS coberts, entreteniments i 3 plats, a 3 ptes. i 2'75 per abonament de 15 àpats, servei acurat. Pensió Laietana. Pl. Berenguer, 2.

PENSIO ANOLL, bones hab. pensió comp. des de 125 ptes. mes o 6 dia: Abonaments, mensuals o quinzenals. Jaume I, 11, 1er. 2na.. Tel. 13939.

CERDANYOLA, pensió en casa-torre, bon menjar, 8 ptes. dia. Dos minuts bosc. Raó: Pl. S. Agustí Veil, 11, pral. de 7 a 8.

HABITACIONS sols dormir. Carretes, 75, 1er. 3a.

LLOGUERS

HABITACIO, lloc cèntric, cedeixo a bon preu per a guardar-hi objectes. Escriure **La Humanitat.** Núm. 315.

PISOS nous, 45 ptes. 4 dormitoris, 2 bal. gran safareig, lloc sanitós, a S. Adrià. Raó: Borrell, 171, bar. Barcelona.

MAGATZEM - SOTERRANI, 6 duros. Borrell, 5, pral. 1ra. de 4 a 6.

DESITJARIA pensió fora de Barcelona, preferentment muntanya, per un mes. Escriure a **La Humanitat.** Núm. 302.

HABITACIO per a senyor, 30 ptes. Avinyó, 34, 2on. 1ra.

PIANOS de lloguer. Bruch, 78, entresol. Casa Bieger.

MAGATZEMS, des de 10 duros. Gavà, 114. Climents.

MAGATZEM, 16 duros mes. Hospital, 87.

LOCALS clars, propis per a indústries lleugeres, amb o sense habitació. Raó: Carretes, 13.

MUDANCES: Conductores-autos, des de 8 pesetes h. Cadena, 22. Tel. 17174.

DESPATX, amoblat, tel. Fiveller, 39, entresol 2a.

PISOS moderns, 78 - 80 ptes., casa nova. Leyva, 51, prop mercat Hostafrancs.

GRAN SOLAR, enfront estació. Monturiol, 25. (Clot).

CASETES, llogo, preu econòmic, per a estiuejants. Raó: Corbera Baixa de Llobregat (Estanc)

PER A METGE O PERRUQUER, 2 espléndids salons amb balcó, en pral. cèntric. Poble Nou. Raó: Pere IV, 121. Torneria.

PISOS, 70 ptes., aigua inclosa. Sepúlveda, 97.

ENNA, 274 (P. N.) pisos complets 11 i 12 duros amb safareig, prop mercat.

DIPUTACIO, 424, pisos a 85 ptes., ascensor.

LLOGUER DE MOBLES nous, gran assortiment. Camera Sevillana, S. L. en liquidació. Pg. de Gràcia, 101.

PISOS des de 16 duros, amb bany i galeria tapada. València, 45, entre Rocafort i Entença.

PISOS, 16 - 17 duros. Vallirana, 33 i 35. S. G. 4 dorm. Aigua i porteria gratis.

PISOS, nous, bany, asc. tel. 21, 22, 23 duros. Corts, 300, prop Pl. Espanya.

HABITACIONS pròpies despatx, balcó c. prop Rambles. Raó: Pl. Bonsuccés, 3, 2on.

GUARDAMOBLES públic i econòmic. Campo Sagrado, 21. Tel. 35804.

LLOGUER DE MOBLES per a pisos i torres. Rambla Catalunya, 97, (Casa Moreno).

LLEVADORES

GRACIA GARCIA. Llevadora. Consultes gratuïtes. - Floridablanca, 99, entl. 4ta. - Tel. 35747.

TERESA ZURITA. Llevadora. - Paris, 19, - Telèfon 35391.

CONCEPCIO JOFRE DE CARBO. Llevadora cirurgiana. - Rda. St. Antoni, núm. 24 - Tel. 23541.

HIGINIA RUIZ. Llevadora cirurgiana. Consulta gratuïta - Tallers, 76 bis-Tel. 21845.

ADVOCATS

J. TAULER PALOMARES. Advocat. Sant Pau, 74 - Tel. 23449.

TOMAS JORDI BLANC, advocat, Procurador dels Tribunals. Psg. de Gràcia, 47, 3r. 1.a Telèfon 76163. Barcelona.

JOSEP Ma. ESPANYA- Advocat Rosselló, 253.

JOAQUIM JUANOLA I MASSO, advocat; Lliuria, 39. Tel. 19589. Barcelona.

JOSEP LLISTOSELLA, advocat. Lliuria, 93. Telèfon 78052. Barcelona.

MANUEL DOMINGUEZ, advocat. Corts Catalanes, 564, 1er. 1a. Tel. 32171. Els **divendres** a Vilafranca del Penedès. C. Palma, núm. 32.

JOSEP M. PI I SUNYER, advocat. Rambla Catalunya, 67. Tel. 70623. Barcelona.

G. RAMOS DE LA REGUERA, advocat. Despatx de 6 a 8. Anselm Clavé, núm. 11. Tel. 15477.

METGES

DR. JOAN MIRANDA. Malalties dels nens. - P. de Gràcia, 4 - Tel. 12133. Barcelona.

DR. JOSEP PIFARRE. Metge cirurgià. - Av. 14 d'Abril, 338, pral. 1.ª Tel. 54154. Barcelona

DR. JOSEP LLURBA. Dermatòleg. - Salou, n. 2 - Tel. 35112. Barcelona.

DR. RAMON FOLCH. Obstetrícia i ginecologia. Mallorca, 257 - Tel. 81301.

Dr. ROSSELL - Passeig de Gràcia, 106, pral. 2a.

MALALTIES dels nens. Modern tractament. Doctor J. Sala. De 3 a 6. Corts, 282. - Tel. 35283.

Dr. FRANCESC ORTES PARERA. Numerari de terna de l'Excm. Ajuntament de Barcelona. Especialista en malalties internes. Consulta de 4 a 5. Aragó, 224, pral. T. 10158.

Dr. JOAN CAMPROBI. Parts i malalties de la dona. Bruch, 49, principal. — Tel. 11622.

Dr. J. FERRER ESPIGOL. Cirurgia en general. Plaça del Born, 19. Telèfon 25845.

VENDES

GANGA, menjador nou per 450 ptes. venc. Balmes, 171. Ebenisteria.

CASTELLDEFELS Espléndida caseta de bany, tocant al Restaurant «Mar i Sol» i lloc guarda cotxes, traspassaré per 3.500 ptes. Informes a LA HUMANITAT.

BAR MENJARS traspasso per no poder atendre'l. Lloc cèntric prop Rambles. Bon negoci. A. de Cabo. Francesc Layret, 124, bis, 4rt. 2na.

PIANO 50 duros, venc. Sèneca, 25, 4t. (terrat). Visible de 12 a 2.

COMPRO MOBLES, pisos sencers, gèneres tota mena. Magatzem de Vendes. Escudillers, 10. - Tel. 15642.

BAR amb habitació, venc, prop Rambles a prova. Raó: Nou de la Rambla, 42 (Colmado).

MAQUINA escriure, teci. universal, dos colors, retrocés, 150 ptes. Corts, núm. 600.

CALCULADORES I SUMADORES, noves i d'ocasió. J. Vidal. Pg. de Gràcia, 114. Tel. 75820.

CALDERES de vapor, usades. Pere IV, 150.

REBEDOR renaixement, per 95 ptes. nou, ganga. Viladomat, 134, fàbrica.

VENC tricicle nou. Tardes. Roger de Flor, 92.

VINS DE VALDEPEÑAS, a 5 ptes. els 8 litres, proveu-los. «Bodegas de Valdepeñas» Telèfons 54117 i 53977.

ENCARREGUEU o com preu els mobles a Quincoces, constructor moblista. Estalviareu. Aribau, 95.

PER A TOTA MENA de treballs de paleta, projectes d'obres i pressupostos, adreçar-se a Francesc Benavent, c. Angels López de Ayala, 66, 2a. Telèfon 35537.

IMPRESSORS: vinyetes i altres en bon estat a preu de metall. Alcolea. 121. Sants.

AUTOS ocasió, per a tots preus i gustos. Aguilar - Corts, 415.

TERRENYS a terminis, 5 duros al mes, en urbanització amb pins, aigua i electricitat. Pelai, 3, pral. Sastreria.

MOBLES i matalassos a terminis, sense fiador. Car. Santa Anna, 18.

MOBLES ocasió, mobles preus inversemblants. No comprar sense visitar abans aquesta casa. Muntaner. 18.

GRAN ocasió mobles no compreu sense visitar-nos Borrell, 66, i Floridablanca, 90.

APARELLS ràdio des de 150 ptes. garantida un any. Paloma, 20.

GOSSOS de caça «Pointers» 2 i 6 m. econòmics. Pau Iglesias, 36, entresol.

BILLARS, econòmics, per a cafès i torres. Vda. de M. Sànchez. Barbarà, núm. 12.

DIVERSOS

RADIO. Aparells de tota onda. Paloma, 20.

LITOGRAFIA, sistema Otiset. Manuel Sangüesa. Passatge del Crèdit, 8. Tel. 22605. Barcelona.

CARBONS VEGETALS. A Bel Carlos. - Regomir, núm. 3, i Ataulf, 6 - Telèfon 21323.

CANSALADERIA JOAN BARBANY. - Les millors qualitats i preus. - Plaça Llibertat, 2 - Tel. 70431.

GARATGE PROVENÇALS. - Pupilatges econòmics. Acurat servei en el rentat dels cotxes. Estació de benzina, petroli i benzol. - Mallorca, 515 - Tel. 55753. Barcelona.

FORN DE ST. MIQUEL. Servei a domicili de pastisseria i confiteria. - Pas. de Gràcia, 101, i Rosselló, 261. Tel. 71118. Barcelona.

MATERIAL PER A OFICINES. Objectes d'escriptori. Dibuix. Pintura. **Pere Bravo.** - Consell de Cent, 381 - Tel. 17835. Barcelona.

GELATINA MARTIGNOLE. - Aliment poderós per a persones delicades, garantit de carn i gallina. De venda als centres d'específics i bons establiments de queviures.

AGENCIA TRANSPORTS Josep Figueras, ex-ferroviari. Facturacions i recollida de mercaderies per ferrocarril, receders i camions. Informes ferroviaris, marítims i aeris. Informació sobre viatges col·lectius per ferrocarril i auto-car. Pau Iglesias, 25. Tel. 11329.

LLETERIA per a regentar. Informes i dipòsit metàl·lic. R. Unió, 20.

BAR FELICIANO. Servei acurat. Salmeron, 80.

OLIS I SABONS. Josep Salvador Porta. Servei acurat a domicili. Colomines, 6. Telèfon 14946.

L'ESCOCESA. Faixes i cotilles ortopèdiques. Hospital, 133.

MAGATZEMS de mobles «La Unió». Venles a terminis i al comptat. Carrer de Sants, n. 125 (prop del Mercat de Sants). No deixeu de visitar-nos. Telèfon 31704.

PERE SIMON. Articles ortopèdics. Carme, 51.

LLIBRES D'OCASIO nous, a preus reduïts i lots a preus baratíssims, els trobareu a la Llibreria Central. Muntaner, núm. 42.

ALIMENTS DE REGIM Casa Santiveri. Call, 22.

PREU UNIC per aprendre a conduir auto: 115 ptes. Corts Catalanes, 412 (xamfrà Vilamari).

IMPREMTA Laietana Diaris, revistes, periòdics i llibres. Opuscles i treballs comercials. Bou de Sant Pere, 9. Tel 20257.

ANGEL MARTI. Taller d'enquadernació (Martínez de la Rosa, 17. Telèfon 75352 - Barcelona).

A MONTE-CARLO, després de fer milions de números, he descobert un problema purament científic per a guanyar a la ruleta, a tant igual i al dia, sense exposar capital. Si als aficionats els pot interessar que em visitin i els demostraré amb proves, que crec que han de convèncer-los de la seriositat i honradesa de l'assumpte i de la meva persona. Carrer de Badalona, 10. Sants.

TINTORERIA JOSEP SOLANES. - Tots els treballs amb la màxima garantia. - Juan de la Peguera, 111 - Tel. 52757.

JOSEP MOREY. Consignatari de valxells.-Plata, 4 - Tel. 13836. Barcelona.

FARMACIA JOAN CONDOM. Medicaments químicament purs. - Rogent, núm. 58 - Tel. 51324. Barcelona.

FARMACIA I CENTRE D'ESPECIFICS E. MASPONS. Oberta fins a la una de la nit. Cotó hidròfil a 3'75 ptes. quilo. - Pau Iglesias, 7-Tel. 18391.

COMISSIONISTES, novelles, lliuraments pisos. Provença, 232.

HIPOTEQUES ràpides sobre cases renda, préstecs sobre terrenys i finques rústiques. Notariat, 7, entresol

ULLS DE POLL? Callicida Kamnol!

MORENES, fístules, garanteixo guariment complet, useu «Morenol». Demaneu prospecte. Passatge del Crèdit, núm. 4.

J. VILA FONTSERE. Impressor, tota mena de treballs comercials. Sepúlveda, 78. Tel. 34574.

BAR «LAS DELICIAS» de Pauli Colet. Especialitat en tota mena de peixos. Cobert comercial a 5 ptes. 4 plats a escollir. Pg. Nacional, 32. Telèfon. 19637. Barceloneta.

NICANOR SERRANO. Pintura i decoració. - R. Catalunya, 99 - Tel. 75419. Barcelona.

ALIMENTS DE REGIM Casa Sorribes. Salmeron, núm. 222 i Lliuria, 62.

J. COMA ROURA. Pau Iglésies, 47. Tel. 14298. Té els més riquíssims i selectes cafès torrats, que recomana per llur aroma i paladar fi.

RESTAURANT MIRAMAR. Únic a Barcelona per la seva temperatura agradable que s'hi gaudeix. Salons especials per a bodes i banquets.

PORTES metàl·liques Vilar. Maria Agulló, 56. Telèfon 53762.

SALO per a senyores d'Alfons Pujol. Permanents perfectes 12 ptes. Salmeron, 114, pral. 1er. Tel. 71153. Barcelona.

ES COMPREN autos vells per a fer ferro vell a Nàpols, 294. Tel. 52688.

FERROS i metalls vells. Rafael Agustí. Sant Gil, 14. Tel. 22956 Barcelona.

MAGATZEMS de colonials. Moll d'espècies. Joan Subirs Serra, Consell de Cent 617 T. 55810

JOSEP CANUDES, sastre. Preus moderats, sempre els darrers models. Sant Pau. 10.

AVIRAM i carnisseria. Ramon Eroles, Vallespir, 112. Telèfon 30366. Sants.

IMPRESOS de tota mena. Geli. La Granada, 1. Tel. 71083. Barcelona.

RELLIGATS patentats «Saturno». Llibres ratllats. Sobres. Estotgeria i manipulats. Consell de Cent, 141. Tel. 30865 Barcelona.

ARTICLES per a viatge, els trobareu a l'acreditada casa Ramon Olivella, suc. de F. Castelltort. Hospital, 141. Telèfon 17365.

JOSEP BELTRAN. Pintor decorador. - Sarrià, 98-Tel. 79246.

CAFE-BAR de Pere Uñó. - Plaça Sarrià, 6-Telèfon 70883

JOAN GRAU SERRADELL. Sastre. Sempre els darrers models.-Petritxol, núm. 12 - Tel. 13627.

TALLER de pedra artificial, dipòsits i mosaics, paviments i tots els derivats de la construcció. Francesc Borreda. Gavà, 37 i 39. Telèfon 30670.

FRANCESC TARASCO. Vins superiors. Servei a domicili. - Caldes, 8 - Telèfon 17656.

JOAN ALBERT SOLER. Constructor d'obres.-Claris, 78.

LEOPOLD MARTINEZ. Impressor. Especialitat en etiquetes per a farmàcies i laboratoris. Casa fundada l'any 1921. Tallers: Unió, 15-Tel. 16790. Barcelona.

UN NOM I UNA ADREÇA que cal recordar per vestir amb distinció. Creu Coberta, 99. Sastreria «El Negrito».

REPARACIONS en gas, aigua i electricitat. Casa Bachero. Carrer Gall, 70, hostafrancs.

CONSTRUCCIONS de fusteria. Mobles i decoració. Josep Chiva. Carrer Vilardell, 18. Hostafrancs

ORXATES Vda. Esplugues son les preferides pels bons paladars. Creu Coberta, 32.

REPARACIONS ràdio. Paloma, 20.

COLMADO RAMBLA. El més assortit en vins i licors de marques nacionals i estrangeres. Recomanem els nostres cafès insuperables. Servim a domicili. Rbla. Catalunya núm. 85. — Te. 76916.

ARQUES I BASCULES Ariso. Sants, 12.

JOSEP ORIOLA. Maletes metàl·liques per a automòbils de tots els sistemes. Torrent Vidalet, 78. Tel. 77188. Barcelona.

MALALTS. Pulmons Cor. Medicina general. Sífilis, Raigs X, Sol artificial. Dr. **Lluís Guesta** - Urgell, 20, pral. Consulta de 3 a 6.

RETOLS I ETIQUETES de totes menes per a aparadors. Mercaders, 36.

MOBLES ALTABA, elegància, durada, economia No compreu sense visitar aquesta casa. Jovellanos, núm. 2.

BALLS DE SALO. Acadèmia que garanteix el seu ensenyament, sota direcció d'experts professors i professores. Única acadèmia amb orquestra. Petritxol, 12, baixos, int.

En cap llar catalana no ha de mancar LA HUMANITAT

la humanitat

Dimecres, 31 de juliol del 1935

Barcelona — Any IV — Número 1.070

Reportatges de LA HUMANITAT

PRESONS DE CATALUNYA

BARCELONA

EL CASTELL DE MONTJUIC

Una mica d'història

Primerament, cal fixar el lloc, l'escena. Heus ací perquè hem cregut necessari dir quatre coses de Montjuïc: les quatre coses que sap tothom i que nosaltres repetim no per a fer el savi sinó per si hi ha algú que les ignori.

Aquest passat estiu, en una bella platja tarragonina, en un poble molt proper a Tarragona, aprofitàvem les vacances per a escriure una obra lírica... per si algun dia, amb subvenció o sense, hi ha teatre líric català.

Es un poble dels que ja no en queden: un poble sense «colònia», o amb una «colònia» molt escassa i sense importància.

Encara que ens allunyem un xic del tema d'aquest article —ja tornarem, després, a retrobar-lo—, deixeu-nos dedicar un moment a aquest flagell estiuenc de la «colònia», molt pitjor que el de la llagosta.

La «colònia» és la cursileria elevada a la quinta potència, l'alcaloide de la poca solta, la beneiteria integral. La «colònia» té la mania de la finor, del senyoriu; la pobresa li sembla una cosa vergonyosa i ho fa tot per a passar per rica; llegeix sempre la bona premsa, la d'ordre, la de la tranquillitat i els bons aliments: «La Vanguàrdia», l'«A B C», etcètera; parla en castellà, encara que hagi nascut a la plaça del Padró, perquè creu que desfer l'idioma de Cervantes i de Juan Ruiz és una cosa de més bon tó que parlar en català; toca la gramola; balla; organitza «kermesses aristocràticas», que són la cosa més ridícula d'aquest món; jeu a la platja i sota els pins i pertot arreu on es posible jeure; malparla de la República perquè la República no li sembla tan senyorívola com la monarquia, etc., etc.

La gent dels pobles, els de mar i els de muntanya, aguanta aquest flagell de la colònia perquè dóna un rendiment. I perquè li pren el pèl. La «colònia» es venja tractant la gent dels pobles amb un menyspreu que vol ésser olímpic i resulta d'un grotesc entendrid. Com exemple: organitzen un ball a la plaça i divideixen la plaça amb una corda: a l'un costat ballen els rics, els senyors, els de la «colònia»; a l'altre ballen els pobres, els pagesos. El ball, però, s'acaba a bufetades.

Nosaltres, en aquest poble de marina mai no hem estat gaire amics de la «colònia». No us volem enganyar: no n'hem estat gens. En canvi, hem fet una bona amistat amb els mariners. Una gran gent els mariners: franca, oberta, noble, lleial, d'una simpatia abassegadora. Les seves condicions de vida són duríssimes, el seu treball és pagat d'una manera miserable, viuen sotmesos a l'explotació més vil. Però encara els queda humor per a fer un suculent «all i pebre», un «romesco» esplèndid de debò. I encara els queda humor per a cantar en cor unes «habaneras», plenes de sospirs, d'ais, i de gemecs capaços d'entendrir una tonyina... o un senyor de la Ceda dels que ara manen, menys fàcils d'entendrir que les tonyines.

Doncs bé: en aquest poble de marina nosaltres l'any passat escrivíem una obra lírica: una evocació de la Catalunya que en 1640 trencava les cadenes i, ajudada per França—molt mal ajudada, val a dir-ho—, plantava cara a Felip IV i proclamava la República. Teníem damunt la taula material per a documentar-nos: cançons de l'època, volums d'història, notes d'arxius; la «Guerra de Catalunya», de Melo; una relació del setge de Cambrils... I entre aquestes notes apareixia Montjuïc, des del cim del qual els catalans derrotaven l'exèrcit del marquès de los Vélez.

El record d'aquells dies de poble, lluny de la ciutat i de les misèries de la ciutat; el record d'aquelles lectures, ens fa veure la necessitat de fer, abans d'entrar en el reportatge pròpiament dit, un xic d'història.

Montjuïc, que vol dir muntanya jueva, «mons judaicus», era, en el segle X, una torre de senyals. Prop d'aquesta torre diuen que hi havia un ermitori dedicat a sant Julià, que fou parròquia rural fins al segle XIII. Com a fortalesa no pren relleu en la història fins que Catalunya es redreça, en un gest de noble i justa rebellia, contra l'arbitrarietat i el despotisme de Felip IV, l'amant de la Calderona, que, com Alfons XIII, era més afeccionat a la carn de faldilla que a la de l'olla.

Llegiu LA HUMANITAT

A Cambrils, després d'una defensa heroica, assassinaven el baró de Rocafort, Jacint Vilosa i el sergent major Metrola. A Barcelona, els segadors aprofitaven la diada del Corpus per a matar el virrei botxí: aquell comte de Santa Coloma, de mala memòria.

Poc després, deixant rera seu la mort, l'incendi, el robatori, apareixia pel pla del Llobregat l'allau del de los Vélez: 14.000 infants i 4.000 genets. La major part d'aquest exèrcit es composava de tropes mercenàries: Tyrons, amb les escorrialles dels puritans de Cromwell; els Filangieri amb escamots de calabresos, escapats de presidi i perdonats de la forca; el duc de Ragusa i el seu fill, el duc de Sant Jordi, amb unes companyies d'assassins d'ofici. La resta eren els tercios del marquès de los Vélez, l'amic del comte-duc d'Olivares.

Seguien a aquest exèrcit, i no es donaven vergonya en seguir-lo —per a avergonyir-se cal tenir vergonya— uns jutges catalans que no dictaven altra sentència que la de mort, i uns frares, també catalans, mercedaris, caputxins i d'altres ordres.

Llegiu LA HUMANITAT

Les milícies de la ciutat i unes esquadres de miquelets derrotaren l'exèrcit de Felip IV i el feren emprendre, «heroicament», la fugida.

Aquesta és la data més gloriosa en l'historial de Montjuïc.

L'any 1705, el primer Borbó, Felip V, també en lluita contra Catalunya —com Alfons XIII, l'últim—, ocupà el castell. Però també en fou foragitat. En 1714, ja endogalada Catalunya, que havien defensat Rafael Casanova i Villarroel —aleshores França servia la corona del nét de Lluís XIV atorgada per un rei imbecil en morir sense deixar successió: Carles II— Montjuïc fou fortificat.

Passen anys: Catalunya sofreix i calla. S'encén una pàllida flameta d'esperança quan França fa la seva gloriosa Revolució, que culmina el 1793 portant els seus reis a la guillotina. La flama d'esperança s'apaga aviat. La Revolució, com Saturn, devora els seus fills: Westermann —l'heroi del 10 d'agost—, Desmoulins —l'agitador del Cafè de Foy al Palais Royal—, Danton —l'home de «la pàtria en perill», l'home de la Revolució per essència i potència—, Vergniand, Condorcet, Robespierre, Saint-Just. Comença a sonar el nom d'un oficial d'artilleria que, protegit pel germà de Robespierre, Agustí, s'ha distingit a Toulon, deslliurant-lo de les esquadres francesa i espanyola.

El 1808, després del «terror blanc» que perseguia a sang i foc els convencionals del 93; després de l'orgia insolent i estúpida del Directori, quan hom fa grans fortunes com la del banquer Ouvrard, quan regna l'espanyola Teresa Cabarrús, que comparteix el llit amb aristòcrates, revolucionaris i homes de negoci, l'oficial d'artilleria és emperador dels francesos i les àguiles napoleòniques volen triomfals damunt d'Europa.

A Espanya, el rei, aquell pobre Carles IV babau i cornut, abdica i és internat amb la família reial a Valençay, on Tailleyrand quedarà, en conèixer-la i tractar-la, esbalaït de la ignorància i la grolleria de la família reial espanyola. El poble, atiat pels frares i fent servir de bandera l'abjecte Ferran VII, s'aixeca en armes contra l'invasor. El general Alvarez de Castro, el qual havia de morir heroicament a Figueres, defensa Montjuïc. Montjuïc, però, cau en poder dels francesos: per sorpresa, per traïció.

L'any 1842, Espartero, un altre ídol aixecat pel poble i que després es girà contra el poble, bombardeja Barcelona.

Montjuïc, estampa pintoresca

Abans, no pas molt abans, però quan encara no hi havien els jardins de l'Exposició, Montjuïc tenia un to altament pintoresc, que ara, amb la civilització, ha perdut. Era una acusada i divertida barreja de melodrama i de sainet que no han sabut aprofitar ni els nostres comediògrafs ni els nostres novellistes.

Hi havia algun hort, amb la corresponent barraca per a tenir-hi quatre estris inútils o poc menys, on alguna família d'obrers o de petits menestrals anava a passar el diumenge. El que més abundava, però, eren les barraques on feien ball i menjar. Totes tenien un gran luxe d'encanyissats que convertien la barraca en una mena de galliner per a persones. Els gessamins vestien alguns d'aquests encanyissats i els donaven un aspecte més rústec, més adient amb la resta de la decoració.

L'interior d'aquests establiments era sempre el mateix: una construcció d'obra on hi havia la cuina i el necessari per al consum: cafè, cerveses, sucre, arròs, vi, etc., un taulell amb uns quants vasos i unes quantes ampolles; un planet de manubri, que era el moble més important de la casa i la més fructífera atracció; unes quantes taules i cadires. Alguns d'aquests establiments tenien reservats amb llit i tot.

Una vegada un d'aquests reservats serví de refugi a un amic nostre escriptor, al qual cercava la policia. Hi anà, per a dissimular, amb una d'aquestes pobres noies a les quals massa lleugerament hom qualifica d'alegres i que moltes vegades són més trisetes que un xiprer. Recordem que, per a arribar al «merendero» s'havien de pujar moltes escales. L'amo era un home groc com una llimona i estigué molt content de tenir companyia uns quants dies: l'establiment, potser a causa de les escales, era poc freqüentat. El nostre amic digué a la noia que l'acompanyava, procurant que l'amo el sentís:

—Es molt pintoresc això! Es molt bonic!

La noia que, com moltes de la seva condició, es creia romàntica perquè era una bleda, digué:

—Sí que és bonic.

—I si ens hi quedàvem?

—Al Concert em despatxaran.

—No dona, jo et pagaré el jornal els dies que estiguem aquí dalt, i després ja aniré a parlar amb el «regisseur».

Així pogué aquell amic nostre fugir de la policia.

Les barraques es veien molt concorregudes les tardes de diumenge: una concurrència gairebé integrada per soldats, minyones de servei, algun salta taulells —aquests, però, preferien anar a «La Paloma» o a «La Bohèmia»— algun obrer... En aquells reservats infectes —un aire dens de luxúria i de crim— més d'una pobra noia hi havia deixat la virginitat i després s'havia vist obligada a anar a augmentar el vil ramat femení dels carrerons del districte cinquè.

Les nits dels dies feiners, la concurrència era una altra, més perfilada, més espessa: homes i dones que vivien d'una manera arbitrària, lladres que havien fet bones, homes que feien treballar la dona, «croupiers», invertits, que llavors començaven a estar de moda... tots els estaven renyits amb la policia i no en volien ni sentir parlar.

Un dia que amb uns amics, entre ells Angel Samblancat, havíem anat a provar unes armes, a la remor dels trets es buidà més d'un establiment creient que arribava la policia.

«La cadena» era el lloc escollit per tots els valents d'ofici per a solucionar —a cops o a ganivetades, car mai no usaven l'arma de foc, massa escandalosa i delatora—, les seves qüestions. D'un d'aquests valents —que ara s'ha retirat de «la vida» i viu regentant honradament una casa de prostitució— em contaren que, amb un altre company de la mateixa condició que ell, havien tingut paraules per culpa d'una dona les gràcies físiques de la qual, i el seu rendiment, volien per a cada un d'ells, se n'anaren a «La Cadena» es lligaren cos a cos pel braç esquerre i amb el dret es cosiren a punyalades. Aquella nit els dos valents passaren a l'Hospital, més morts que vius, i ella sopava amb un altre a «El Canari» del carrer de Sant Ramon.

Era una gran gent aquella gent!

Uns dies de l'any —dijous gras, dimecres de cendra, la tarda del dijous sant— variava la concurrència de la muntanya: hi anaven obrers, famílies d'obrers. A dinar, a berenar, a ballar, a cantar, a riure, a beure. I a deixar la muntanya plena d'ossos, de caps d'arengada, de papers bruts d'oli, de llaunes de sardines sense sardines. La presència dels obrers redimia la muntanya. L'aire tenia un tremolor i un vague perfum de Primavera. El paisatge pelat, nu, erm, francament antipàtic, de la muntanya, vivia unes hores trepidants amb aquella multitud vestida de blau, de verd, de vermell, de negre, de blanc, de color de rosa. Pudor d'allioli, de fum, de carn a la brasa, d'oli fregit, de suor, de vi. I crits, un bé de Déu de crits que s'unien en una cançó o es desfeien en una riallada ampla i grassa.

Ens sembla recordar que un dia dels esmentats permetien l'entrada al castell. No ens sembla pas que fos un gran aperitiu!

Llegiu LA HUMANITAT

Després, ja homes, lluitant per un món millor contra el despotisme i la injustícia de la monarquia—que a la fi hem pogut veure enderrocada—, sempre més hem mirat amb odi la fortalesa que ben poques vegades ha perdut actualitat en la vida política i social de Barcelona.

La primera vegada que hi estiguérem, hi anàrem a visitar un gran amic, un home digne i honrat i intelligent, un home d'ideal i de coratge, un conspirador de debò i no de comèdia com tants d'altres: Fermí Galan, que donà la vida per la República

Llegiu LA HUMANITAT

La visita d'ara

Ara hi anem per acomplir un deure de periodistes: aquesta informació. Són dos quarts de dotze del matí. Fa un sol tan fort que si els hostes del castell mengen, i és de suposar que no deuen alimentar-se de l'aire del cel, sospitem que deuen coure les viandes posant-les al sol.

L'automòbil puja una costa feixuga i terrible. Si hagués de baixar a peu ja sé com ho faria: m'asseuria a terra i em deixaria rodolar fins arribar al Parallel. I si visqués al castell, com suposo que, a part els presos, hi deu viure algú, el dia que en sortiria no tornaria a casa. Anem vorejant els jardins del Maricel Park. De nit, des de les celles del castell, ¡que tristes deuen sonar les alegres músiques del Maricel Park! Recordem que, quan nosaltres érem a la Model, i no de visita precisament, la nota més trista ens la donaven, entre l'«alerta» de les sentinelles, la música nerviosa i metàllica dels planets de manubri del carrer.

Arribem a un pati — com si diguéssim: l'antecambra del castell — i uns soldats ens deturen, ens diuen que podem deixar allí l'automòbil. Obeïm. Passem el pont llevadís — ¿no us sembla que això del pont llevadís té un regust de Walter Scott o de Dumas pare? — i ens apropem a un grup de soldats.

Llegiu LA HUMANITAT

Donem el nom d'un oficial amic nostre, detingut. Ens pregunten si sabem el camí. En dir que no, ens posen un soldat a la nostra disposició perquè ens acompanyi.

L'entrada al castell és un xic melodramàtica, un xic decoració de teatre. Tant, que ens estranya veure la gent vestida a la moda d'avui en dia. Trobem que amb aquest decorat de tercer acte — una entrada que es divideix en dues rampes amb voltes bastant baixes — hauríem d'anar amb perruca empolvorada, barret de tres becs i espasa. Arribem a una galeria més clara, travessem la plaça d'armes, on hi ha un rellotge que, quan toca hores, fa l'efecte d'aquells rellotges de teatre: una paella i un mànec de ferro a mans del traspunt. I entrem a la cella de l'amic, on el soldat ens deixa. Una forta encaixada, unes paraules cordials, efusives, emocionants. I un ample somriure d'agraïment per la visita. ¡Si sabéssiu el bé que hom fa visitant els presos! ¡Si sabéssiu com la vostra presència i la vostra veu els fan veure que encara no ha estat trencat del tot el seu contacte amb el món!

La cella és gran, airejada, de dibuix irregular, cosa que li lleva monotonia. Davant per davant de la porta d'entrada hi ha la porteta del water. Després la paret es trenca, avançant enfora — una paret d'un gruix enorme — i hi ha una finestra: una finestra enreixada i amb un filat de tela metàllica. El filat de tela metàllica és la propina. A l'altre costat hi ha una xemeneia, inutilitzada. Damunt el repeu d'aquesta xemeneia diaris, llibres, un flascó d'aigua de colònia. L'altre pany de paret és nu. En l'altre hi ha, entre un armari de lluna, dues portes de dues cambres de dormir. Damunt d'aquestes dues portes, arran del sostre, que dibuixa una graciosa corba suau, una finestra per a airejar les dues cambres de dormir. En la mena d'urna de la finestra hi ha un lavabo, amb la consegüent tovallola i els consegüents estris d'higiene personal: una pinta, una barra de sabó, una «Gillette», un tub de pasta dentifrícia...

Enmig de la cambra, que quan hi ha més d'un pres deu servir de menjador i de sala d'estar, una taula; a terra, una maleta. El moblatge de la cambra-dormitori l'integren un llit, una tauleta de nit, un penja-robes.

Una cambra igual ocupava Fermí Galan, el màrtir, que si no l'haguessin afusellat a Osca, ara, veient com van les coses, es moriria de vergonya i de fàstic i de pena. No hi havia, potser, l'armari de lluna. Hi havia, però, més llibres. I ell n'escrivia un: «Nueva Creación», que haurien de llegir tots els que laboren per un món millor.

L'amic que visitem, i que serà el nostre Virgili en la visita, és un minyó esquimatxat, secardí, amb el cap pelat, amb el rostre cremat del sol i de l'aire, amb un ulls lleials que saben mirar cara a cara. S'expressa amb vehemència, amb nerviositat. Fa l'efecte que, sense un xic menys de «self control» — el «self control» que han de tenir tots els militars—, es posaria a cridar. Se'l veu un temperament càlid, apassionat; se l'endevina un home d'aquests que posen una gran fe i un gran entusiasme en totes les coses que emprenen. No té un retret ni una paraula de queixa envers els jutges que el condemnaren, militars com ell.

No sé si a Montjuïc hi ha, com a la Model, classe de música. Em fa l'efecte que no. Però per la finestra del fons, oberta de bat a bat, es veu passar un soldat. I canta aquesta cosa que ara canta tothom

Llegiu LA HUMANITAT

«Rocío».

Passa un altre soldat —és l'hora del ranxo—, i també cantusseja «Rocío». En passen tres i ho canten tots tres. En passa un altre. Aquest xiula. Què xiula? «Rocío».

I així tots els altres: van al ranxo amb el «manojito de claveles» penjat als llavis.

Suposem que això no és una consigna, un sant i senya, un mot d'ordre. Suposem que no canten a obsequi nostre i per a amenitzar-nos la visita. I els deixem cantar. I els deixem passar.

La vida al castell

—Quina vida féu? —preguntem a aquest amic.

—Des que sóc al castell? Una vida molt quieta, molt metòdica, molt ordenada. Procuro, però, que no esdevingui massa monòtona. Em llevo de bon matí, a desgrat que ningú ni res m'hi obliga. Em rento, m'afaito. Desdejuno. Després, llegeixo els diaris. Escric alguna carta. Després, per a esperar l'hora del dinar, me'n vaig a la cella d'algun company, o ells vénen a la meva. Un xic de conversa, ja podeu suposar en quins termes i amb quins temes, i a la cantina. Per anar-hi, s'ha de travessar la plaça d'armes, s'ha de passar, vulguis o no, pel sol. Això encara és bo... Nosaltres el mirem estranyats, gairebé espantats.

L'amic segueix:

—Sí, és bo, perquè quan arribem a la cantina ens sembla més fresca i acollidora que mai. Veureu —afegeix amb una transició—, anem-hi, que ja comença a ésser hora..

Pel camí, l'amic segueix contant-nos el seu règim de vida al castell:

—Després de dinar, novament a la cella: a treballar una mica, a estudiar. Després, quan ja el sol és baix, un passeig pel castell. I contemplar l'ampla blavor del mar, que des d'aquí dalt sembla d'un blau més profund, tacat d'una boirina malva en l'horitzó. I contemplar la ciutat, grumollada de terrats i campanars, trepidant de vida i d'anhels i d'inquietuds. I contemplar l'ampla vista de muntanyes, morades de llunyania. En aquells moments, contemplant la vida de la ciutat, que abans era meva i ara ja no ho és, sento una esgarrifança estranya: talment com si em neixessin ales. Sopar, després del passeig. I a la cella novament. Bona estona de llegir, que de vegades dura hores, i abans d'allitar-me, faig una ratlla al calendari: un dia menys!... Tot això sense presses, lentament, perquè el dia no se'm faci massa feixuc.

Dinar i conversa a la cantina

Arribem a la cantina. Tenia raó el nostre amic: després de la solellada fa de bon arribar-hi. La cantina és fresca, pessombrosa, baixa de sostre. A l'esquerra hi ha una ampla taula de fusta vermellosa, uns bancs; i a l'esquerra, vers el fons, el taulell. Una mamparra separa aquest estatge d'un altre que serveix de menjador als oficials. En aquest menjador hi ha dues o tres taules, una finestra. Les parets són blavoses.

Quan hi arribem, ja hi ha altres oficials, que ens acullen polidament, amicalment. Tots fan grans elogis de don Rafael Bernabeu, comandant militar fins ara i tot un cavaller, que, sense mancar al seu deure, ha tingut envers els presos un tracte humà, intelligent, digne de tot elogi.

El noi que fa funcions de mosso de menjador —suposo que es tracta d'un soldat—, ja us ho podeu pensar: també canta «Rocío».

El nostre amic dina i nosaltres el mirem com dina. Amb una certa estranyesa, val a dir-ho, perquè el menú ens sembla bon xic estrambòtic: un plat de sopa i una amanida d'ensiam, cogombres i tomàtecs. Ni vi ni aigua. Res.

Hem vist en la cella d'aquest amic uns aparells gimnàstics. Suposem, però, que amb menús així, no els haurà d'utilitzar gaire.

Llegiu LA HUMANITAT

«Això matarà allò»

Abans, la muntanya de Montjuïc era una muntanya erma, pelada, sinistra. Avui és plena de jardins. En aquests jardins hi ha fonts d'aigües que canten, marbres que perpetuen la bellesa i la glòria. En aquests jardins hi van vellets a passejar i a recordar i a prendre el sol; enamorats que hi van a prendre l'ombra.

Aquests jardins avancen vers el castell tètric, l'assetgen. En la batalla venceran les flors. I en lloc de les canonades i els tocs de clarí hi haurà rialles i cançons d'infants.

Lluís CAPDEVILA

D'ANNUNZIO, IMPERIALISTA

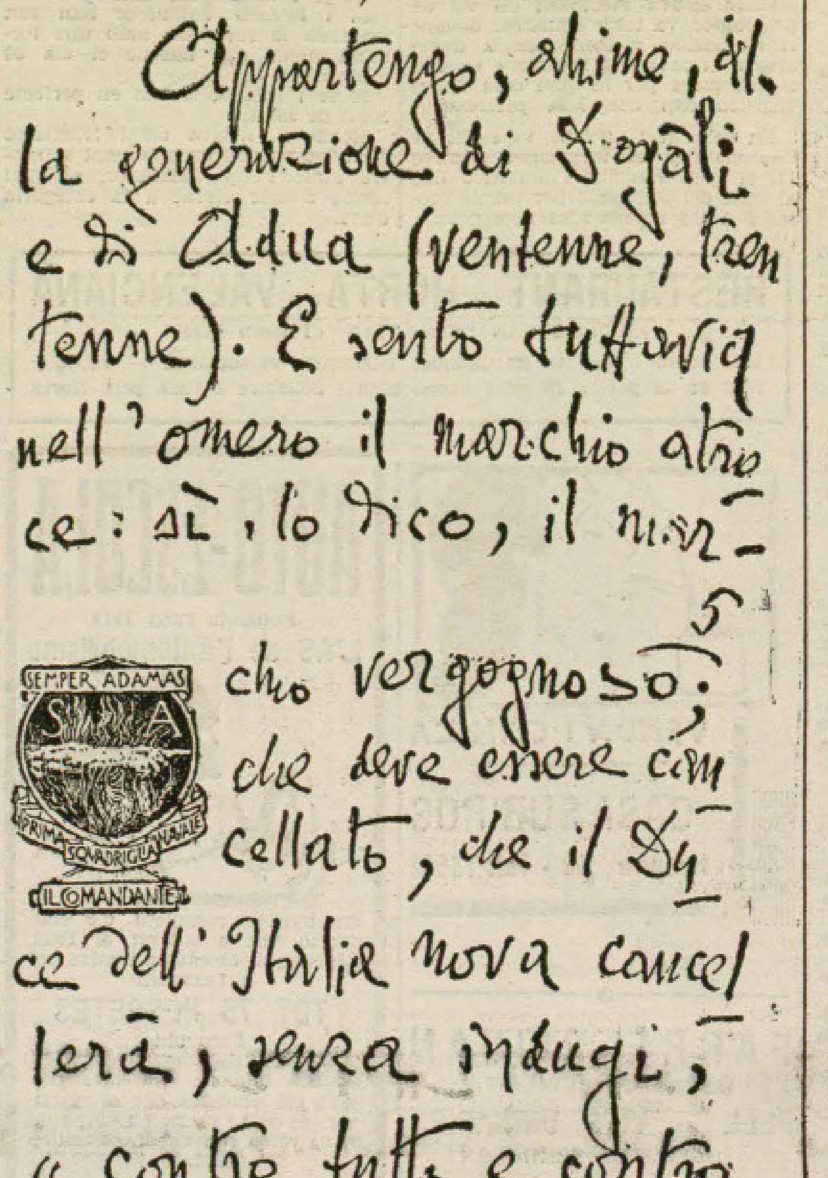

Fragments de les pàgines 4 i 5 del missatge que el poeta D'Annunzio ha tramès al voluntari Agostino Lazarotto:

«Pertanyo —li escriu— a la generació de Doyali i d'Adua (vintena, trentena) i sento a l'espatlla la marca atroç. Sí; ho dic, és una marca vergonyosa que cal esborrar i el Duce de la Itàlia nova l'esborrarà, sense treva, contra tot i contra tots»...

No ens estranya gens l'actitud d'aquest gran poeta, que malda desesperadament per a empetitir la seva figura mundial adoptant actituds absurdes de patrioter. El poeta que deixa la lira per la corneta, poques vegades és poeta autèntic. D'Annunzio ho és i per això ens dol punyentment que les reminiscències d'un passat recent l'inclinin a torbar la serenitat augusta que hauria de nimbar la seva ancianitat.

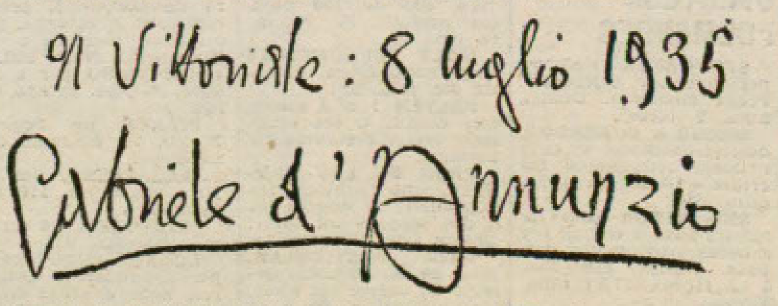

Signatura de Gabriel D'Annunzio sota el document cursat al voluntari Agostino Lazarotto. Tots els fulls d'aquest duen el seu membret de Comandant de la seva famosa esquadreta d'Aviació.

Focs de Bengala

RUFIANISME

Un dels objectius que, en aparença, persegueix la nova política repressiva de la prostitució, és eixalar aquests personatges suspectes que viuen a l'esquena de les dissortades sacerdotesses de l'amor-taxi.

No està malament la idea, per tal com no existeix al món tipus més repulsiu que el «macreaux» sistemàtic. Tot allò que tendeixi a extirpar-lo de la societat serà digne de lloa. Ara bé. Hi ha aspectes del problema que no podem pas bandejar.

Avui com avui, són moltes menys del que sembla les dones públiques que mantenen un home. El negoci està en baixa i gairebé no dóna per a mantenir-se elles. ¿Com voleu que subvinguin els capricis i les necessitats d'un «souteneur» insaciable? Cert que algunes mantenen el pavelló i ensenyen orgulloses el «seu home». Però són les menys.

El que hi ha, molt sovint, sota aquesta deplorabilíssima crosta és una altre mena de rufianisme, exercits pels familiars, generalment mares odioses i desaprensives, les quals, en comptes d'agafar una baieta o un picador, o fer anar una màquina de cosir, s'estan tranquillament a casa, ben peixades mentre la filla, ¡pobra criatura! va per aquests mons de Déu, a vendre abraçades i còpules a profit de la que, si li va donar l'ésser no s'està de comerciar amb ella. Si a un «xulo» se li pot aplicar la llei de ganduls, a una mare d'aquestes ¿què caldria aplicar-li?

J. M. FRANCES

L'ORDRE PUBLIC

*

UN QUE PEGA A LA DONA

Ha estat posat a disposició del jutjat de guàrdia Joan Arbós, acusat d'haver apallissat la seva muller per qüestions de família.

El detingut ja havia estat denunciat anteriorment per fets anàlegs.

UN HOME FERIT MOR A L'HOSPITAL

Fou portat a l'Hospital de la Creu Roja un home que presentava ferides greus.

Es procedí a fer-li una operació, però no pogué ésser salvat, ja que morí a les poques hores.

No ha pogut ésser identificat i s'ignora la procedència de l'interfecte.

El jutjat ha ordenat el trasllat del cadàver al dipòsit judicial.

TAXI DESAPAREGUT

Joan Pigrafau, que viu a l'Avinguda del Pare Claret, ha denunciat que va deixar el seu taxi a un cunyat seu que li demanà per a donar una volta i que malgrat fer gairebé 24 hores, encara no ha tornat ni ha sabut res d'ell.

SUICIDA FRACASSAT, DETINGUT

Montserrat Subirats que com és recordarà va intentar suïcidar-se, en prendre una droga que va dir li havia facilitat un amic, ha estat detinguda per tal que digui qui fou aquest individu que li lliurà l'esmentat tòxic.

ROBATORI DE MES DE DEU MIL FRANCS

L'estranger Enric Freginé, ha denunciat a la policia que li ha desaparegut de l'americana la quantitat de 10.850 francs que hi portava, i ignora on li han estat robats, ja que ha estat en un cafè, en una perruqueria i a diversos establiments i llocs.

INCENDI

La passada matinada es declarà un incendi en una fàbrica de vernissos i pintures denominada Iris, del carrer d'Espronceda.

A conseqüència de l'incendi es produïren una sèrie d'explosions, les quals ocasionaren la consegüent alarma per aquells voltants.

Ha ocorregut el rumor que es tracta d'un acte de sabotatge, però s'ha pogut comprovar que l'incendi ha estat casual.

Les pèrdues són de consideració, sense que s'hagin registrat desgràcies personals.

ENFONSAMENT D'UN PONT

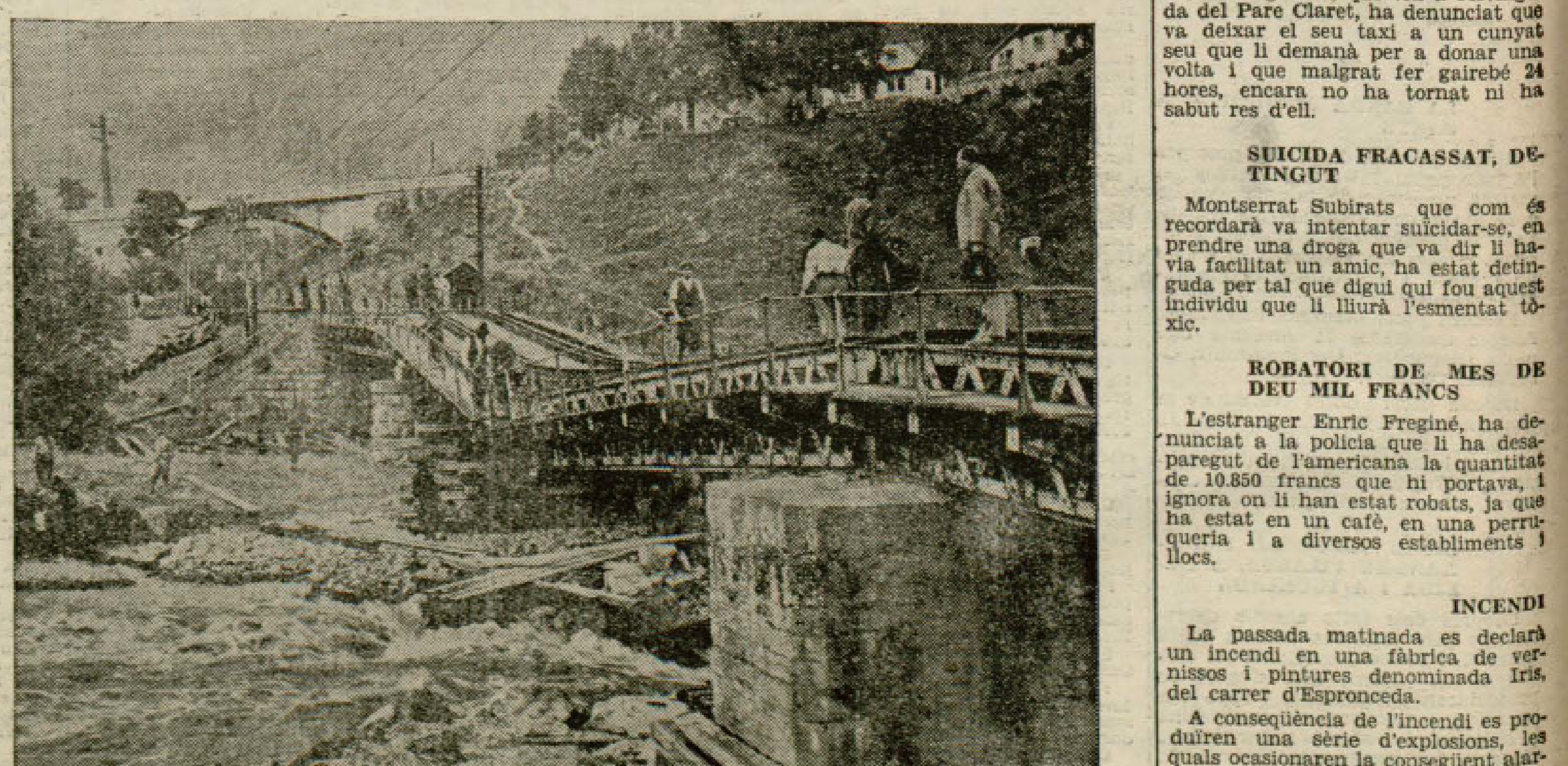

A causa del desbordament d'un riu a la vall de Prahova (Romania), s'ha enfonsat un pont, segons després d'haver-hi passat un tren. Si aquest hagués passat en el moment d'enfonsar-se, hauria costat la vida a moltes persones. Obrers reparant el pont

(Express-Foto)

Catalanista i republicà: el teu diari és LA HUMANITAT